

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών**

— ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1837 —

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Μετάφραση και Διερμηνεία

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

Μετάφραση από την Τουρκική στην Ελληνική και μεταφρασεολογικός σχολιασμός επιλεγμένων κειμένων/επιστημονικών άρθρων σχετικά με τους Αλεβίτες στην Τουρκία

Επόπτες:

1. Κωνσταντίνος Γώγος, Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών, ΕΚΠΑ
2. Αριστοτέλης Μητράρας, Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών, ΕΚΠΑ
3. Ελένη Σελλά, Καθηγήτρια, Τμήμα Τουρκικών Σπουδών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών, ΕΚΠΑ

Ονοματεπώνυμο: Μοσχοφίδη Κυριακή

Αθήνα, 2021

Αθήνα

Μάιος, 2021

Πίνακας περιεχομένων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ	6
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ ΤΟΥΡΚΟΦΩΝΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ	6
ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ	52
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗΣ	52
<i>Μεταφραστικός θεωρητικός σχολιασμός και αιτιολόγηση των μεταφραστικών επιλογών</i>	52
ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ Δ.Ε.	67
ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟ ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ	67
ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟ ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ	67
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	71
ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΑΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΛΕΒΙΣΜΟΥ	71
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	72
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	74
ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΕΙΜΕΝΑ.....	75

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο τίτλος της εργασίας μου είναι ως εξής: «Μετάφραση από την Τουρκική στην Ελληνική και μεταφρασεολογικός σχολιασμός επιλεγμένων κειμένων/επιστημονικών άρθρων σχετικά με τους Αλεβίτες στην Τουρκία.» Τα δύο άρθρα που επιλέχθηκαν είναι τα ακόλουθα: 1) Müslüm Doğan, “Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri” και 2) Liberal Düşünce Topluluğu, “Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası”, Μάρτιος 2016. Το πρώτο κείμενο δημοσιεύτηκε στον επίσημο ιστότοπο του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών (Τουρκικά: Halkların Demokratik Partisi (HDP) και είναι ουσιαστικά μια έκθεση, η οποία πραγματεύεται τα προβλήματα των Αλεβιτών και προτείνει λύσεις για την αντιμετώπισή τους. Η έκθεση αυτή παρουσιάστηκε πρώτη φορά από τον βουλευτή Σμύρνης και συγγραφέα της, Müslüm Doğan στη συνέντευξη τύπου που διοργανώθηκε στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας, τον Νοέμβριο του 2017. Το δεύτερο κείμενο είναι επίσης μια έκθεση, η οποία συντάχθηκε από την Οργάνωση Ελευθέρης Σκέψης (Τουρκικά: Liberal Düşünce Topluluğu), μια Μη Κυβερνητική Οργάνωση, η οποία διενεργεί προς την υπερπήδηση κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών εμποδίων στη πορεία της Τουρκίας. Ακριβώς αυτό είναι που εκφράζει και η συγκεκριμένη έκθεση, εστιασμένη όμως περισσότερο στα προβλήματα των Αλεβιτών και σε σχέδια δράσης σχετικά με την αντιμετώπισή τους.

Η δομή της συγκεκριμένης εργασίας αποτελείται αρχικά από την εισαγωγή όπου θα αιτιολογήσω την επιλογή του συγκεκριμένου είδους Διπλωματικής Εργασίας (Δ.Ε.), του γνωστικού πεδίου, πραγματοποιώντας παράλληλα και μια σχετική θεωρητική προσέγγιση. Στη συνέχεια υπάρχουν τρία βασικά μέρη: 1) Η μετάφραση πρωτοτύπων τουρκόφωνων κειμένων προς την Ελληνική, 2) Ο συνδυασμός θεωρίας και πράξης και ο μεταφραστικός θεωρητικός σχολιασμός αλλά και αιτιολόγηση των μεταφραστικών επιλογών και 3) Το γλωσσάριο σχετικών με το γνωστικό πεδίο όρων από την τουρκική προς την Ελληνική και αντιστρόφως. Τέλος θα ακολουθήσουν τα συμπεράσματα, η βιβλιογραφία και το παράρτημα με τα πρωτότυπα κείμενα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές μου, οι οποίοι με καθοδήγησαν για τη συγγραφή της εργασίας αλλά και την οικογένεια μου και τους φίλους μου, που μου συμπαραστάθηκαν σε όλη αυτή την περίοδο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η επιλογή του συγκεκριμένου θέματος της Δ.Ε. από πλευράς μου έγινε με σκοπό την εμφάθυση σε ένα κοινωνικό-πολιτικό και ταυτόχρονα θρησκευτικό ζήτημα που επικρατεί στη Τουρκία, εδώ και πολλές δεκαετίες, το Αλεβιτικό ζήτημα.

Οι Αλεβίτες αποτελούν τη μεγαλύτερη θρησκευτική μειονότητα στη Τουρκία, τα μέλη της οποίας ανέρχονται σε σχεδόν 20 εκατομμύρια, σχεδόν όσο το ¼ του συνολικού πληθυσμού. Έχουν σημαντικές διαφορές με τη κυρίαρχη θρησκεία της χώρας, το Ισλάμ, αφού δεν ακολουθούν κατά γράμμα ούτε τις Σιιτικές αλλά ούτε και τις Σουνιτικές προσαγές. Ερμηνεύουν με ένα διαφορετικό τρόπο το Κοράνι, με Ζωροαστρικές και Σαμανικές καταβολές, ακόμη και Χριστιανικές. Οι βασικές τους αξίες είναι η αδελφότητα, ο μυστικισμός, η ισότητα των φύλων, ο σεβασμός προς τον άνθρωπο και προς όλες τις θρησκείες. Χαρακτηριστικό είναι ότι δεν πηγαίνουν σε τζαμί, δε νηστεύουν στο Ραμαζάνι, δεν προσκυνούν στην Μέκκα, οι γυναίκες δεν καλύπτουν το κεφάλι τους, η κατανάλωση αλκοόλ και χοιρινού επιτρέπεται, οι άντρες και οι γυναίκες μπορούν να προσευχηθούν μαζί. Επίσης, έχουν τους δικούς τους τόπους λατρείας και συγκέντρωσης, τα Τζεμεβί, στους οποίους οι τελετουργίες γίνονται υπό τον ήχο μουσικής, και οργανώνονται κοινά γεύματα για όλους. Ο απώτερος στόχος των Αλεβιτών είναι να φτάσουν στην κατάσταση του «τέλειου Άνθρωπου», απαλλαγμένοι από κάθε είδους αλαζονεία και εγωισμό.

Μολονότι η παρουσία των Αλεβιτών στη Τουρκία είναι πολύχρονη, όπως θα δούμε και μέσα από τα εξεταζόμενα άρθρα ακόμα δεν έχουν βρει τη θέση που τους αξίζει στη τουρκική κοινωνία. Υφίστανται έναν συνεχή κοινωνικό και πολιτισμικό παραγκωνισμό, αφού δεν απολαμβάνουν των ίδιων δικαιωμάτων με τους ακόλουθους του κυρίαρχου Σουνιτικού θρησκευτικού. Οι επιθέσεις σε Τζεμεβί, τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών όπου οι Αλεβίτες μαθητές δεν μπορούν να εξαιρεθούν, οι περιορισμένες και λανθασμένες αναφορές της Αλεβιτικής πίστης στη σχολική ύλη, η αδυναμία διορισμού των Αλεβιτών σε κρατικές θέσεις και ο γενικότερος περιορισμός της δημόσιας έκφρασης της Αλεβιτικής πίστης συμβάλλουν στη διατήρηση του

Αλεβιτικού ζητήματος στη σύγχρονη τουρκική κοινωνία και στην αδυναμία αναγνώρισης των Αλεβιτών ως ισότιμα μέλη της.^{1 2}

Τα άρθρα που ακολουθούν εξετάζουν αυτό ακριβώς το ζήτημα, παρουσιάζοντας μια εκτεταμένη εικόνα της σύγχρονης Αλεβιτικής κοινότητας, τη θέση την οποία κατέχει στη τουρκική κοινωνία, καθώς και προτάσεις / λύσεις σχετικά με την επίλυση του Αλεβιτικού ζητήματος, είτε από πλευράς της τουρκικής κυβέρνησης είτε από πλευράς συσπείρωσης όλων των Αλεβιτικών κοινοτήτων και των μελών τους.

¹ Weineck B. 2020. *Alevi Cultural Heritage in Turkey and Germany: Negotiating "Useable Pasts" in Transnational Space*. European Journal of Turkish Studies.

² Διεύθυνση Έρευνας Καναδά για τη Μετανάστευση και το Άσυλο. 2005. *Turkey: The Alevi faith, principles, beliefs, rituals and practices (1995-2005)*. Ανακτήθηκε από: <https://www.refworld.org/docid/42df61b320.html> (Τελευταία επίσκεψη 24 Μαΐου 2021).

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Μετάφραση πρωτοτύπων τουρκόφωνων κειμένων προς την Ελληνική

Κείμενο 1:

Müslüm Doğan, “Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri”

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ Η ΑΛΕΒΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ ΤΗΣ, ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΙΣΟΤΙΜΗΣ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΤΟΥΣ

Πρόλογος

Αυτή η έκθεση έχει συνταχθεί από πλευράς μου, ως Βουλευτής Σμύρνης του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών (HDP) και ως πολίτης-μέλος της Αλεβιτικής πίστης, με σκοπό την αναγνώριση του προβλήματος της απόρριψης της Αλεβιτικής πίστης, της αγνόησης και της πολιτικής συγχώνευσής της με το κυρίαρχο θρήσκευμα, αλλά και με σκοπό την αναγνώριση του προβλήματος, τη διαπίστωση και την παρουσίαση προτάσεων επίλυσής του.

Ο σκοπός της έκθεσης είναι να αντιμετωπίσει το Αλεβιτικό ζήτημα μακριά από θεολογικές συζητήσεις και να προτείνει λύσεις στα προβλήματα που έχει διαπιστώσει η Αλεβιτική κοινωνία στη βάση του ζητήματος.

Τα προβλήματα και οι προτάσεις για λύση που θα αναφερθούν παρακάτω, έχουν ανακτηθεί από έγγραφα που έχουν δημοσιευτεί από το πεδίο έρευνας και από Αλεβιτικούς οργανισμούς.

Ο Αλεβισμός μπορεί να διατυπωθεί ως το αποτέλεσμα μιας πνευματικής διαμόρφωσης, μιας οικονομικής, πολιτιστικής (συμπεριλαμβανομένου και της πίστης) και πολιτικής σύνθεσης κατά τη διάρκεια της ιστορίας, η οποία κουβαλάει τη προσπάθεια και την ανησυχία για την επίτευξη του ιδανικού ανθρώπου (τέλειος άνθρωπος), αλλά και ως η ιδεολογία μιας σταθερής ανθρώπινης κοινωνίας.

Το βασικό χαρακτηριστικό αυτής της κοινότητας είναι η σύνθεση ενός είδους πνευματικής διαμόρφωσης, η οποία εκφράζει τον πολιτισμό και τη θρησκεία. Το επίπεδο στο οποίο έχει φτάσει αυτή η διαμόρφωση είναι η διαδικασία στην οποία γίνονται αντιληπτά μαζί το ορατό και το αόρατο, δηλαδή το επίπεδο όπου συναντιούνται ο Θεός με τον λαό. Με μια άλλη διατύπωση, η διαμόρφωση εδώ είναι ένα είδος μαγνητικού βορρά όπου γίνονται αντιληπτά μαζί το ορατό και το αόρατο. Θα πρέπει εδώ να αναφερθεί ότι αυτή η διαμόρφωση είναι ένα προϊόν μιας μακράς ιστορικής διαδικασίας.

Είναι μια θεωρία που έχει δημιουργηθεί από διαφορετικές θρησκείες και θρησκευόμενα και μια κοινωνική συλλογή, που έχει πάρει τη μορφή θρησκείας. Ο Αλεβισμός είναι ένα μωσαϊκό, είναι μια δομή, συνεκτική ιδιαιτερότητας, που κουβαλάει ίχνη από κάθε γλώσσα, θρησκεία, πολιτισμό και πίστη. Η μαγιά της είναι η αγάπη, η ανεκτικότητα, η διαμοίραση, η αδερφικότητα, η ένωση, η ειλικρίνεια, η ελευθερία και το να αντιμετωπίζει τους πάντες σαν «ανθρώπους».

Η διδασκαλία του Αλεβισμού έχει γαλβανιστεί γύρω από την τριάδα Θεού (Αλλάχ) Μωάμεθ Αλί. Για αυτό τον λόγο όταν συζητείται η σχέση της διδασκαλίας με τις άλλες θρησκείες, πρέπει να αναφερθεί ότι οι εκτροχιασμοί βλάπτουν την Αλεβιτική κοινωνία.

Ποιο είναι το Αλεβιτικό ζήτημα; Πώς λύνεται;

Το ζήτημα, που χαρακτηρίζεται ως «Αλεβιτικό ζήτημα» «πηγάει από τη δομή της πολιτικής κοινωνίας ως σύνολο, και από τους πολιτικούς μηχανισμούς του κράτους το οποίο είναι η οργανωμένη έκφρασή της, από τα μέσα και από τους πολιτικούς δρώντες που σχετίζονται με φορείς και θεσμούς.

Το Αλεβιτικό ζήτημα, παρόλο που είναι ένα διαρκές ζήτημα από τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας, καλύφθηκε και απορρίφθηκε συνεχώς από την ηγεμονική θρησκευτική ολιγαρχία του κράτους (Χανεφί-Ισλάμ) και το οποίο λόγω της απροθυμίας, αναποφασιστικότητας και υποβάθμισης στη πορεία προς τη λύση του, εξασφάλισε την ύπαρξη του μέχρι και σήμερα.

Ως αποτέλεσμα του ανεκπλήρωτου δημοκρατικού και βασισμένου στο δίκαιο αγώνα της Αλεβιτικής κοινωνίας, το ζήτημα ήρθε αντιμέτωπο με την αντιμετώπισή του από το διεθνές δίκαιο.

Λόγω της παρούσας κατάστασης, ο βασικός στόχος αυτής της έκθεσης είναι η σωστή περιγραφή του ζητήματος.

Αρχικά σκέφτομαι ότι σε πολιτικό πλάνο ή προγραμματισμό, η αξιολόγηση και οι θεολογικές συζητήσεις που γίνονται με σκοπό τη περιγραφή του Αλεβισμού, δεν θα ωφελήσουν στη λύση του ζητήματος.

Η έκφραση Αλεβιτικό ζήτημα δεν θα πρέπει να εννοηθεί ως «Τα προβλήματα των Αλεβιτών» ή «ο Αλεβισμός ως πρόβλημα». Το Αλεβιτικό ζήτημα δεν είναι ένα θεολογικό ή ιστορικό ζήτημα, αλλά είναι κυρίως και πρωταρχικά ένα πολιτικό ζήτημα. Από πολιτικής πλευράς του ζητήματος, οι άμεσοι ομιλητές είναι η ίδια η Αλεβιτική κοινωνία, αυτή είναι η δημόσια εκπρόσωπος.

Η πιο σημαντική αντίθετη άποψη που συναντάται στη λύση του Αλεβιτικού ζητήματος είναι οι εκφράσεις «αδερφικότητα» και «ένωση/ενότητα». Θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι μια άδεια αδερφικότητα και ένωση/ενότητα, αντί να λύσει τα προβλήματα, τα καλύπτει. Θα πρέπει να ξεχάσει αυτές τις πολιτικές που της έχουν γίνει συνήθεια.

Ένα άλλο εκφραστικό εμπόδιο στη λύση του Αλεβιτικού ζητήματος είναι η προσέγγιση ότι ο Αλεβισμός είναι ένα είδος πλούτου. Αυτή η προσέγγιση, μειώνει και απομονώνει την Αλεβιτική πίστη και τον Αλεβιτικό πληθυσμό απέναντι από την κυρίαρχη θρησκεία και πληθυσμό.

Τέλος, ένα από τα πρώτα βήματα που θα πρέπει να γίνουν για τη σωστή αναγνώριση και περιγραφή του προβλήματος, είναι να σταματήσουν οι Αλεβίτες και ο Αλεβισμός να αξιολογούνται μέσα στο «πλαίσιο της ασφάλειας» (δηλαδή την ασφάλεια της εκκοσμίκευσης, της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων). Η απόσταση από αυτή την άποψη, θα συμβάλλει στην σωστή κατανόηση και λύση του προβλήματος.

Θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι το Αλεβιτικό ζήτημα δεν είναι σχετικό με την πολιτική της απόλυτης θρησκείας. Το ζήτημα θα πρέπει να χειριστεί από όλους τους πολίτες μέσα στο πλαίσιο της ισότητας και της ελευθερίας. Η λέξη κλειδί για μια αρμονική ζωή στη βάση της ισότιμης υπηκοότητας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι η φιλελεύθερη εκκοσμίκευση.

Στα συντάγματα της περιόδου της Δημοκρατίας είτε άμεσα είτε έμμεσα και με πιο ξεκάθαρο τρόπο από τη μέση του 1920, καθώς και από τις κυβερνήσεις έγινε αποδεκτό να αγνοούν το πρόβλημα που επικρατούσε και να ακολουθούν πολιτικές αφομοίωσης,

Η αποποίηση, άρνηση, αλλοίωση και Σουνιτική προσέγγιση προς τους Αλεβίτες, είναι μια παραδοχή του συνταγματικού συστήματος, η οποία διαρκεί και προστατεύεται έως σήμερα.

Σε συνδυασμό με το παραπάνω, αν πάρουμε ως βάση από το 1925 έως σήμερα, θα παρατηρήσουμε ότι στη Τουρκία, υπάρχει μια αναλλοίωτη άποψη πάνω στο θέμα της θρησκείας. Η άμεση ή και έμμεση παραδοχή όλων των συνταγμάτων είναι μια Σουνιτική και σχεδόν Χανεφί προσέγγιση του Ισλάμ, η οποία πρεσβεύει με επίσημη μορφή τη κυρίαρχη θρησκεία στη Τουρκία.

Το πιο σημαντικό αποτέλεσμα που προκάλεσε το παραπάνω, είναι αυτοί που δεν είναι Μουσουλμάνοι (Ασσύριοι, Γεζιντί, Άραβες Αλεβίτες, κ.α.) και αυτοί που είναι Μουσουλμάνοι αλλά δεν είναι Σουνίτες (Σιίτες, Τζαφερί, κ.α.) ή αυτοί που είναι Σουνίτες αλλά δεν ζουν σύμφωνα με τις προσταγές του κράτους (αυτοί που δεν έχουν υποστεί περιτομή, αυτοί που υποστηρίζουν την εκκοσμίκευση, άθεοι, άθρησκοι) να θεωρούνται ως πρόβλημα από το σύστημα.

Οι εν λόγω θρησκευτικές ομάδες που έχουν περιορισμένες ελευθερίες, αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια ως προς το να διαφυλάξουν και να καλλιεργήσουν τις αξίες, τους θρησκευτικούς τους θεσμούς και τα τελετουργικά τους. Η βασική αιτία αυτών των εμποδίων, βασίζεται στην σχεδόν αποκλειστική Τουρκική και Σουνιτική Χανεφί, βασισμένη στο Τουρκικό Ισλάμ, ανισότιμη προσέγγιση των πολιτικών δικαιωμάτων.

Το Σύνταγμα της Τουρκικής Δημοκρατίας που βρίσκεται σε ισχύ, δυστυχώς έχει δημιουργηθεί και βασιστεί πάνω στη Τουρκική και Σουνιτική Χανεφί προσέγγιση. Έτσι το παρών Σύνταγμα εξοστρακίζει συστηματικά όλους του μη Μουσουλμάνους πολίτες, όλους αυτούς που δεν είναι Σουνίτες / Χανεφί, τους ωθεί σε διακρίσεις και τους υποχρεώνει σε στέρηση πολλών δικαιωμάτων.

Με εκκίνηση τα παραπάνω, είναι απαραίτητο ένα καινούριο και δημοκρατικό κοινωνικό συμφωνητικό, στο οποίο θα είναι σε ισχύ και κυρίαρχη η αρχή για τη παύση των διακρίσεων στη βάση των ισότιμων πολιτικών δικαιωμάτων, με σκοπό την άρση της ανισότητας ανάμεσα στα θρησκευόμενα.

Η διάταξη της πολιτικής εξουσίας με Αλεβίτες βουλευτές και η ουσιαστική αποδοχή της Αλεβιτικής κοινωνίας, των Αλεβιτών και των εκπροσώπων τους, θα είναι μια σημαντική πρωτιά στην ιστορία της Δημοκρατίας.

Θα πρέπει να γίνει αποδεκτό ότι το Αλεβιτικό ζήτημα, το οποίο τα πολιτικά μέσα, οι θεσμοί και οι αρμόδιοι πολιτικοί δρώντες που αποτελούν το κράτος αναγνωρίζουν μόνο ως θρησκευτικό ζήτημα, είναι πολιτικό και νομικό, άρα θα πρέπει να σταματήσουν την τυφλή, κουφή και ισοπεδωτική πολιτική που ακολουθούν. Αν αυτό δεν γίνει αποδεκτό, δεν μπορούν να φτάσουν στη ρίζα του προβλήματος και να το λύσουν.

Στην Τουρκία ο επίσημος όρος της εκκοσμίκευσης, αντιστρέφει την διαλεκτική σχέση σκοπού-μέσου. Ο σκοπός της εκκοσμίκευσης δεν είναι η ενδυνάμωση του κράτους, αλλά η θεμελίωση μια ελεύθερης και ισότιμης ιδιότητας του πολίτη. Ο βασικός όρος της, είναι η εξάλειψη των θρησκευτικών αναφορών και εκφράσεων από τη πολιτική κοινωνία.

Για να λυθεί το Αλεβιτικό ζήτημα, θα πρέπει πρώτα να γίνει αποδεκτό ότι το ζήτημα είναι πολιτικό και αφορά όλη τη κοινωνία. Από αυτή την άποψη η Κυβέρνηση θα πρέπει να σταματήσει να αντιμετωπίζει τη κοινότητα σαν μια κοινότητα η οποία απαιτεί και προτείνει λύσεις μόνο για τη δική της θρησκεία και ακόμα πιο σημαντικό, θα πρέπει οι Αλεβιτικές κοινότητες να μην περιορίζονται ως προς αυτά και να αποφύγουν μελλοντικές ενέργειες που έχουν την έννοια της οργάνωσης. Ιδιαίτερα δεν θα πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι η οργάνωση σε θρησκευτικό πλαίσιο, μπορεί να φέρει σοβαρές συνέπειες. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το να γίνει το Αλεβιτικό ζήτημα ένα ζήτημα διαπραγμάτευσης, είναι μια κατάσταση σίγουρα μη αποδεκτή.

Η έννοια της μετατροπής του ζητήματος σε ένα πολιτικό ζήτημα διαπραγμάτευσης, είναι ότι από πλευράς Αλεβιτικής κοινωνίας, αξιολογείται ότι η Κυβέρνηση δημιουργώντας έναν «πολιτικό αντιπρόσωπο» κατά τη δική της προσέγγισης, προσπαθεί να κατασκευάσει έναν επίσημο Αλεβισμό κατά τις δικές της ανάγκες και αυτό κλονίζει την εμπιστοσύνη της απέναντι στο κράτος.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι οι Αλεβίτες θα πρέπει να απομακρυνθούν από τη προσέγγιση της απόλυτης ενότητας, στην οποία βασίζονται.

Λόγω του διαφορετικού εθνικού χαρακτήρα και εθνοτήτων στην Αλεβιτική κοινωνία και των διαφορετικών αιτημάτων, θα πρέπει να παρουσιαστεί μια διαφορετική πολιτική, βασισμένη στις ανάγκες τους. Μέσα σε αυτή τη λογική της διαφορετικής και βασισμένη στις ανάγκες πολιτική, θα πρέπει να αξιολογηθούν και οι ανάγκες της Αλεβιτικής κοινωνίας του εξωτερικού στο πλαίσιο των πολιτικών και κοινωνικών όρων των σχετικών χωρών, σε σχέση με του συμπολίτες μας που ζουν εδώ και να εξεταστεί η αναλογία.

Όταν εξεταστεί το Σύνταγμα μας σαν σύνολο, η αλήθεια ότι δεν έχει το εύρος να συμπεριλάβει τις παρούσες θρησκευτικές διαφορές και ποικιλίες, είναι πλέον αποδεκτή από όλα τα τμήματα (της κοινωνίας).

Μια άλλη αλήθεια είναι ότι το Σύνταγμα (ή το κράτος) απέχει πολύ από την εξασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών που καθοδηγούνται από την Αλεβιτική πίστη και διδασκαλία, σχετικά με την πίστη, προσευχή, τρόπο ζωής και την εκ νέου δημιουργία της θρησκευτικής τους κουλτούρας.

Το γεγονός ότι η Ισλαμική θρησκεία από τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας έχει ερμηνεύσει τα Σουνιτικά και Χανεφί θρησκευτικά δόγματα, προκειμένου να δημιουργήσει ένα θρησκευτικό κράτος και να το επιβάλλει στη κοινωνία, είναι μια κατάσταση μη αποδεκτή. Οι δύο πιο σημαντικοί παράμετροι αυτής της επιβολής, τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών και οι πολιτικές ανάπτυξης/αφομοίωσης που ακολουθεί το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων (ΠΘΥ) Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB) στο δημόσιο τομέα.

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΛΕΒΙΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΤΟΥΣ

Υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών

Όπως είναι γνωστό μετά από το στρατιωτικό πραξικόπημα της 12ης Σεπτεμβρίου 1980, τα μαθήματα θρησκευτικών κατεστάθησαν έμπρακτα ως «υποχρεωτικά» στις 19 Οκτωβρίου 1981. Αυτή η απόφαση, αποκαταστάθηκε συνταγματικά με το άρθρο 24 του Συντάγματος του 1982.

Σε ένα κοσμικό κράτος, αν λάβουμε υπόψιν την πλειοψηφία του πληθυσμού, το υποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικών, είναι αντίθετο με το άρθρο 2 του Συντάγματος:

η θρησκευτική πίστη μεταξύ Δημιουργού (Θεού) και πιστού, είναι αποτέλεσμα συνείδησης και αφορά το άτομο. Επομένως, θα πρέπει να διαχωριστεί από το δημόσιο τομέα.

Η θρησκευτική υποχρεωτική παιδεία και τα μαθήματα θρησκευτικών που νομιμοποιήθηκαν με το άρθρο 24 του Συντάγματος, είναι ιδιαίτερα για τους Αλεβίτες πολίτες ένα πλήγμα στην ελευθερία τους. Σύμφωνα με τις αρχές του Συντάγματος θα πρέπει να δοθεί ένα άμεσο τέλος στην εφαρμογή των υποχρεωτικών θρησκευτικών μαθημάτων.

«Στην τελική απόφαση σχετικά με την δίκη Hasan και Eylem Zengin κατά Τουρκίας που πάρθηκε την 9.11.2008 στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποφασίστηκε ότι η παρούσα θρησκευτική εκπαίδευση και η πρακτική του μαθήματος θρησκευτικών και ηθικής στο σύνολο της παραβιάζει το δικαίωμα στην εκπαίδευση σχετικά με το θρήσκευμα των κηδεμόνων, κατά το 2ο άρθρο του 1ου Συμπληρωματικού Πρωτοκόλλου του Ευρωπαϊκού Σύμφωνου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

Το νομικό σχόλιο για τον τρόπο με τον οποίο η σχετική με το Σύνταγμα αναγκαστική διαταγή για υποχρεωτική θρησκευτική εκπαίδευση επιβάλλεται σε όλους τους πολίτες, θα πρέπει να συζητηθεί νομικά μέχρι τέλους καθώς είναι και αντίθετο με την αρχή της εκκοσμίκευσης, η οποία είναι μια από τις βασικές αρχές που έχει υποδείξει το Σύνταγμα.

Το 24ο άρθρο του Συντάγματος αποφασίζει σχετικά με το ζήτημα ότι «Η θρησκευτική εκπαίδευση και διδασκαλία πραγματοποιείται υπό την επίβλεψη και τον έλεγχο του κράτους. Η θρησκευτική παιδεία και ηθική διδασκαλία λαμβάνουν χώρα ανάμεσα στα υποχρεωτικά μαθήματα που διδάσκονται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα» και συνεχίζει λέγοντας ότι: «Εκτός από αυτό, η θρησκευτική εκπαίδευση και διδασκαλία υπάγονται στην προσωπική επιθυμία των ατόμων και για τα παιδιά, στον νομικό τους εκπρόσωπο.» Ο εκπρόσωπος του σχετικού αυτού άρθρου είναι πρωταρχικά οι θεσμοί που αφορούν τη καθημερινή ζωή. Δηλαδή, το Σύνταγμα έχει αφήσει την απόφαση για το αν το μάθημα θρησκευτικών θα εμπεριέχεται στην ύλη, στους αρμόδιους φορείς. Όμως, το ίδιο Σύνταγμα, δεν έχει λάβει κάποια απόφαση σχετικά με το ότι όλοι οι πολίτες ανεξαιρέτως θα πρέπει αναγκαστικά να λάβουν θρησκευτική εκπαίδευση. Τότε ο σκοπός της σχετικής αυτής απόφασης δεν είναι να

λάβουν όλοι υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών, αλλά να κρατήσει την θρησκευτική εκπαίδευση υπό τον έλεγχο του κράτους ώστε να συμφωνεί με την αρχή της εκκοσμίκευσης από άποψη Συντάγματος.

Από αυτή την άποψη, το βασικό νόημα της σχετικής απόφασης είναι αυτό: «Το μάθημα θρησκευτικών θα πρέπει να εμπεριέχεται υποχρεωτικά στην ύλη στο δημοτικό και στο λύκειο. Το κράτος, κατά το αίτημα του κηδεμόνα του μαθητή, είναι υποχρεωμένο να παρέχει το μάθημα θρησκευτικών στον μαθητή.» Επομένως η εφαρμογή του υποχρεωτικού μαθήματος θρησκευτικών, εμποδίζει την ευκαιρία απαλλαγής από αυτό, όσων το επιθυμούν. Τελικά, το ΕΔΑΔ, σε δύο δίκες που ανοίχτηκαν εναντίον της Πολωνίας, παρόλο που υπήρχε η δυνατότητα απαλλαγής, αποδέχτηκε ότι το υποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικών, δεν είναι αντίθετο με το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. (Saniewski / Πολωνία, C.J. και άλλοι / Δίκες κατά Πολωνίας)

Σύμφωνα με το 13ο άρθρο του Συντάγματος, οι σχετικοί με τα βασικά δικαιώματα και ελευθερίες περιορισμοί, δεν μπορεί να είναι αντίθετοι με το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος, με τη διάταξη της δημοκρατικής κοινωνίας, τις αρχές και τα μέτρα της κοσμικής Δημοκρατίας, και δεν μπορούν να αγγίζουν την ουσία του δικαίου.

Το υποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικών, εφόσον προσβάλλει ένα βασικό δικαίωμα και εφόσον δεν περιλαμβάνει την πρόταση «όλοι λαμβάνουν υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών» της σχετικής απόφασης του Συντάγματος, είναι αντίθετο με τα βασικά δικαιώματα και ελευθερίες να ερμηνεύεται κατά αυτόν τον τρόπο. Προκειμένου να καταργηθεί αυτή η αντίθεση, θα πρέπει να αναθεωρηθεί όλο το υπάρχον Σύνταγμα.

«Όταν εξετάσουμε τα τρία βασικά σημεία των απόψεων που παρουσιάστηκαν είτε στη νομολογία του Στρασβούργου, είτε στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που αποτελεί το ελεγκτικό όργανο του Συμφώνου των Ηνωμένων Εθνών για τα Προσωπικά και Πολιτικά Δικαιώματα, στο οποίο συμμετέχει και η Τουρκία, το πρόβλημα μπορεί να λυθεί άνετα μέσα στο υπάρχον συνταγματικό πλαίσιο. Σύμφωνα με αυτό, το μάθημα θρησκευτικών μπορεί να περιλαμβάνεται στην ύλη των δημόσιων σχολείων. Όμως το μάθημα των θρησκευτικών δεν θα πρέπει να μεταδίδεται στους μαθητές σαν μάθημα πίστης και τελικά, εφόσον είναι υποχρεωτικό, θα πρέπει να προσφέρει αδιακρίτως στους μαθητές μαζί με το δικαίωμα της απαλλαγής και άλλες επιλογές, σύμφωνα με την έγκριση των κηδεμόνων τους.»

Για αυτό το λόγο θα πρέπει να γίνουν αλλαγές σχετικά με την απαλλαγή το συντομότερο δυνατόν, και το μάθημα των θρησκευτικών θα πρέπει να διδάσκεται στους μαθητές που το επιθυμούν, σύμφωνα με τους κηδεμόνες τους.

Μετά τη διάταξη σχετικά με την απαλλαγή, θα πρέπει να αλλαχθούν όλα τα βιβλία θρησκευτικών που αντιπροσωπεύουν ένα θρησκευτικό δόγμα. Όταν θα δημιουργηθούν καινούριες επιλογές για τους μαθητές που έχουν πάρει απαλλαγή, θα πρέπει να οριστούν θέματα σχετικά με τον Αλεβισμό και αφού αξιολογηθούν οι Αλεβιτικές κοινωνίες και οργανώσεις μέσα σε ένα διευρυμένο πλαίσιο συζήτησης, θα πρέπει να προστεθούν και οι αντίστοιχες επιλογές στην ύλη.

Θα πρέπει να δοθεί ένα τέλος στην εφαρμογή των υποχρεωτικών μαθημάτων θρησκευτικών.

Η απόφαση που έχει λάβει το ΕΔΑΔ προς αυτή τη κατεύθυνση, θα πρέπει να εφαρμοστεί χωρίς καθυστέρηση. Μαζί με το δικαίωμα της απαλλαγής σε όλους, αδιακρίτως, τους μαθητές, είναι υποχρεωτικό και να παρουσιάζονται άλλες επιλογές, σύμφωνα με την έγκριση των κηδεμόνων. Θα πρέπει να αλλαχθούν όλα τα βιβλία θρησκευτικών.

Θα πρέπει να προετοιμαστεί μια καινούρια ύλη, με τις γνώσεις και την στήριξη των Αλεβιτικών κοινοτήτων. Για τις αντιθέσεις που θα γίνουν πάνω σε αυτό το θέμα, θα πρέπει να ανοιχθούν συνταγματικοί και διεθνείς νομικοί δρόμοι.

Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων

Το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων (ΠΘΥ) είναι ένα από τα σημαντικότερα ιδεολογικά μέσα της πολιτικής επέμβασης του κράτους, στον θρησκευτικό τομέα.

Είναι ένα όργανο που έχει δημιουργηθεί λόγω ή με την αιτιολογία της άποψης των δημοκρατικών κάδρων για το Χαλιφάτο.

Προκειμένου να προστατευτεί η συντακτική διοικητική εξουσία, έχει δημιουργηθεί ένας θεσμός αντίθετος με το Χαλιφάτο. Δηλαδή ο θεσμός και η θρησκεία, έχουν γίνει διοικητικά όργανα και έχουν φτάσει σε ανεπιθύμητα επίπεδα στις μέρες μας.

Το επίπεδο και η λειτουργία στην οποία έχει φτάσει ο θεσμός, δεν συνάδει από άποψη βασικών πολιτικών δικαιωμάτων, ελευθερία θρησκείας και συνείδησης, καθώς και με την αρχή του αμερόληπτου κράτους.

Το πρώτο άρθρο του ν.633 σχετικά με την Ίδρυση και τα Καθήκοντα του ΠΘΥ, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 136 του Συντάγματος.

Για αυτόν τον λόγο, αντί για τον εν λόγω θεσμό, μπορεί να δημιουργηθεί ένας οργανωτικός θεσμός που δεν θα χρηματοδοτεί καμία θρησκεία και θρησκευμα, που θα έχει σαν καθήκον να υποστηρίζει μόνο τον διάλογο μεταξύ θρησκείας και θρησκευμάτων και που με αυτόν τον σκοπό θα κάνει τις απαραίτητες αξιολογήσεις, από πλευράς δημόσιας τάξης, ασφάλειας και υγείας.

Σχετικά με αυτό το θέμα, θα πρέπει να επιβληθούν φόροι στα άτομα σχετικά με τη θέλησή τους, όπως γίνεται στις σύγχρονες Δυτικές χώρες με τον εκκλησιαστικό φόρο. Θα πρέπει αυτοί οι φόροι που θα συγκεντρώνονται να μην χρησιμοποιούνται εκτός σκοπού.

Το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων έχει μετατραπεί στον βασικό θεσμό πολιτικής παρέμβασης σε θρησκευτικό επίπεδο στην Τουρκία.

Αυτή η κατάσταση, στην Αλεβιτική συνείδηση, έρχεται σε αντίθεση με την ισότητα σε παγκόσμιο επίπεδο και με την αρχή του αμερόληπτου κράτους. Είναι ξεκάθαρη παρέμβαση στην ελευθερία συνείδησης.

Το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων που λειτουργεί και με τους φόρους των Αλεβιτών, έχει μετατραπεί σε ένα κέντρο το οποίο έχει δημιουργήσει μια θρησκευτική ηγεμονία, την οποία διασπείροντας σε κοινωνικό επίπεδο, έχει δημιουργήσει απέναντι στους Αλεβίτες και στις άλλες θρησκείες την πίεση της γειτονιάς.

Ένα ακόμη ζήτημα, είναι ότι το ΠΘΥ, αντίθετα με τον ιδρυτικό νόμο του 1924, κέρδισε δημοσιότητα με τα ζητήματα που υπηρέτησε σχετικά με τον νόμο του 1965, όπου ανέλαβε το καθήκον «να διαφωτίσει την κοινωνία σχετικά με θρησκευτικά και ηθικά θέματα», κάνοντας έτσι τον ηθικό τομέα θρησκευτικό και ιδιαίτερα τους Αλεβίτες, Σουνίτες. Το ΠΘΥ είναι ούτως ή άλλως ένας δημόσιος θεσμός. Θα πρέπει να πορεύεται όχι με θεολογικές, αλλά με νομικές και πολιτικές προϋποθέσεις.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο,

Το ΠΘΥ αναθεωρώντας τον ιδρυτικό του νόμο και όλες τις διατάξεις που του προσδίδουν καθήκοντα, θα πρέπει να καταργήσει τα προσόντα που μονοπωλούν το Ισλάμ στο θρησκευτικό τομέα, θα πρέπει να αποποιηθεί της ευθύνης να δια φωτίσει την κοινωνία σε θρησκευτικά και ηθικά θέματα, θα πρέπει να καταργηθεί το προσόν του να διοικεί τους χώρους λατρείας και να περιοριστεί το ελεγκτικό του καθήκον.

Το ΠΘΥ, ξεπερνώντας τον ιδρυτικό σκοπό του να μεταδώσει την κοινωνία τη συνείδηση της επίσημης θρησκείας, που έχει δημιουργήσει το κράτος, έχει γίνει ένα ξεκάθαρο πολιτικό μέσο και έχει κερδίσει μια ανώτερη θέση στις κυβερνήσεις.

Μετά από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, έγινε γνωστή, ποιοτικά και ποσοτικά, η πολιτική εξέλιξη των μελών του θεσμού που εκδιώχθηκαν.

Μετά από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, αποκαλύφθηκε ότι όπως το ΠΘΥ με τις ενέργειες του σε πολλά παραδείγματα αμαύρωσε την αρχή της εκκοσμίκευσης, η οποία είναι το βασικό του πλαίσιο, έτσι παραβίασε και τα βασικά λειτουργικά του πλαίσια. Ο θεσμός αυτός που είχε εξαγγείλει λανθασμένα τους περισσότερους Ισλαμικούς νόμους που είχαν δημοσιευτεί, υπέστη μια μεγάλη εκκαθάριση.

Μέσα σε έναν τέτοιο θεσμό, η επιθυμία πραξικοπήματος για πολιτικούς σκοπούς, το σχέδιο κατάληψης του κράτους, είναι μια κατάσταση μη αποδεκτή μέσα σε μια δημοκρατική, ισότιμη και κοσμική κοινωνία. Για αυτό το λόγο, το ΠΘΥ, θεωρείται ως ένα από τα πρωταρχικά εμπόδια στη λύση του Αλεβιτικού ζητήματος και θα συνεχίσει να θεωρείται έτσι.

Είτε με τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών, είτε στην ίση κατανομή των πηγών, είτε στην ελευθερία έκφρασης των θρησκευμάτων και είτε στην εφαρμογή του τρόπου λατρείας των θρησκευμάτων, το ΠΘΥ, στέκεται ως ένας ανασταλτικός θεσμός.

Η κυβέρνηση, σαν ένα βήμα για αυτό το θέμα, θα πρέπει να αλλάξει άρδην την σχετική νομοθεσία του νόμου υπ' αριθμόν 2820 για τα Πολιτικά Κόμματα. Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, (Α.89) «Τα πολιτικά κόμματα, δεν μπορούν να έχουν διαφορετικό σκοπό από το άρθρο 136 του σχετικού Συντάγματος, κατά το οποίο το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων σύμφωνα με τα καθήκοντα του ειδικού νόμου και σύμφωνα

με την αρχή της εκκοσμίκευσης, αποβάλλοντας όλες τις πολιτικές απόψεις και σκέψεις, έχει ως σκοπό την εθνική αλληλεγγύη και ενότητα.»

Ως αποτέλεσμα, η Αλεβιτική κοινωνία μέσα σε αυτό το πλαίσιο, δεν βλέπει το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων σαν έναν θεσμό που αντιστοιχεί στην δημοκρατική δομή της χώρας μας, στην πολυπολιτισμικότητά της και στις διάφορες θρησκείες της, αλλά αξιολογεί τον θεσμό ως ένα μέσο αφομοίωσης.

Για αυτό τον λόγο είναι που θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας οργανωτικός θεσμός, που δεν θα χρηματοδοτεί καμία πίστη και θρησκεία, που θα έχει ως μόνο καθήκον να υποστηρίζει τον διάλογο μεταξύ θρησκείας και θρησκευμάτων και που με αυτόν τον σκοπό, θα κάνει τους απαραίτητους ελέγχους, για τη δημόσια διάταξη, ασφάλεια και υγεία.

Τα Τζεμεβί, η Παραδοχή των Τζεμεβί ως Χώρων Λατρείας

Τα Τζεμεβί θα πρέπει να γίνονται αποδεκτά ισότιμα με τα άλλα θρησκευτικά κέντρα και να λαμβάνουν ισότιμης συμπεριφοράς, σύμφωνα με την αρχή της ισότητας για τη γενική νομική υπόσταση των ισότιμων δικαιωμάτων και λατρευτικών τόπων.

Η διάκριση που υφίστανται τα Τζεμεβί, μπορεί να αποτραπεί εύκολα με μια νομικά τεχνική παρέμβαση, στο υπάρχον νομικό πλαίσιο.

Προκειμένου να αποκτήσουν νομική υπόσταση τα Τζεμεβί, χρειάζεται απλά η αναφορά τους σε οποιοδήποτε νομικό κείμενο.

Παράλληλα με το γεγονός ότι τα Τζεμεβί είναι λατρευτικός χώρος των Αλεβιτών, είναι επίσης και ένας κοινός θρησκευτικός τόπος, αλλά μπορεί να θεωρηθεί και ως μέσο για την δημοκρατικοποίηση της θρησκείας.

Ο Αλεβισμός θα πρέπει να ορίζεται ως μυστηριακή πίστη, με λατρευτική διάταξη και με βάση αυτά, τα Τζεμεβί θα πρέπει να αναγνωριστούν για την λατρευτική τους υπόσταση.

Τα Τζεμεβί, εκτός από λειτουργικοί χώροι λατρείας, έχουν επωμιστεί και κοινωνικές λειτουργίες. Με βάση αυτή την άποψη, κανένας πολιτικός δρών ή πολιτικός θεσμός δεν μπορεί να δηλώσει ότι τα Τζεμεβί δεν είναι χώροι λατρείας. Αν κρίνουμε με βάση

αυτό το μέτρο, τότε η λατρευτική υπόσταση των χώρων και των υπόλοιπων θρησκειών θα αποτελέσει θέμα συζήτησης.

Ως αποτέλεσμα, θα πρέπει πρωταρχικά, μετά από ανάλυση, να αναθεωρηθούν οι εκφράσεις που δεν είναι κατάλληλες σε όλες τις νομικές διατάξεις. Αν γίνει αυτή η ενέργεια, θα πρέπει να αποδοθεί στα Τζεμεβί η νομική τους υπόσταση, ως χώροι λατρείας.

Ο Νόμος 677 για τους Τεκέδες και τους χώρους συνάθροισης των πιστών

Το μέρος του νόμου 677 για τους Τεκέδες και τους χώρους συνάθροισης των πιστών που αφορά την Αλεβιτική πίστη θα πρέπει να διαγραφεί, θα πρέπει να γίνουν νομικές διατάξεις πάνω στο ζήτημα, με άξονα την ελεύθερη εκκοσμίκευση, το κράτος θα πρέπει να έχει ίση απόσταση με όλες τις θρησκείες και θα πρέπει να αναθεωρηθεί η προσέγγιση για τον ρόλο του κράτους σαν διαιτητή. Το κράτος θα πρέπει να κρατά ίση απόσταση από όλες τα θρησκευτικά κέντρα.

Οι Αλεβιτικοί Μπεκτασικοί τεκέδες οι οποίοι κατασχέθηκαν με αυτό τον νόμο, θα πρέπει να αποδοθούν εκ νέου στην Αλεβιτική κοινωνία.

Το Μοναστήρι Haci Bektaş και τα υπόλοιπα Αλεβιτικά Μοναστήρια θα πρέπει να επιστραφούν στους Αλεβίτες

Οι επισκέπτες και η είσοδος στους πιο σημαντικούς χώρους των Αλεβιτών με χρηματικό αντίτιμο, είναι μια κατάσταση μη αποδεκτή· η άρση αυτής της μη αποδεκτής κατάστασης είναι ένα θετικό βήμα από την Κυβέρνηση, όμως αυτό δεν αρκεί. Αυτό το θέμα θα ολοκληρωθεί μόνο με την παραχώρηση των μοναστηριών στους πραγματικούς τους ιδιοκτήτες, την Αλεβιτική κοινωνία.

Με πρώτο και κύριο το Μοναστήρι Haci Bektaş Veli όλα τα μοναστήρια που ανήκουν στους Αλεβίτες και Μπεκτασήδες, θα πρέπει να καταργηθούν από μουσεία, και τα ακίνητα όπως κτήρια, εκτάσεις που ανήκουν σε αυτά, να παραχωρηθούν στα κατάλληλα άτομα και οργανισμούς. Προκειμένου να βρεθούν και αποδοθούν εκ νέου πράγματα και βιβλία μεγάλης συμβολικής αξίας των μοναστηριών, που λεηλατήθηκαν και πουλήθηκαν το 1826 και 1925, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια «επιτροπή αναζήτησης».

Ημέρες Ειδικής Σημασίας

Η μέρα του Ασουρέ και η Γιορτή Γκαντίρ Χουμ που έχει ειδική σημασία για τους Άραβες Αλεβίτες, θα πρέπει να καθιερωθούν ως αργίες.

Ο αγώνας με τις διακρίσεις και η πρόληψη, οι διακρίσεις στις δημόσιες υπηρεσίες

Οι διακρίσεις που γίνονται εις βάρος των Αλεβιτών και όσων έχουν διαφορετικό θρήσκευμα και οι εφαρμογές τους, πηγάζουν μόνο από την υπάρχουσα κανονιστική (νομότυπη), πολιτική δομή, και από τις φορμαλιστικές (τυπικές) εξισωτικές και προκατειλημμένες ενέργειες. Παράλληλα, (το ζήτημα) πηγάζει και από τον τρόπο με τον οποίο οι δημόσιοι λειτουργοί ερμηνεύουν και κατανοούν τον Αλεβισμό και τις διαφορετικές θρησκείες αλλά και από την παραδοχή αυτού του τρόπου ως το βασικό και μοναδικό σημείο αναφοράς. Ακόμα, οι καταπιεστικές εφαρμογές στους Αλεβίτες, εξαπλώνονται λόγω αυτών και παρόμοιων προσεγγίσεων των δημόσιων λειτουργών.

Επίσης θα πρέπει να σταματήσει η υποχρεωτική δημιουργία τζαμί στα Αλεβιτικά χωριά.

Οι διακρίσεις στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Είναι βασικό και να σημαντικό να παρατηρηθούν οι διακρίσεις στην πρωτοβάθμια και στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, να αναθεωρηθεί η εκπαιδευτική ύλη και ιδιαίτερα να ελεγχθεί κατά των διακρίσεων το μαθητικό υλικό, αλλά και να υπάρχει συνεχής έλεγχος στα σχολεία για διακρίσεις.

Η δημιουργία δε μικρού τζαμί στα σχολεία, θα επηρεάσει ψυχολογικά τους Αλεβίτες μαθητές. Το άνοιγμα μικρού τζαμί ή τόπου προσευχής, δεν είναι και δεν πρέπει να είναι ανάμεσα στα καθήκοντα του Υπουργείου Παιδείας.

Η εκκαθάριση του δημόσιου τύπου από διακρίσεις

Θα πρέπει να δοθεί άμεσο τέλος στη παραγωγή και μετάδοση όλων των θρησκευτικών περιεχομένων που λαμβάνουν χώρα στη δημόσια ραδιοφωνία και τηλεόραση και που αυξάνονται ιδιαίτερα στις ειδικής σημασίας ημέρες για το Σουνιτικό / Χανεφί Ισλάμ, αλλά και που εκτός από αυτές παράγονται και μεταδίδονται καθημερινά.

Όπως το TPT (TRT), που χρηματοδοτείται σε αυτή τη χώρα από δημόσιους πόρους και ανήκει στο δημόσιο, δεν παράγει και μεταδίδει ειδικά προγράμματα για τις ιερές ημέρες των υπόλοιπων θρησκειών της χώρας, όπως για παράδειγμα για τους

Καθολικούς, Ορθόδοξους, Προτεστάντες, Γεζιντί και Ασσύριους, Μπαχαϊστές και για όλες τις διαφορετικές Αλεβιτικές ομάδες, θα πρέπει να τηρεί τον ίδιο κανόνα και για τους Σουνίτες / Χανεφί.

Σε αυτό το θέμα θα πρέπει να γίνονται ειδικά προγράμματα για όλες τις θρησκείες, και θα πρέπει να καθιερωθεί αντικειμενικότητα στο δημόσιο τύπο.

Η ποινικοποίηση της τιμωρίας των εγκλημάτων μίσους που έχουν διαπραχθεί με κίνητρο τις διακρίσεις και τα εγκλήματα μίσους

Όπως είναι γνωστό τα εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί με βάση την εχθρικότητα απέναντι σε ιδιότητες όπως η γλώσσα, η θρησκεία, το έθνος, οι ρίζες, το φύλο, η φιλοσοφία ή η πολιτική πίστη, σεξουαλικές επιλογές του θύματος, χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα μίσους. Οποιοσδήποτε κι αν είναι ο τύπος του εγκλήματος που έχει διαπραχθεί, εάν ο δράστης, θέλησε να βλάψει το θύμα λόγω της απόλυτα διαφορετικής κοινωνικής ταυτότητας που φέρει, τότε και πάλι αυτό το έγκλημα χαρακτηρίζεται γενικά ως έγκλημα μίσους. Τα εγκλήματα διακρίσεων και ρατσιστικά εγκλήματα ή οι προκλητικές πράξεις μίσους και εχθρικότητας απέναντι σε ένα τμήμα της κοινωνίας είναι κι αυτές κατά ένα τρόπο εγκλήματα μίσους.

Το κράτος και η πολιτική εξουσία πρέπει να έρθουν αντιμέτωπα με τις σφαγές που έγιναν στο πλαίσιο των εγκλημάτων μίσους σε Κοτσγκιρί (Kocgiri), Ντερσίμ (Dersim), Γερμανίκεια (K.Maras), Τσορούμ (Çorum), Σεβάστεια (Sivas) και Γκαζί (Gazi).

Τύπος και Μέσα:

Θα πρέπει να αναθεωρηθούν οι νόμοι σχετικά με τα Μέσα ώστε να είναι κατάλληλα στη προσέγγιση της ισότιμης υπηκοότητας, θα πρέπει να αυξηθούν οι ποινικές επενδύσεις απέναντι στα εγκλήματα διακρίσεων και μίσους, και θα πρέπει να γίνονται προγράμματα που προωθούν την ειρήνη και την αδελφικότητα ανάμεσα στις διαφορετικές κουλτούρες και θρησκείες.

Οι νομικές διατάξεις που ανοίγουν το δρόμο στις αρνητικές διακρίσεις και που πρέπει επειγόντως να αλλάξουν

1. Αγροτικός Νόμος υπ' αριθμόν 442, χρονολογίας 1924, Αρ. 2: «Κοινά αγαθά όπως τζαμί, καυσόξυλα και άνθρωποι αντιπροσωπεύουν ένα χωριό.»

2. Αγροτικός Νόμος υπ' αριθμόν 442, χρονολογίας 1924, Αρ. 13, Παρ. 14: “Για να χτιστεί ένα μικρό τζαμί στο χωριό (αν πρόκειται να χτιστεί εκ νέου, θα πρέπει να γίνει σε μια πλευρά της πλατείας του χωριού.)”
3. Ο υπ' αριθμόν 5307 και χρονολογίας 2005 Νόμος της Αγοράς του Υγραερίου (LPG) και ο Νόμος για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο Νόμο της Ηλεκτρικής Αγοράς
4. Ο Νόμος για το Κτηματολόγιο υπ' αριθμόν 3402, Αρ. 16-Α, σχετικά με τα κονδύλια που εξαιρούνται από τον προϋπολογισμό για τις δημόσιες υπηρεσίες ή για τα επίσημα κτήρια και χώρους που γίνονται με συνεισφορές (Κυβερνείο, δημαρχείο, αστυνομία, σχολικά κτήρια, ξενώνας, νοσοκομείο ή άλλοι χώροι υγείας, βιβλιοθήκη, τόπος προσευχής, τζαμί, κοιμητήριο, βρύση, πηγάδια, δρόμοι που έχουν κλείσει με δημόσια μπάνια, πλατείες, χώροι λαϊκής, πάρκα και κήποι και κενά και παρόμοια ήδη υπηρεσίας) (σύμφωνα) με στοιχεία, έγγραφα ή ειδικούς νόμους
5. Ο Νόμος υπ' αριθμόν 677, χρονολογίας 1925, Αρ.1

Διοικητικές Διατάξεις

1. Ο κανονισμός υπ' αριθμόν 24459 και χρονολογίας 11.07.2001 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, σχετικά με την αρωγή που θα προσφερθεί σε ιδρύματα και χωριά που θα χτίσουν Τζαμί ή θα τα επιδιορθώσουν.
2. Ο κανονισμός υπ' αριθμόν 18763 και χρονολογίας 24.05.1985 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, σχετικά με την φροντίδα, επιδιόρθωση, καθαριότητα και περιβαλλοντική οργάνωση στα Τζαμί.
3. Ο κανονισμός υπ' αριθμόν 18916 και χρονολογίας 02.11.1985 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, σχετικά με τα θεμέλια των οικοπέδων και των εκτάσεων που θα γίνουν σύμφωνα με το άρθρο 18 του Χωροταξικού Νόμου.
4. Ο κανονισμός υπ' αριθμόν 26139 και χρονολογίας 14.04.2006 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, σχετικά με το έργο της αστικής μεταμόρφωσης στην είσοδο της Βόρειας Άγκυρας, το αρ. 27/Α με τίτλο Διαδικασίες Δημόσιων Διαγωνισμών μαζί με τον κανονισμό υπ' αριθμόν 26215 και χρονολογίας 10.10.2006 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, σχετικά με τις αλλαγές που

θα γίνουν στον κανονισμό για το έργο της αστικής μεταμόρφωσης στην είσοδο της Βόρειας Άγκυρας:

5. Το άρ.11 του κανονισμού για το Αγροτικό Επιμελητήριο και την Ένωση των Αγροτικών Επιμελητηρίων που συντάχθηκε σύμφωνα με την Απόφαση υπ' αριθμόν 4/11999 και χρονολογίας 7.8.1959 του Υπουργικού Συμβουλίου:

Νόμοι

1. Ο Κτηματολογικός Νόμος υπ' αριθμόν 3482 και χρονολογίας 1987, το άρθρο 16 με τίτλο Δημόσια Αγαθά
2. Ο Αγροτικός Νόμος υπ' αριθμόν 442 και χρονολογίας 1924, αρ. 91
3. Ο Δασικός Νόμος υπ' αριθμόν 6831 και χρονολογίας 1956, αρ. 31

Η οργάνωση των βασικών θρησκευτικών θεσμών του Αλεβισμού και το πρόβλημα των Ντεντέ

Γίνεται λόγος για παρεμβολές στην Αλεβιτική κοινωνία όπως η παρεμπόδιση της μετάδοσης στις επόμενες γενιές των αυθεντικών χαρακτηριστικών της πίστης και διδασκαλίας της Αλεβιτικής κοινωνίας, η απομάκρυνση από τη φυσική της πορεία και η προσπάθεια εξάγνισης από τη θρησκεία, που είναι η ζωτική της λειτουργία, η τοποθέτηση του Αλεβισμού σε θεολογικές συζητήσεις και σε πολιτικές διαδικασίες, μέσω του κράτους. Αυτές οι παρεμβολές βλάπτουν τα αυθεντικά έκφραση της Αλεβιτικής πίστης και θρησκείας.

Ιδιαίτερα η κατεύθυνση προς τον θεσμό των «Ντεντέ», και οι προσπάθειες εξάλειψής του, έχουν φτάσει σε ανεπίτρεπτα επίπεδα. Οι παρεμβολές σε αυτό το θεσμό, η προσπάθεια εξουδετέρωσής του ώστε να οδηγηθεί σε λανθασμένα και ανεπανόρθωτα αποτελέσματα, είναι μια πολύ επικίνδυνη προσέγγιση.

Δεν θα πρέπει να ξεχαστεί ότι ο βασικότερος δεσμός της πίστης και της διδασκαλίας είναι η σχέση που δημιουργείται με τον δεσμό Ντεντέ – Διάδοχο.

Οι συζητήσεις κατά καιρούς για την μισθολόγηση των Ντεντέ και την πρόσληψή τους στο Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων είναι τελείως λανθασμένες.

Η Αλεβιτική κοινωνία δεν θα πρέπει να δεχτεί αυτές τις παρεμβολές. Η παρουσία των Ντεντέ σε αυτές τις παρεμβολές ώστε να επωφεληθούν ταξικά και από τις εκπαιδευτικές καταστάσεις, είναι μια αλήθεια που δεν θα δεχτεί ούτε το κράτος.

Η Αλεβιτική κοινωνία δεν αποδέχεται την ένταξη του θεσμού των Ντεντέ στο ΠΘΥ και την απλοποίηση του σε οικονομικό επίπεδο και επίπεδο θέσης. Η βασική αρχή σε αυτό το ζήτημα, είναι η χρηματοδότηση των θρησκευτικών αναγκών της κάθε θρησκευτικής κοινότητας από την ίδια την κοινότητα. Αυτό το μοντέλο που δημιούργησαν οι Αλεβίτες, έχει τη δυναμική να βοηθήσει τις υπάρχουσες θρησκείες στην κοινωνία να οργανωθούν.

Το πως θα ανατραφούν οι Ντεντέ, ποιοι θα μπορούν να γίνουν ή να μη γίνουν Ντεντέ, τα μεγέθη και οι όροι που θα αναζητηθούν στις υπηρεσίες των Ντεντέ, είναι εσωτερικά θέματα της Αλεβιτικής διδασκαλίας και είναι συνδεδεμένα με αυτήν σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Η παρεμβολή σε αυτό το επίπεδο, θα σημαίνει ουσιαστικά τη δημιουργία ενός νέου Αλεβισμού και αυτό όπως δεν θα μπορέσει να λύσει το Αλεβιτικό ζήτημα, έτσι θα σημαίνει και την δημιουργία ενός νέου Αλεβιτικού ζητήματος που θα θέλει λύση.

Η κατάσταση του του Μοναστηριού Hacı Bektaş Veli

Το Μουσουλείο του Μοναστηριού Hacı Bektaş Veli και ολόκληρο το Μοναστήρι (με εξαίρεση το Τζαμί που χτίστηκε το 1834), είναι ένα σημαντικό πολιτιστικό κέντρο για το σύνολο των Αλεβιτικών πληθυσμών, και ένα μέρος του είναι κέντρο Ικεσίας. Ο πραγματικός ιδιοκτήτης του Μοναστηριού είναι οι Αλεβιτικοί πληθυσμοί και σε αυτούς θα πρέπει να παραδοθεί. Αυτό το ζήτημα θα λυθεί με μια αλλαγή στο νόμο υπ' αριθμόν 677.

Μαθήματα Κορανίου, Λύκεια Ιμάμ-Χατίπ και το Πρόβλημα των Θεολογικών Σχολών

Μαζί με τα «λύκεια ιμάμ-χατίπ», που έχουν αναλάβει τον πιο σημαντικό ρόλο στην επιβολή της επίσημης θρησκείας του κράτους σε όλη την κοινωνία στο πλαίσιο μια ξεκάθαρης ηγεμονικής Σουνιτικής αντίληψης πολιτικά και κοινωνικά στην Τουρκία, και που αποτελούν μέρος ενός ιδεολογικού εργαλείου, προστίθενται και οι θεολογικές σχολές, οι οποίες έχουν την ίδια αντίληψη.

Θα πρέπει πρωταρχικά να αρθούν τα εμπόδια ώστε να ξεκινήσουν τα μαθήματα θρησκευτικού χαρακτήρα, με τον όρο να είναι επί πληρωμή μαζί με τα ιδιωτικά θρησκευτικά σχολεία, είτε σε επίπεδο λυκείου είτε πανεπιστημίου, και θα πρέπει να σταματήσει η κρατική χρηματοδότηση στα σχολεία και στα μαθήματα. Το κράτος θα πρέπει να θέσει ως στόχο, να αφήσει τη θρησκευτική εκπαίδευση στους εκάστοτε πιστούς. Το ΠΘΥ θα πρέπει να σταματήσει να είναι ένα όργανο θρησκευτικής εκπαίδευσης, και τα μαθήματα Κορανίου θα πρέπει στο σύνολο τους να αφεθούν στους πιστούς. Σε αυτό το πλαίσιο το κράτος, εξετάζοντας την ψυχική υγεία και τον τρόπο ανάπτυξης των παιδιών και των νέων, θα πρέπει να είναι ελεγκτικό, και κανένα παιδί κάτω από μια συγκεκριμένη ηλικία, ακόμα και με την έγκριση του κηδεμόνα, δεν θα πρέπει να γίνεται αποδεκτό σε αυτά τα μαθήματα. Το κράτος και η Κυβέρνηση, δεν θα πρέπει να προσφέρουν θρησκευτική εκπαίδευση, αλλά να είναι ελεγκτικά μέσα στο πλαίσιο της εκκοσμίκευσης.

Η εκκαθάριση της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τις διακρίσεις

Οι αρνητικές διακρίσεις μέσα στην κοινωνία την οποία βρισκόμαστε, δεν προέρχονται μόνο από τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών ή από το ΠΘΥ και από παρόμοια θρησκευτικά ιδρύματα και οργανισμούς, προέρχονται και διαδίδονται και από τα πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα. Για αυτό το λόγο είναι απαραίτητος ο έλεγχος των διακρίσεων στη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η αναθεώρηση της ύλης του ΥΠ σε κάθε τάξη και ιδιαίτερα ο έλεγχος κατά των διακρίσεων στα σχολικά μαθήματα και η συνεχής παρακολούθηση των διακρίσεων στα σχολεία.

Σε αυτό το πλαίσιο,

Το σύνολο της ύλης θα πρέπει να εξεταστεί και να αναθεωρηθεί αρχικά για τις διακρίσεις που παράγει απέναντι στις διαφορετικές θρησκείες και πιστούς και μέσα στο πλαίσιο παγκόσμιων κανόνων ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως είναι η γλώσσα, η θρησκεία, το φύλο, η εθνική καταγωγή, το χρώμα και η φυλή. Θα πρέπει ιδιαίτερα να εξεταστεί και να αναθεωρηθεί το υλικό κοινωνικών και πολιτιστικών μαθημάτων όπως τα Τουρκικά, η Τουρκική Γλώσσα και Λογοτεχνία, η Ιστορία, η Πολιτική Αγωγή, η Εθνική Ασφάλεια, η Φιλοσοφία. Κατά τον ίδιο τρόπο, όλο το σχολικό υλικό σχετικά με τις θετικές επιστήμες θα πρέπει να εκκαθαριστεί από τη προσέγγιση η οποία ξεπερνάει τα όρια της θετικής επιστήμης και προσπαθεί να την αντικαταστήσει με τη

θηρσκεία αλλά και από όλες τις αναφορές, παραδείγματα και εφαρμογές. Προκειμένου να γίνει αυτό θα πρέπει να θεωρηθούν ως βάση όλοι οι κανόνες που έχει θέσει το παγκόσμιο δίκαιο για την αναγνώριση και την περιγραφή των διακρίσεων.

Η παρεμπόδιση των διακρίσεων στις Δημόσιες Υπηρεσίες και στον Κοινωνικό Ιστό

Θα πρέπει να υπογραμμιστεί ειδικά, ότι στο πλαίσιο της επίσημης θρησκευτικής αντίληψης, οι κεντρικοί και τοπικοί δημόσιοι οργανισμοί δεν θα πρέπει να επωμιστούν έναν πρωτοποριακό, υποβοηθητικό, διευκολυντικό και ενθαρρυντικό ρόλο που θα επιτρέπει την είσοδο της θρησκείας στον πληθυσμό της χώρας πολιτικά και κοινωνικά.

Με αυτή την έννοια, θα πρέπει να δοθεί ένα άμεσο τέλος στην πολιτική καταπίεση και καταπίεση της γειτονιάς όπως ενέργειες λιντσαρίσματος που εμποδίζουν τον τρόπο ζωής και παρεμβαίνουν στο κοινωνικό ζην όπως η κατάργηση των αδειών για αλκοόλ, η απαγόρευση του αλκοόλ, η κακοποίηση νέων που κρατιούνται χέρι-χέρι, ο ξυλοδαρμός τους και οι απόπειρες δολοφονίας ατόμων που δεν νηστεύουν.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο,

Η Κυβέρνηση, κρατώντας τις κεντρικές και τοπικές δημόσιες εξουσίες σχετικά με τη λύση του Αλεβιτικού ζητήματος, τακτικά και ανελλιπώς υπό την επίβλεψη και τον έλεγχό της, θα πρέπει να μην αφήνει περιθώριο όταν παρατηρεί διακρίσεις και να τις καταστέλλει με αποφασιστικό τρόπο, και θα πρέπει να δημιουργήσει μηχανισμούς ελέγχου και παρατήρησης προς αυτούς τους τομείς.

Τα Τζαμί που έχουν χτιστεί από το Στρατιωτικό πραξικόπημα του 1980 μέχρι σήμερα, με κρυφή-φανερή καταπίεση στα Αλεβιτικά χωριά θα πρέπει να σταματήσουν να λειτουργούν σαν χώροι λατρείας και να αφεθούν στη κοινή επιθυμία εξοικονόμησης του χωριού.

Με πρώτη τη Διεύθυνση Ασφαλείας και τη Χωροφυλακή και τα Υπουργεία Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Εκπαίδευσης, Υγείας, Εξωτερικών, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού, όλα τα υπουργεία, οι κεντρικοί και αποκεντρωτικοί οργανισμοί, οι κεντρικές και τοπικές εξουσίες, θα πρέπει να εκπαιδεύονται συστηματικά κατά των διακρίσεων και υπέρ της αναγνώρισης και ευαισθητοποίησης, και για αυτή την εκπαίδευση θα πρέπει να πάρουν

την συνεισφορά των Αλεβιτών, των Αλεβιτικών οργανισμών, οργανώσεων και ομάδων που υπέστην διακρίσεις.

Η εκκαθάριση του Δημόσιου Τύπου από τις Διακρίσεις

Η παραγωγή και μετάδοση προγραμμάτων αποκλειστικά για την κυρίαρχη θρησκεία (Σουνιτική μερίδα) και στα πλαίσια της επίσημης θρησκείας, από τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς στο όνομα του λαού, σε μια χώρα που προβάλλει ότι είναι κοσμική, είναι μια απαράδεκτη κατάσταση.

Θα πρέπει να δοθεί άμεσο τέλος στη παραγωγή και μετάδοση όλων των θρησκευτικών περιεχομένων που λαμβάνουν χώρα στη δημόσια ραδιοφωνία και τηλεόραση και που αυξάνονται ιδιαίτερα στις ειδικής σημασίας ημέρες για το Σουνιτικό / Χανεφί Ισλάμ, αλλά και που εκτός από αυτές παράγονται και μεταδίδονται καθημερινά.

Το Ξενοδοχείο Μαντιμάκ (Madimak Oteli) θα πρέπει να γίνει «Μουσείο Ντροπής»

Θα πρέπει να ξανατονιστεί το γεγονός ότι το Ξενοδοχείο Μαντιμάκ των Αλεβιτών στη Σεβάστεια θα πρέπει να γίνει «Μουσείο Ντροπής». Όπως είναι γνωστό, η Σφαγή της Σεβάστειας είναι ένα δολοφονικό γεγονός που έγινε η αιτία για ένα σημαντικό τραύμα, το οποίο περιμένει την αντιμετώπιση. Το δημόσιο λάθος και η απάθειας κατά την σφαγή, είναι η αιτία που η Τουρκική Δημοκρατία θα πρέπει να έρθει αντιμέτωπη με αυτή τη ντροπή, και να δείξει σεβασμό στο πόνο της Αλεβιτικής κοινωνίας. Σε αυτό το πλαίσιο, το αίτημα για το μουσείο στο Ξενοδοχείο Μαντιμάκ, έχει εξέχουσα σημασία για την Αλεβιτική κοινωνία όσον αφορά την έκφραση του πόνου της και την αντιμετώπιση με τη ντροπή της σφαγής.

Το εθνικό δίκαιο στα ζητήματα της Αλεβιτικής κοινωνίας και παραδείγματα αποτελεσμάτων στο διεθνές δίκαιο

Το Ίδρυμα Τζεμ (Cem Vakfi) το 2005 προσφεύγοντας στο Πρωθυπουργικό γραφείο, κατήγγειλε το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων για το γεγονός ότι οι δημόσιες υπηρεσίες που προσφέρει δεν περιλαμβάνουν τον Αλεβισμό και τις άλλες θρησκείες.

Ανάμεσα στα αιτήματα του Ιδρύματος ήταν «η αναγνώριση νομικής υπόστασης στον Αλεβισμό, η αναγνώριση των Τζεμεβί ως χώρων λατρείας (ναοί), η ανέγερση Τζεμεβί,

η παραχώρηση δημόσιων κωνδυλίων για την λειτουργία των Τζεμεβί και η κατάληψη θέσεων δημόσιων υπαλλήλων από τους Ντεντέ». Όλα αυτά τα αιτήματα, απορρίφθηκαν από το Πρωθυπουργικό γραφείο στις 19 Αυγούστου 2005.

Το Πρωθυπουργικό γραφείο ανακοίνωσε ότι το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων προσεγγίζει όλες τις θρησκείες «ισότιμα», ότι δεν θα αναγνωριστούν τα Τζεμεβί ως χώροι λατρείας, ότι οι Ντεντέ δεν θα γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι και ότι δεν θα παραχωρηθούν ειδικά δημόσια κωνδύλια στους Αλεβίτες.

Μετά από αυτή τη δήλωση το Πρωθυπουργικό γραφείο, κατήγγειλε 1919 Αλεβίτες πολίτες στα διεθνή δικαστήρια. Όμως τα δικαστήρια, αποφάσισαν ότι η απόρριψη του Πρωθυπουργικού γραφείου συνάδει με τους εν ισχύ νόμους και η εν λόγω απόφαση, στις 2 Φεβρουαρίου 2010 εγκρίθηκε και από το Συμβούλιο του Κράτους. Συνέχεια στα παραπάνω ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Τζεμ İzzettin Doğan, μετέφερε το ζήτημα μαζί με 202 άτομα το 2010 στο ΕΔΑΔ, η δίκη άρχισε να δικάζεται από το ΕΔΑΔ το 2013 και το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψιν το περιεχόμενο και τη σημασία της δίκης, αντί να παραπέμψει την υπόθεση σε μια μικρή υπηρεσία με 7 δικαστές, την έστειλε στην Ανώτατη Δικαστική υπηρεσία με 17 δικαστές, των οποίων οι αποφάσεις είναι τελεσίδικες.

Οι ενάγοντες, συγκεκριμενοποίησαν το αίτημά τους, κατά του κατηγορητηρίου του ΕΔΑΔ, υποστηρίζοντας ότι « Η μη απολαβή των θρησκευτικών υπηρεσιών και των ευκαιριών που εξασφαλίζει το κράτος από τους Αλεβίτες και η προσφορά αυτών των υπηρεσιών μόνο στους Σουνίτες Μουσουλμάνους, είναι αντίθετη με το άρθρο 9 σχετικά με την ελευθερία θρησκείας και συνείδησης του Συμφωνητικού του ΕΔΑΔ» και οι Αλεβίτες τονίζουν ότι αυτή η κατάσταση είναι αντίθετη με το άρθρο 14 του Συμφωνητικού του ΕΔΑΔ για τις διακρίσεις.

Η Κυβέρνηση, ενώπιον του ΕΔΑΔ, υποστήριξε τις θέσεις ότι οι Αλεβίτες «δεν έχουν μια ομογενή δομή», ότι το κράτος απέναντι στις θρησκείες «είναι αντικειμενικό και δίκαιο», ότι το Προεδρείο «δεν υπηρετεί τη Σουφιτική πλευρά του Ισλάμ» και ότι τα Τζεμεβί σε αντίθεση με τα τζαμί, τις εκκλησίες και τις συναγωγές δεν συμπεριλαμβάνονται στη κατηγορία του χώρου λατρείας (ναού), η κυβέρνηση που δήλωσε ότι βλέπει «τους Αλεβίτες σαν μια μυστικιστική, ορθολογιστική και πρακτική μορφή του Ισλάμ», δήλωσε στο δικαστήριο ότι υποστηρίζει τη θέση της, ότι η Αλεβιτική πίστη «δεν θα μπορέσει να θεωρηθεί ούτε ως ολοκληρωμένη θρησκεία ούτε

ως παρακλάδι του Ισλάμ, και ότι θα πρέπει να προσεγγιστεί ως ένα μυστικιστικό δόγμα.»

Το ΕΔΑΔ δεν αποδέχθηκε αυτές τις θέσεις της Κυβέρνησης, το Δικαστήριο «τονίζοντας ότι η αναγνώριση των θρησκευτικών ομάδων δεν αποφασίζεται από το κράτος ή από το διεθνές δίκαιο αλλά από τους ίδιους τους θρησκευτικούς ηγέτες των ομάδων, και υπενθυμίζοντας στη κυβέρνηση ότι η αναγνώριση των Αλεβιτών ως μυστικιστικό δόγμα, έγινε μέσα στο πλαίσιο των απαγορεύσεων που έφερε ο νόμος υπ' αριθμόν 677 «Νόμος σχετικά με τους Τεκέδες και τους χώρους συνάθροισης των πιστών και σχετικά με τις Απαγορεύσεις κάποιων Τίτλων στους Φύλακες των Μουσουλείων», απάντησε στη θέση της Τουρκικής Κυβέρνησης «ότι οι Αλεβίτες είναι από μόνοι τους σε κατάσταση διάσπασης «ότι αυτό δεν αλλάζει το δικαίωμα που έχουν να είναι μια θρησκευτική ομάδα».

Το ΕΔΑΔ, κατέληξε ότι το κράτος με το να μην αναγνωρίζει επίσημα τους Αλεβίτες και με το να μην τους εξασφαλίζει νομικό υπόβαθρο, παραβιάζει το σχετικό με την ελευθερία θρησκείας και συνείδησης άρθρο του Συμφωνητικού του ΕΔΑΔ.

Το Δικαστήριο του Στρασβούργου χαρακτήρισε τη μη απολαβή δημόσιων υπηρεσιών ως «θρησκευτική διάκριση» απέναντι στους Αλεβίτες.

Το ΕΔΑΔ που απορρίπτει την άρνηση της Αλεβιτικής πίστης, η οποία προκύπτει από την θέση «υποστήριξης τους κοσμικού κράτους», καταγράφει ότι στην Τουρκία η νομοθεσία σχετικά με τη θρησκεία και τα θρησκευόμενα δεν βασίζεται σε «ουδέτερα» κριτήρια και πως αυτή η κατάσταση γίνεται η αιτία ορισμένα θρησκευόμενα να υπόκεινται σε διακρίσεις.

Το ΕΔΑΔ που ορίζει την προσέγγιση του τουρκικού κράτους στη θρησκεία και στα θρησκευόμενα σαν «δυσανάλογη με τον στόχο», αποφάσισε ότι η εφαρμογή προς τους Αλεβίτες «δεν βασίζεται σε εύλογες και αντικειμενικές αρχές» και για αυτό το λόγο οι Αλεβίτες υφίστανται «θρησκευτικές διακρίσεις».

Το ΕΔΑΔ στην απόφαση του πήρε ως βάση τις εκθέσεις με τα αποτελέσματα των Αλεβιτικών συνεδρίων που διοργανώθηκαν τις χρονιές 2009-2010 από την Τουρκική κυβέρνηση μαζί με τους Αλεβίτες φορείς. Η απόφαση, που πάρθηκε από 17 δικαστές του Ανώτατου Δικαστηρίου, είναι μη εφεσίμη. Η απόφαση είναι παράδειγμα όχι μόνο

για τους Αλεβίτες αλλά και για όλες τις θρησκείες που δεν απολαμβάνουν τις δημόσιες υπηρεσίες του κράτους.

Λόγω των παραπάνω οι αποφάσεις του ΕΔΑΔ πρέπει να εφαρμοστούν το συντομότερο καθώς και να αξιοποιηθούν ως η λύση στα προβλήματα των Αλεβιτών και προκειμένου να αυξηθεί η εμπιστοσύνη.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι σχετικό με το Τζεμεβί Ερενλέρ (Erenler Cemevi).

Η ΑΕΔΗΕΒ (BEDAŞ), το Μάρτιο του 2015, με το πρόσχημα ότι δεν πλήρωσε τα χρέη του, και χωρίς να κάνει καμιά προειδοποίηση, αντίθετα με το νόμο, προσήγαγε το Τζεμεβί Ερενλέρ στο δικαστήριο, ακύρωσε τη συνδρομή του και αφού διέκοψε τη παροχή ηλεκτρικής ενέργειας βασιζόμενη σε αυτή την ακύρωση, στη συνέχεια δείχνοντας με δόλο ότι χρησιμοποίησε παράνομη πηγή ενέργειας, έκανε πράξη παράνομης χρήσης. Η τιμολόγησή τους έγινε με πρόστιμο. Στη συνέχεια, στις 16.04.2015 ξεκίνησε η διαδικασία εξέτασης για το Τζεμεβί Ερενλέρ. Ανακοινώθηκε ότι λόγω της παράνομης χρήσης θα απαγγελόταν μήνυση.

Προς το παρόν, εκτός από τη φράση «Τα έξοδα σχετικά με το φωτισμό των χώρων λατρείας που έχουν ανοίξει για τη δωρεάν έκφραση λατρείας της κοινωνίας, καλύπτονται από το κονδύλιο του Προεδρείου Θρησκευτικών Υποθέσεων» που βρίσκεται σε ισχύ με τον υπ' αριθμόν 6446 Κανόνα της Αγοράς Ενέργειας, και από τους χώρους λατρείας που «Έχουν ανοίξει για την έκφραση λατρείας της κοινωνίας και έχουν δωρεάν είσοδο», δεν διαμορφώνεται κανένας άλλος όρος.

Τα Τζεμεβί, είναι μέρη στα οποία τα άτομα που σχετίζονται με τον Αλεβισμό εκφράζουν τη λατρεία τους στο πλαίσιο της θρησκευτικής πίστης και με ιερό σκοπό.

Στην αυθαίρετη εφαρμογή που έγινε από την Ανώνυμη Εταιρεία Διακίνησης Ηλεκτρικής Ενέργειας Βοσπόρου ΓΛΚ (CLK Boğaziçi Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi) · με την αιτιολογία ότι είναι κατάφωρα αντίθετο στο Σύνταγμά μας, στη Παγκόσμια Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο Ευρωπαϊκό Συμφωνητικό Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στην απόφαση του ΕΔΑΔ και ιδιαίτερα στον υπ' αριθμόν 6446 Κανόνα της Αγοράς Ενέργειας που βρίσκεται επί του παρόντος σε ισχύ, το Τζεμεβί Ερενλέρ, υποβάλλοντας αίτηση στην επαρχία του Εσενγιούρτ

(Esenyurt) στις 20.04.2015 για την κάλυψη των εξόδων ηλεκτρικού ρεύματος· με την αιτιολογία της μη αποδοχής της (αίτησης), έκανε μήνυση σχετικά με το θέμα στις 18.05.2015 στο 6ο Διοικητικό Δικαστήριο Κωνσταντινούπολης με υπόθεση υπ' αριθμόν 2015/331.

Στην υπόθεση που δικάστηκε στο τοπικό δικαστήριο, στις 29.04.2016, με την υπ' αριθμόν 2016/982 απόφαση, αποφασίστηκε τα έξοδα ηλεκτρικού ρεύματος του Τζεμεβί Ερενλέρ να καλυφθούν από το Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων. Η διοίκηση, έκανε έφεση στο Συμβούλιο του Κράτους. Το 13ο Νομικό Τμήμα του Συμβουλίου του Κράτους, επιβεβαίωσε την απόφαση του τοπικού δικαστηρίου. Αυτή η απόφαση από πλευράς εσωτερικού δικαίου, σημαίνει την αποδοχή των Τζεμεβί ως χώρων λατρείας.

Ένα άλλο παράδειγμα·

Το Ίδρυμα Τζεμ (Δημοκρατικό Ίδρυμα Εκπαίδευσης και Πολιτισμού) λόγω της διαδικασίας εξέτασης που ξεκίνησε εναντίον του η ΑΕ Διακίνησης Ηλεκτρικής Ενέργειας Βοσπόρου (ΑΕΔΗΕΒ) σχετικά με 10 απλήρωτους λογαριασμούς ρεύματος του 2007, έκανε ένσταση στην εντολή πληρωμής τους καθώς «ο λογαριασμός ανήκει σε έναν επαληθευμένο χώρο λατρείας και δεν μπορεί να ζητηθεί η επί πληρωμή διακίνηση ηλεκτρικής ενέργειας».

Σύμφωνα με τον νόμο, κατά τον οποίο, η διαδικασία εξέτασης διακόπτεται όταν γίνεται ένσταση, η ΑΕΔΗΕΒ, προκειμένου να αποφασιστεί η ακύρωση της ένστασης, κατέθεσε αγωγή στο 5ο Πρωτοδικείο του Μπακίρκιοϊ (Bakırköy).

Το Ίδρυμα ανακοίνωσε ότι το κτήριο στο οποίο στάλθηκε ο λογαριασμός είναι Τζεμεβί και σύμφωνα με τον Κανόνα της Αγοράς Ενέργειας ότι «Τα έξοδα σχετικά με το φωτισμό των χώρων λατρείας που έχουν ανοίξει για τη δωρεάν έκφραση λατρείας της κοινωνίας, καλύπτονται από το κονδύλιο του Προεδρείου Θρησκευτικών Υποθέσεων» έκανε ένσταση.

Επίσης ζητήθηκε να ανακαλυφθεί αν το κτήριο είναι όντως Τζεμεβί, αν υπάρχει μέρος για κηδείες και για μαγειρείο. Το Δικαστήριο που απέρριψε το αίτημα, έβγαλε απόφαση υπέρ της ΑΕΔΗΕΒ και ακύρωσε την ένσταση του Ιδρύματος. Η απόφαση, κατά της οποίας έγινε έφεση από το Ίδρυμα, ακυρώθηκε λόγω πλειοψηφίας στις 28 Μαΐου (χρονιά;) από το 3ο Νομικό Τμήμα του Άρειου Πάγου.

Στην απόφαση, ειπώθηκαν εν συντομία τα παρακάτω.

Το Τζεμεβί είναι ο τόπος που οι Αλεβίτες-Ισλαμιστές συμπολίτες μας εκφράζουν από παλιά τη θρησκευτική τους λατρεία. Η λέξη Τζεμ, στα Αραβικά, σημαίνει τη «συνάθροιση» και περιλαμβάνει όλες τις θρησκευτικές και τελετουργικές ενέργειες. Τα Τζεμεβί που είναι αποδεκτά από όλη την Αλεβιτική κοινωνία, είναι ο λατρευτικός τόπος όλων των Αλεβιτών-Ισλαμιστών συμπολιτών μας. Αυτός ο τρόπος λατρείας, προϋπήρχε εδώ και αιώνες στην Ανατολή. Ιδιαίτερα, αν ένας χώρος θα θεωρηθεί ως χώρος λατρείας, επαφίεται αποκλειστικά στη κρίση των ατόμων που πιστεύουν στη συγκεκριμένη θρησκεία. Το γεγονός ότι τα Τζεμεβί αποτελούν τους χώρους πίστης και λατρείας των ατόμων που πιστεύουν στον Αλεβισμό, είναι μια αλήθεια αποδεκτή, από όλα τα τμήματα της κοινωνίας μαζί και με τους Αλεβίτες. Το ότι τα Τζεμεβί αποτελούν χώρο λατρείας, απέχει από την άποψη ότι χτίστηκαν προκειμένου οι Ανατολίτες Αλεβίτες να διατηρήσουν ζωντανά τα έθιμα και τον πολιτισμό τους. Ο Αλεβισμός, εμφανίστηκε στην Κεντρική Ασία αλλά αναπτύχθηκε σε μεγάλο βαθμό στην Ανατολή.

Οι δύο σημαντικοί μυστικιστές Hoca Ahmet Yesevi και Haci Bektaşî Veli, υπήρξαν σημαντικές επιρροές ώστε να εμφανιστεί αυτή η θρησκεία, η οποία πηγάζει από την τουρκική κοινωνία και ιστορία.

Ο Αλεβισμός και τα προβλήματα σχετικά με τους Αλεβίτες, έχουν αποτελέσει δικαστικά θέματα για τη χώρα μας και το ΕΔΑΔ. Εξάλλου, η δίκη Ίδρυμα Τζεμ/Τουρκία ταυτίζεται με το συγκεκριμένο γεγονός.

Και οι δύο δικαστικές πλευρές είναι ίδιες, και τα θέματα παρόμοια. Σε αυτή τη δίκη, αποφασίστηκε ότι η χώρα μας έχει παραβεί τα άρθρα 9 και 14 του Συμφωνητικού σχετικά με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Βασικές Ελευθερίες.

Σύμφωνα με τα νομικά γεγονότα στο πλαίσιο όλων των άρθρων και ιδιαίτερα των διατάξεων του Διεθνούς Συμφωνητικού, μαζί με τις κανονιστικές διατάξεις· ανακοινώνεται ότι τα Τζεμεβί είναι αντίθετα με τα άρθρα 9 και 14 του Ευρωπαϊκού Συμφωνητικού Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψιν την απόφαση του ΕΔΑΔ για το Ίδρυμα Τζεμ, το ενάγων Ίδρυμα, ερευνώντας μέσω ειδικού πραγματογνώμονα, θα πρέπει να εξακριβώσει τα έξοδα για τον φωτισμό στο πλαίσιο του χώρου λατρείας του εν λόγω Ιδρύματος και να βγάλει απόφαση σύμφωνα με το αποτέλεσμα.

Ένα άλλο παράδειγμα, τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών

Το ΕΔΑΔ, αποφάσισε ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο του Ευρωπαϊκού Συμφωνητικού Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (ΕΣΑΔ) σχετικά με το δικαίωμα της εκπαίδευσης.

Το δικαστήριο, στην ομόφωνη απόφαση που πήρε, ζήτησε από την τουρκική κυβέρνηση «να δημιουργήσει σύντομα ένα καινούριο σύστημα που να εξασφαλίζει την απαλλαγή των μαθητών από τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών», στην απόφαση διευκρίνισε, ότι οι τελευταίες αλλαγές που έγιναν στο περιεχόμενο των βιβλίων των θρησκευτικών είναι «ανεπαρκείς» και υπενθύμισε στο κράτος «ότι έχει την ευθύνη να είναι αντικειμενικό και αμερόληπτο» στις διατάξεις σχετικά με θέματα θρησκείας.

Το ΕΔΑΔ, τονίζοντας ότι δεν είναι «πλύση εγκεφάλου» να δίνεται περισσότερος χώρος για το Σουνιτικό Ισλάμ στα βιβλία θρησκευτικών, καθώς εκεί πιστεύει η πλειοψηφία της Τουρκίας, αποφάσισε ότι οι γονείς δεν έχουν άδικο να πιστεύουν ότι μπορεί να δημιουργηθεί μια «ρήξη πίστης» μεταξύ των παιδιών και του σχολείου, όταν ληφθούν υπόψιν τα χαρακτηριστικά της Αλεβιτικής πίστης

Το ΕΔΑΔ στην απόφασή του, διευκρινίζοντας ότι το τουρκικό εκπαιδευτικό σύστημα δίνει το δικαίωμα απαλλαγής από τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών μόνο στους Χριστιανούς και τους Ισραηλίτες μαθητές, διατύπωσε την άποψη ότι «Αυτή η κατάσταση, μπορεί να ωθήσει τα παιδιά σε μια ρήξη ανάμεσα στην εκπαίδευση που λαμβάνουν στο σχολείο και στα θρησκευτική η φιλοσοφικά πιστεύω των οικογενειών τους.»

Το ΕΔΑΔ που υπενθυμίζει ότι η πλειοψηφία των ευρωπαϊκών χωρών αναγνωρίζουν το δικαίωμα στους μαθητές να μην συμμετέχουν στα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών ή να συμμετέχουν σε άλλο μάθημα αντ' αυτών, αποφάσισε ότι το τουρκικό εκπαιδευτικό σύστημα δεν δείχνει το ανάλογο επίπεδο σεβασμού στα πιστεύω των κηδεμόνων όπως η Ευρώπη και πως παραβιάζει το άρθρο σχετικά με την εκπαίδευση του ΕΣΑΔ.

Το ΕΔΑΔ που δήλωσε ότι το πρόβλημα είναι «διαρθρωτικό», έδωσε ένα μήνυμα στην Άγκυρα σχετικά με το πως να εφαρμόσει την απόφαση.

Το δικαστήριο αποφάσισε ότι τα μαθήματα θρησκευτικών θα πρέπει να σταματήσουν να είναι υποχρεωτικά το συντομότερο και ότι είναι αναγκαίο να διαμορφωθεί ένα σύστημα, στο οποίο οι μαθητές να μπορούν να απαλλαχτούν από αυτά.

Ένα άλλο παράδειγμα, η απόφαση που πάρθηκε σχετικά με την προσφυγή

Ένας συμπολίτης μας με το όνομα Hasan Zengin, δηλώνοντας πως είναι μια Αλεβιτική οικογένεια και πως δεν επιθυμεί τα παιδιά του, η Eylem Zengin να συμμετάσχει στα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών, προσέφυγε σε δίκη. Η προσφυγή του, που δεν βρήκε αντίκρισμα στο εσωτερικό δίκαιο, μεταφέρθηκε το 2004 στο ΕΔΑΔ, και με την δίκη που έγινε το 2006, η απόφαση βγήκε στις 9 Οκτωβρίου 2007. Στην απόφαση, ειπώθηκε ότι «δεν μπορεί να υφίσταται υποχρεωτικό μάθημα θρησκευτικών».

Αυτή η απόφαση, μπήκε στο αρχείο ως Δίκη Eylem Zengin κατά Τουρκίας.

Παρόλο που υπήρχε το δικαίωμα έφεσης από το κράτος μέσα σε 3 μήνες κατά της απόφασης, η Τουρκική Δημοκρατία δεν άσκησε έφεση. Έτσι η απόφαση, τελεσιδίκησε στις 9 Ιανουαρίου 2008, και παρόλο που για να εφαρμοστεί υπήρχε νομικό διάστημα τριών μηνών, η Κυβέρνηση δεν εφάρμοσε την απόφαση.

Παρόλο που τον Απρίλιο του 2008, το Πρωθυπουργικό Γραφείο έλαβε προειδοποίηση για την αλλαγή του νόμου, δεν εφαρμόστηκε καμία διαμόρφωση σχετικά με την εν λόγω αλλαγή.

Στις 13 Αυγούστου 2008, η Επιτροπή Υπουργών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κατήγγειλε το ζήτημα λόγω της μη αλλαγής του νόμου.

Στην καταγγελία, αναφέρθηκε ότι η Τουρκική Δημοκρατία που έχει αποδεχθεί τη δικαστική ισχύ και δύναμη του ΕΔΑΔ, αγνόησε την εν λόγω απόφαση και ζητήθηκε να γίνουν τα απαραίτητα. Η Επιτροπή από τότε, μελετώντας το ζήτημα, δεν προχώρησε σε κάποια αξιολόγηση.

Σχετικά με αυτό το ζήτημα, τα μαθήματα θρησκευτικών και ηθικής συμπεριφοράς, αξιολογούμενα στη βάση της θρησκείας και της συνείδησης θα πρέπει να γίνουν επιλογής και αυτό να διαμορφωθεί νομικά.

Το αποτέλεσμα

Η Αλεβιτική κοινωνία, παρόλο που αποτελείται από διαφορετικά τελετουργικά, λόγω της υπάρχουσας κατάστασης και της θρησκευτικής φιλοσοφίας «ένας δρόμος, χίλιες δυσκολίες», κατάφερε να κάνει τα προβλήματα της συλλογικά.

Αυτή η αποφασιστική θρησκευτική και διδακτική κοινωνία, αποζητά την επίλυση των παρακάτω προβλημάτων που αποτελούν τη βασική αιτία ανησυχίας για την μεταφορά της θρησκείας και των διδαχών στις επόμενες γενιές, στο ακέραιο.

1. Η μη αναγνώριση των Αλεβιτών από το κράτος
2. Η κρατική παρέμβαση στην Αλεβιτική πίστη
3. Τα υποχρεωτικά μαθήματα θρησκευτικών
4. Η προσπάθεια κλεισίματος των Αλεβιτικών ιδρυμάτων
5. Η μη νομική αναγνώριση των Τζεμεβί
6. Η μη απολαβή των ίδιων δικαιωμάτων από τα Τζεμεβί όπως τα Τζαμί
7. Η υποχρεωτική συνεισφορά των Αλεβιτών στα έξοδα των Τζαμί και του προσωπικού τους.
8. Η δυσκολία των γονιών να παρέχουν στα παιδιά τους την εκπαίδευση που οι ίδιοι έχουν επιλέξει
9. Το να μην ανοίγουν θρησκευτικά σχολεία για την Αλεβιτική πίστη
10. Η υποχρεωτική επαγγελματική ενασχόληση των θρησκευόμενων ατόμων ως δημόσιοι υπάλληλοι
11. Η διατήρηση του θρησκευτικού μονοπωλίου του κράτους με την αρωγή του Προεδρείου Θρησκευτικών Υποθέσεων.
12. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι δημόσιοι υπάλληλοι ή οι εργαζόμενοι γνωστοί για την Αλεβιτική τους ταυτότητα και η μη δυνατότητα διορισμού σε υψηλότερα αξιώματα
13. Όπως τονίστηκε και στην Έκθεση Προόδου της ΕΕ το 2013, η μη πρόσληψη και επιλογή των Αλεβιτών συμπολιτών σε κανένα δημόσιο χώρο και επίπεδο (και η

έλλειψη Αλεβιτών διευθυντών σε ανώτερα αξιώματα στα δικαστήρια, στα πανεπιστήμια και στη γραφειοκρατία

14. Η παραχώρηση μεριδίου από τον προϋπολογισμό για τα έξοδα, την ανακαίνιση και παρόμοιες εργασίες στα Τζεμεβί, στους τεκέδες και στα Μοναστήρια και η τακτική, ελεγχόμενη παραχώρησή του.

15. Η υποχρεωτική δόμηση Τζαμί στα Αλεβιτικά χωριά, ο υποχρεωτικός διορισμός ιμάμη παρόλο που δεν υπάρχει Τζαμί, (η άδικη μισθοδοσία του ιμάμη από το κράτος)

17. Επιθυμώ από το κράτος, μαζί με την διακοπή των υποχρεωτικών θρησκευτικών μαθημάτων, τη συγγραφή των πληροφοριών σχετικά με τον Αλεβισμό και τον Μπεκτασισμό στα μαθήματα θρησκευτικών και σε παρόμοια μαθήματα, ακόμα και αν αυτά είναι επιλογής, από Αλεβίτες ειδικούς και ερευνητές και όχι από το κράτος, με τον τρόπο που εκείνο θέλει.

Κείμενο 2:

Liberal Düşünce Topluluğu, “Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası”

Εστίαση στη λύση σχετικά με την ανάπτυξη των Αλεβιτών

Προτάσεις περί μεταρρυθμιστικών βημάτων και σχέδιο δράσης

Περιεχόμενα

Περίληψη

Εισαγωγή

1. Ζήτημα, Περιεχόμενο και Μέθοδος
2. Το Βασικό Πρόβλημα των Αλεβιτών και Μεταρρυθμιστικές Προτάσεις Σχετικές με τα Πεδία των Αιτημάτων τους
 - 2.1 Η Νομική Υπόσταση των Τζεμεβί και των Ντεντέ
 - α. Νομική υπόσταση

β. Διοικητική δομή

γ. Οικονομική πηγή

2.2. Ο Αλεβισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα

α. Μάθημα Θρησκευτικού Πολιτισμού και Γνώσεων Ηθικής

β. Αλεβιτική Εκπαίδευση (Προαιρετική θρησκευτική εκπαίδευση)

γ. Ακαδημαϊκά Έργα Σχετικά με τον Αλεβισμό

2.3. Αιτήματα Σχετικά με την Ισότητα Υπηκοότητα

2.4. Διάφορες Ευαισθησίες και Αιτήματα

Επίλογος

Χρονολόγιο Αλεβιτικής Ανάπτυξης

Περίληψη

Τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα που υφίστανται σήμερα οι Αλεβίτες προέρχονται από ένα αρκετά εκτενές ιστορικό υπόβαθρο. Τα προβλήματα αυτά στις μέρες μας γίνονται ολοένα και πιο πολύπλοκα και προς το παρόν περιμένουν μια λύση.

Προκειμένου να λάβει κανείς υπόψιν τα αιτήματα των Αλεβιτών, οι οποίοι υφίστανται σημαντικές αδικίες στο πλαίσιο των βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων και την αποκατάσταση των ανησυχιών τους και να ενεργήσει προς αυτά, χρειάζεται πρώτα από όλα να είναι δίκαιος και αντικειμενικός. Επιπροσθέτως, μία από τις σημαντικότερες εξετάσεις που έχει να δώσει η Τουρκία στη διαδρομή του να γίνει ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου, είναι το να ανταποκριθεί στα αιτήματα των Αλεβιτών σαν ισότιμα μέλη και πολίτες της χώρας.

Η Οργάνωση Φιλελεύθερης Σκέψης (Liberal Düşünce Topluluğu), η οποία διενεργεί προς την υπερπήδηση κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών εμποδίων στη πορεία της Τουρκίας να γίνει μια ελεύθερη κοινωνία, εδώ και πολύ καιρό έχει πάρει πρωτοβουλία έργων σχετικά με τα προβλήματα και τα αιτήματα των Αλεβιτών σε διάφορες περιόδους, την επικαιροποίησή τους αλλά και σχετικά με την επίλυσή τους. Μέσα σε αυτό το διάστημα, (η Οργάνωση), μέσω διαφόρων προγραμμάτων, ήρθε σε

επαφή με αντιπρόσωπους από όλους τους τομείς σχετικούς με το θέμα και προσπάθησε να συνεισφέρει και προσεγγίζοντας το θέμα μέσω ενός πλουραλιστικού συστήματος αλλά και προσφέροντας λύσεις για την κατανόηση του θέματος σφαιρικά και την αξιολόγησή του.

Η έκθεση που έχετε στα χέρια σας δημιουργήθηκε μετά από ανάλυση των μελετών που έκανε η ίδια η Οργάνωση Φιλελεύθερης Σκέψης, από συνέδρια που οργάνωσε αλλά και από μελέτες σχετικές με το θέμα που επιμελήθηκαν άλλα άτομα και θεσμοί, συνδυάζοντας ταυτόχρονα και τα αποτελέσματα της σύσκεψης που πραγματοποιήθηκε από την Οργάνωση, στις 17 Ιανουαρίου 2016 στο Πανεπιστήμιο Haliç (Haliç Üniversitesi) στην Κωνσταντινούπολη. Η έκθεση εξετάζει σε ποιους από τους παρακάτω τομείς αιτημάτων, όπου οι Αλεβίτες έφτασαν σε έναν γενικό συμβιβασμό, μπορούν να κάνουν ουσιαστικά βήματα και έχει ως στόχο να προτείνει λύσεις σχετικά με αυτά:

1. Η νομική υπόσταση των Τζεμεβί και των Ντεντέ
2. Ο Αλεβισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα
3. Αιτήματα σχετικά με την ισότιμη υηηκοότητα
4. Διάφορες ευαισθησίες και αιτήματα

Η έκθεση δεν παραβλέπει το γεγονός ότι πρέπει να αναλάβει το ζήτημα από άποψη δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι η λύση είναι πλέον τα αιτήματα να διαμορφωθούν σε δημόσιες πολιτικές. Το ζήτημα καθιστά απαραίητο τα αιτήματα σχετικά την ελευθερία θρησκείας και συνείδησης, το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την ελευθερία οργάνωσης μαζί με την αρχή της συνταγματικής ισότητας και η λύση – κρατώντας κρυφές τις κοινωνικές κατευθύνσεις – να μετατραπούν σε ζητήματα δημοκρατικής πολιτικής και να εκμεταλλευτούν οι πολιτικές διαδικασίες. Από την άλλη πλευρά, αν υπολογίσουμε ότι η λύση θα γίνει εφικτή μέσω διαφόρων δημόσιων πολιτικών, φαίνεται απαραίητο να προβλέψουμε τα μεταρρυθμιστικά βήματα που μπορούν να εφαρμοστούν, να τα διαβαθμίσουμε και να τα κατατάξουμε σε ένα πλαίσιο. Επομένως, σε αυτή την έκθεση, έγινε μια έρευνα μέσα στο πλαίσιο της άποψης που προαναφέρθηκε· εφίσταται επίσης η προσοχή στα ζητήματα τα οποία πρέπει να λάβουν μέρος στις νομικές μεταρρυθμίσεις που αναμένονται να πραγματοποιηθούν από την κυβέρνηση εν ευθέτω χρόνω.

Εισαγωγή

Από τον Ιούνιο του 2009, προκειμένου τα προβλήματα και τα αιτήματα των Αλεβιτών να τεθούν επί τάπητος και να διενεργηθούν βήματα σχετικά με αυτά, διοργανώθηκαν επτά συνέδρια και διάφορες συναντήσεις από την 60η Κυβέρνηση, τα οποία ήταν από τα πιο περιεκτικά που έχουν διοργανωθεί ποτέ από πλευράς δημόσιας εξουσίας, σχετικά με το ζήτημα. Και μάλιστα είναι η πρώτη φορά μεταξύ των Δημοκρατικών Κυβερνήσεων που μια κυβέρνηση έδειξε επιθυμία να κάνει βήματα στο πλαίσιο των προβλημάτων και των αιτημάτων των Αλεβιτών και έλαβε σοβαρά υπόψιν της το ζήτημα. Σε αυτή τη πορεία, ανεξάρτητα με το αν αυτά τα βήματα ήταν επιτυχή ή όχι, αποκαλύφθηκε ένα κοινωνικό πρόβλημα που ενώ ήταν υπαρκτό περνούσε απαρατήρητο, το ζήτημα μεταφέρθηκε στο προσκήνιο της κοινής γνώμης και έγινε προσπάθεια μέσω των συζητήσεων να εξακριβωθούν τα βασικά προβληματικά πεδία που αποζητούν μια λύση.

Τα Αλεβιτικά Συνέδρια μαζί με το γεγονός ότι μέχρι στιγμής είναι το πιο περιεκτικό έδαφος για διάλογο, είναι πολύτιμα και γιατί ανοίγουν τον δρόμο προς την λύση. Στην περίοδο που άρχισε με τα Συνέδρια, όλες οι πλευρές εισήρθαν σε μια περίοδο μάθησης, η αξία της οποίας δε μπορεί να υποτιμηθεί και διεξήγαγαν συζητήσεις, οι οποίες συνέβαλλαν στην ωρίμανση των δημόσιων πολιτικών σχετικών με τη λύση του ζητήματος. Ακολούθως, πριν τις εκλογές της 1ης Νοεμβρίου, το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AK Parti) χρησιμοποιώντας αυτές τις συζητήσεις ως πηγές, υποσχέθηκε ότι θα διενεργηθούν τα απαραίτητα βήματα για θέματα όπως τα Τζεμεβί, ο Αλεβιτισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα και οι έρευνες για τους Αλεβίτες, αυτή η υπόσχεση ενσωματώθηκε στο 64ο Πρόγραμμα της Κυβέρνησης και η Κυβέρνηση διασαφήνισε ότι θα αναγνωρίσει τη νομική υπόσταση των Τζεμεβί στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων που θα πραγματοποιηθούν μέσα σε 3 μήνες στο Σχέδιο Δράσης του 2016.

Στο διάστημα που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2009, έγινε κατανοητό ότι πλέον ήρθε η μεταρρυθμιστική περίοδος και ότι ξεκίνησαν ενεργά βήματα σχετικά με το ζήτημα. Ο σκοπός αυτής της έκθεσης είναι να παρουσιάσει σχέδιο δράσης που ελπίζει ότι θα συμβάλλει σε όλες τις πλευρές από εδώ και στο εξής και συμβουλές σχετικά με τα μεταρρυθμιστικά βήματα που μπορούν να διενεργηθούν σχετικά με την ανάπτυξη των

Αλεβιτών στα προβλήματα και στα πεδία αιτημάτων τους, που έχουν διατυπωθεί σε γενικό πλαίσιο.

1. Θέμα, περιεχόμενο και μέθοδος

Το θέμα αυτής της έκθεσης είναι μεταρρυθμιστικά βήματα που μπορούν να προταθούν και ένα σχέδιο δράσης που μπορεί να ακολουθηθεί σχετικά με θέματα τα οποία έχουν καταλήξει σε μια γενική συμφωνία, τα οποία αφορούν τα προβλήματα και τα αιτήματα των Αλεβιτών. Η έκθεση αποσκοπεί στο να ξανασυζητήσει τα προβληματικά πεδία σχετικά με τους Αλεβίτες ή στο εκφράσει εκ νέου τα αιτήματα, τα οποία έχουν καταλήξει σε μια γενική συμφωνία. Επομένως, έχει οριοθετηθεί από άποψη περιεχομένου και μεθόδου.

Έπειτα από τα συνέδρια και τις δράσεις που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα, τα πεδία αιτημάτων των Αλεβιτών στα οποία υπάρχει μια γενική συμφωνία, μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής:

1. Η νομική υπόσταση των Τζεμεβί και των Ντεντέ
2. Ο Αλεβισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα
3. Αιτήματα σχετικά με την ισότιμη υπηκοότητα
4. Διάφορες ευαισθησίες και αιτήματα

Η έκθεση εξετάζει ποια βήματα μπορούν να πραγματοποιηθούν μέσα σε αυτό το περιεχόμενο και στοχεύει στο να παρουσιάσει λύσεις σχετικά με αυτά.

Η έκθεση δεν παραβλέπει το γεγονός ότι πρέπει να αναλάβει το ζήτημα από άποψη δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι η λύση είναι πλέον τα αιτήματα να διαμορφωθούν σε δημόσιες πολιτικές. Το ζήτημα καθιστά απαραίτητο τα αιτήματα σχετικά την ελευθερία θρησκείας και συνείδησης, το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την ελευθερία οργάνωσης μαζί με την αρχή της συνταγματικής ισότητας και η λύση – κρατώντας κρυφές τις κοινωνικές κατευθύνσεις – να μετατραπούν σε ζητήματα δημοκρατικής πολιτικής και να εκμεταλλευτούν οι πολιτικές διαδικασίες. Από την άλλη πλευρά, αν υπολογίσουμε ότι η λύση θα γίνει εφικτή μέσω διαφόρων δημόσιων πολιτικών, φαίνεται απαραίτητο να προβλέψουμε τα μεταρρυθμιστικά βήματα που μπορούν να εφαρμοστούν, να τα διαβαθμίσουμε και να τα κατατάξουμε σε ένα πλαίσιο. Επομένως,

σε αυτή την έκθεση, έγινε μια έρευνα μέσα στο πλαίσιο της άποψης που προαναφέρθηκε· εφίσταται επίσης η προσοχή στα ζητήματα τα οποία πρέπει να λάβουν μέρος στις νομικές μεταρρυθμίσεις που αναμένονται να πραγματοποιηθούν από την κυβέρνηση εν ευθέτω χρόνω. Θα αποδειχθεί ότι είναι τόσο σημαντικό όσο και η ίδια η μεταρρύθμιση το διάστημα όπου πραγματοποιούνται οι μεταρρυθμίσεις, να εξελιχθεί υπέρ των προσδοκιών των Αλεβιτών αλλά και οι προβλεπόμενες διαδικασίες να παρουσιαστούν στην κοινή γνώμη.

2. Το Βασικό Πρόβλημα των Αλεβιτών και Μεταρρυθμιστικές Προτάσεις Σχετικές με τα Πεδία των Αιτημάτων τους

2.1. Η Νομική Υπόσταση των Τζεμεβί και των Ντεντέ

Στα συνέδρια που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα η κατοχή νομικής υπόστασης των Τζεμεβί και των Ντεντέ έχει εμφανιστεί ως ένα γενικό αίτημα, έχει ειπωθεί ότι τα βήματα που θα πραγματοποιηθούν σε αυτό το ζήτημα θα είναι ένα καθυστερημένο σημάδι από πλευράς δημόσιας αναγνώρισης για τους Αλεβίτες και αυτό το ζήτημα έχει καθοριστεί ως το πρώτο μεταρρυθμιστικό βήμα που θα πραγματοποιηθεί από την 64η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της ανάπτυξης των Αλεβιτών. Σύμφωνα με αυτό, έχει ειπωθεί Κυβερνητικά ότι σε διάστημα τριών μηνών «θα αναγνωριστεί η νομική υπόσταση των πολιτιστικών κέντρων και των Τζεμεβί και θα θεσμοθετηθεί ο απαραίτητος νόμος, που θα καλύψει τις ανάγκες αυτών των χώρων».

Η δημόσια πολιτική που θα οριστεί στο ζήτημα της νομικής υπόστασης των Τζεμεβί δεν είναι σημαντική μόνο από άποψης ικανοποίησης της κοινής γνώμης αλλά και από άποψη εφαρμογής. Είναι σημαντικό η μεταρρύθμιση που θα πραγματοποιηθεί σε αυτό το πλαίσιο να λάβει υπόψιν της την επιρροή της παρούσας κατάστασης των Τζεμεβί σε τρεις τομείς

α. Νομική Υπόσταση

Είναι ξεκάθαρο ότι οι Αλεβίτες έχουν καταλήξει σε έναν ανεκτικό συμβιβασμό σχετικά με το ότι τα Τζεμεβί ορίζονται ως «ναοί» και «χώροι λατρείας» και την αναγνώρισή τους κατά αυτό τον τρόπο. Πάραυτα πολύπλευρες ανησυχίες που έχουν διατυπωθεί σε αυτό το θέμα στις παρούσες συνθήκες, δυσκολεύουν την αναγνώριση των Τζεμεβί νομικά ως «ναούς». Από την άλλη πλευρά και οι Αλεβίτες δεν επιμένουν στην αναγνώριση των Τζεμεβί από το κράτος σαν «ναούς». Η γενική άποψη σε αυτό το θέμα

είναι σχετική με την αναγνώριση των Τζεμεβί αλλά κυρίως από πλευράς των ίδιων των Αλεβιτών. Επί αυτού του θέματος αυτό που ζητείται προπάντων όλων και που χρειάζεται να τονιστεί ειδικότερα για τα Τζεμεβί είναι ο Αλεβισμός να γίνει αντιληπτός από το κράτος. Το βασικό σε αυτή τη κατεύθυνση είναι η αναγνώριση· δηλαδή η κατοχύρωση της ύπαρξης, ορατότητας, του ρόλου και του σκοπού των Τζεμεβί από το κράτος.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η μέθοδος που θα φέρει το πιο γρήγορο και εύκολο αποτέλεσμα βραχυπρόθεσμα, σχετικά με το θέμα των Τζεμεβί και το σχετικό αίτημα, είναι η αναφορά των Τζεμεβί στα νομικά κείμενα μαζί με τους υπόλοιπους ναούς. Ακόμα και αν το σύνολο των Αλεβιτών δεν φέρει μια γενική αντίρρηση σε αυτή τη μέθοδο και ακόμα και αν οι μεταρρυθμίσεις που θα γίνουν αφορούν ευθέως τους Αλεβίτες, πρέπει να ληφθεί υπόψιν το ζήτημα ότι η ξεκάθαρη αναφορά του ονόματος των Τζεμεβί στους νόμους, στο μέλλον μπορεί να γεννήσει παρόμοια τέτοια αιτήματα για άλλους χώρους, οι οποίοι γίνονται αποδεκτοί κοινωνικά ως «ναοί».

Μια άλλη εναλλακτική που προτείνεται σχετικά με τη νομική υπόσταση των Τζεμεβί, είναι μια ξεκάθαρη περιγραφή της μορφής «χώροι που είναι αποδεκτοί κοινωνικά ως ναοί, χαίρουν των ίδιων προνομίων με τους ναούς», χωρίς να αναφερθεί το όνομα Τζεμεβί στα νομικά κείμενα. Ακόμα κι αν μια τέτοια μεταρρύθμιση μπορούσε να λύσει τα προβλήματα των Τζεμεβί, δεν φαίνεται ότι μπορεί να εφαρμοστεί από πλευράς δημόσιας πολιτικής.

Η πιο εφαρμόσιμη λύση σχετικά με την νομική υπόσταση των Τζεμεβί φαίνεται ότι είναι η κατοχύρωση της νομικής τους υπόστασης ως πολιτισμικά, θρησκευτικά ή κέντρα μάθησης. Τα Τζεμεβί που θα αναφερθούν στα νομικά κείμενα ως πολιτισμικά, θρησκευτικά ή κέντρα μάθησης, θα μπορούν να χαίρουν των ίδιων προνομίων που απολαμβάνουν τέτοια κέντρα. Με αυτόν τον τρόπο και θα υπάρχει μια βραχυπρόθεσμη ανταπόκριση στο βασικό αίτημα σχετικά με τα Τζεμεβί και θα ανοίξει ο δρόμος για τη μελλοντική διοικητική μεταρρύθμιση προς αυτά. Δυστυχώς αυτό το ζήτημα αντιμετωπίζει μια γενική αντίδραση από το σύνολο των Αλεβιτών.

Το ζήτημα κατάργησης του Νόμου για τους Τεκέδες και τους χώρους συνάθροισης των πιστών που έρχεται στο προσκήνιο για το ζήτημα των Τζεμεβί και που χαρακτηρίζεται ως η βασική πηγή του προβλήματος, απορρίπτεται γενικά από το σύνολο των Αλεβιτών

και θεωρείται ότι δεν είναι απαραίτητη η κατάργησή του. Η γενική τάση σε αυτό το ζήτημα δεν είναι η επιστροφή στις παραδοσιακές δομές των Αλεβιτών μέσα από την κατάργηση του νόμου, αλλά η συνέχεια μέσα από τη δόμηση νέων Τζεμεβί στις πόλεις. Επομένως αναμένεται ότι τα καινούρια βήματα που θα παρθούν, θα γίνουν ξεπερνώντας αυτό το νόμο. Δυστυχώς υπάρχει μια τάση σχετικά με το ζήτημα της επιστροφής των Αλεβιτών στις παραδοσιακές δομές και εκφράζεται επίσης η άποψη επιστροφής του Αλεβισμού στις θεσμικές θρησκευτικές δομές, έχοντας ως βάση τους «οίκους των Ντεντέ». Ακόμα και αν εκφράζεται ότι αυτό θα δημιουργήσει μια πιο εύκολη πορεία, από πλευράς θεσμοθέτησης και εφαρμογής, η διάλυση των οίκων των Ντεντέ στον Αλεβισμό της πόλης και η λειτουργικότητα μιας τέτοιας κοινωνικής δομής μέσα σε αυτή, καθιστά δύσκολο ένα βήμα προς του οίκους των Ντεντέ. Σχετικά με αυτό το ζήτημα και μέσα από ακαδημαϊκά έργα, μπορεί να ανακαλυφθεί εκ νέου η παραδοσιακή δόμηση στην πίστη των Αλεβιτών και να γίνουν μελλοντικά βήματα για την θεσμοθέτησή της.

Η νομική υπόσταση των Τζεμεβί φέρνει στο προσκήνιο και την υπόσταση των Ντεντέ, θρησκευτικών ηγετών των Αλεβιτών. Αυτό το θέμα, μαζί με το γεγονός ότι είναι πιο σύνθετο από την υπόσταση των Τζεμεβί, δεν υπάρχει κάποιο αίτημα για μια γενική συμφωνία πάνω σε αυτό. Καταρχήν η νομική υπόσταση των Ντεντέ εμποδίζεται από τον Νόμο για τους Τεκέδες και τα Ισλαμικά μοναστήρια. Καθίσταται απαραίτητο για τους Ντεντέ, οι οποίοι απαγορεύτηκαν με αυτόν το νόμο, προκειμένου να αποκτήσουν νομική υπόσταση, να αλλάξει, καταργηθεί ή να ξεπεραστεί αυτός ο νόμος. Από την άλλη πλευρά, υπάρχει μια ξεκάθαρη διαφοροποίηση απόψεων στο ζήτημα για την νομική υπόσταση των Ντεντέ. Ενώ η πλειοψηφία των Αλεβιτικών δημόσιων κοινωνικών οργανώσεων φέρει ξεκάθαρη αντίρρηση σε αυτό το θέμα, δεν επιθυμεί καμία παρέμβαση στην υπάρχουσα οργάνωση για τους Ντεντέ. Εκφράζεται ότι μια τέτοια κατάσταση μελλοντικά θα συνδέσει τους Ντεντέ με το κράτος, θα δημιουργήσει μια κρατική θρησκευτική ηγεσία και αυτό θα βλάψει την εγκυρότητα των Ντεντέ. Από την άλλη πλευρά, μια άλλη άποψη που εκφράζεται μέσα σε αυτό το ζήτημα, τονίζει τη σημασία που έχουν τα βήματα που θα γίνουν προς την εκ νέου θεσμοθέτηση των οίκων των Ντεντέ, προκειμένου να αποκτήσουν νομική υπόσταση.

Ενώ δεν υπάρχει καμία αντίρρηση στην κοινωνική εξασφάλιση των οδηγών που προσφέρουν θρησκευτικές υπηρεσίες στα Τζεμεβί, γίνεται κατανοητό ότι η νομική υπόσταση των Ντεντέ επί των παρόντων συνθηκών, θα αποσαφηνιστεί μέσα σε αυτό

το διάστημα. Για αυτό το λόγο, φαίνεται απαραίτητο να δοθεί η άδεια να αποσαφηνιστεί η νομική υπόσταση των οίκων των Ντεντέ και των ίδιων των Ντεντέ σε αυτό το διάστημα. Αυτό το ζήτημα φαίνεται ότι θα διασαφηνιστεί μετά τα αποτελέσματα που θα δημιουργήσει η μεταρρύθμιση σχετικά με τα Τζεμεβί.

β. Διοικητική δομή

Το πρωταρχικό και βασικό πεδίο που θα επηρεάσει η νομική υπόσταση των Τζεμεβί, είναι η διοικητική δομή. Σύμφωνα με τα επίσημα δεδομένα, στην Τουρκία υπάρχουν σήμερα 940 Τζεμεβί, ενώ σύμφωνα με τα ανεπίσημα δεδομένα υπάρχουν γύρω στα 2000. Αυτά τα Τζεμεβί ενεργούν έμπρακτα κάτω από τη στέγη «σωματείων». Στο πλαίσιο της υπόστασης που θα αναγνωριστεί στα Τζεμεβί, το πρόβλημα που θα εμφανιστεί πρώτο είναι τι θεωρείται ως Τζεμεβί, αφού αυτό είναι και που θα επωφεληθεί από τα πλεονεκτήματα που αναγνωρίζονται στο πλαίσιο της υπόστασης. Επιπροσθέτως, ένα ακόμα πρόβλημα είναι με τι είδους διαδικασία θα εξασφαλιστούν κοινωνικά όσοι προσφέρουν υπηρεσίες στα Τζεμεβί.

Γενικά, η τάση που είναι υπέρ της αναδόμησης των ήδη υπαρχόντων Τζεμεβί, υποστηρίζει ότι θα πρέπει όλα τα υπάρχοντα Τζεμεβί να εισαχθούν στο πλαίσιο. Με βάση αυτή την άποψη, αναμένεται ότι γύρω στα 2000 Τζεμεβί θα επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα που απολαμβάνουν οι ναοί και ότι το προσωπικό τους θα εξασφαλιστεί κοινωνικά. Στις μεταρρυθμίσεις που θα γίνουν στις υπάρχουσες δομές, θα δημιουργηθεί η ανάγκη για νέα Τζεμεβί και αλλαγές στην απασχόληση του προσωπικού.

Η άποψη που κυριάρχησε στη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε από την Οργάνωση Φιλελεύθερης Σκέψης στις 17 Ιανουαρίου 2016 με τίτλο «Εστίαση στη λύση σχετικά με την ανάπτυξη των Αλεβιτών, Προτάσεις περί μεταρρυθμιστικών βημάτων και σχέδιο δράσης” , ήταν υπέρ του να ληφθούν υπόψη και οι οίκοι των Ντεντέ στα έργα που θα γίνουν για την ίδρυση νέων Τζεμεβί αλλά και υπέρ της σωστής και κατάλληλης διαχείρισης.

Η άποψη που πρωτοστατεί σχετικά με τη σύνδεση των Τζεμεβί, μετά την υπόσταση που θα τους αναγνωριστεί, με έναν ρυθμιστικό και ελεγκτικό από διοικητικής άποψης μηχανισμό, προτείνει την διεκπεραίωση αυτής της λειτουργίας με μια δομή παρόμοια με ανώτερο συμβούλιο και υποστηρίζει ότι είναι απαραίτητο αυτό το συλλογικό

συμβούλιο που θα δημιουργηθεί, να λάβει συμβουλευτική και για τα υπόλοιπα έργα που αφορούν τους Αλεβίτες. Αυτό το συμβούλιο θα μπορεί να θεωρηθεί ως ο αντιπρόσωπος κατά την ανάπτυξη των Αλεβιτών και να διευκολύνει, κάνοντας έργα, το διάστημα όπου θα γίνουν τα ανάλογα βήματα.

Από την άλλη πλευρά οι Αλεβίτες, οι οποίοι δεν επιθυμούν σαν γενικό αίτημα τα έργα σχετικά με τον Αλεβιτισμό, αυτού του ανώτατου συμβουλίου, το οποίο τελικά θα κρατικοποιηθεί και θα εξειδικευτεί, να βρίσκεται υπό την αιγίδα του Υπουργείου Θρησκευτικών Υποθέσεων, θεωρούν ότι θα ανοίξει ο δρόμος για την ανάπτυξη ενός συλλόγου που εναντιωθεί στο παραπάνω αίτημα και θα δρομολογεί τις θρησκευτικές υπηρεσίες.

γ. Οικονομική πηγή

Υπάρχει και ένα αίτημα που αξίζει της προσοχής και αφορά την κάλυψη των εξόδων των Τζεμεβί σε ηλεκτρικό ρεύμα, νερό, πετρέλαιο κτλ. και των μισθολογικών εξόδων του προσωπικού τους. Αυτό είναι και το πιο συχνό αίτημα που αναφέρεται από τους Αλεβίτες και το οποίο περιμένουν να αποκατασταθεί. Αυτό το ζήτημα είναι ένα ισχυρό βήμα από πλευράς πολιτικής, το οποίο είναι το πιο εύκολο να ρυθμιστεί αλλά και το οποίο θα προσφέρει σε μεγάλο βαθμό εμπιστοσύνη, κατά τη περίοδο της ανάπτυξης. Οι εναλλακτικές προτάσεις που περιλαμβάνονται στην Τελική Έκθεση του Συνεδρίου των Αλεβιτών πάνω σε αυτό το θέμα όπως «Τα Τζεμεβί που θεωρούνται σαν κέντρα πίστης και μάθησης, θα πρέπει να απολαμβάνουν όλων των προνομίων που ορίζονται νομικά για τους ναούς» ή «Και τα Τζεμεβί θα πρέπει να απολαμβάνουν όλων των προνομίων που ορίζονται νομικά για τους ναούς», μπορούν να θεωρηθούν αποτελεσματικά από πλευράς οργάνωσης και εφαρμογής. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η πλειοψηφία των αντιρρήσεων που προτάσσουν οι Αλεβίτες υπό «τον εκκλησιαστικό φόρο» θα καμφθεί και δεν θα καταστεί απαραίτητη μια επιπλέον ρύθμιση σε αυτό το θέμα.

Σε γενικό πλαίσιο έχει κατοχυρωθεί μια συμφωνία από πλευράς Αλεβιτών σχετικά με την μισθοδότηση του προσωπικού που προσφέρει υπηρεσίες και καθοδήγηση στα Τζεμεβί. Αυτό το ζήτημα φέρνει στο προσκήνιο τη διεύθυνση του προσωπικού σχετικά με το υπάρχον προσωπικό και εκείνο που θα προσληφθεί στα καινούρια Τζεμεβί που θα δομηθούν. Είναι σημαντικό αυτό το θέμα να γίνει με τέτοιο σταθερό και δίκαιο τρόπο ώστε να μην δημιουργηθούν καινούρια προβληματικά πεδία. Μέσα σε αυτό το

πλαίσιο, το ανώτατο συμβούλιο που προαναφέρθηκε και που θα ασχολείται με όλα τα θέματα σχετικά με τον Αλεβισμό, συμπεριλαμβανομένου και των Τζεμεβί, προβλέπεται ότι θα είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος δράσης, αφού θα δουλεύει σαν μια συντονιστική μονάδα και συμβουλευτικός θεσμός.

2.2. Ο Αλεβισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα

Η πηγή των προβλημάτων των Αλεβιτών σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα είναι η εφαρμογή και το περιεχόμενο του μαθήματος Θρησκευτικού Πολιτισμού και Γνώσεων Ηθικής (ΘΠΓΗ) Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi (DKAB) το οποίο προβλέπει ως υποχρεωτικό το 24ο άρθρο του Συντάγματος και βασίζεται επίσης στην αδυναμία των Αλεβιτών να μεταβιβάσουν την πίστη τους στις καινούριες γενιές, αφού δεν έχουν τα πολιτικά μέσα. Σε αυτό το πλαίσιο οι Αλεβίτες που θεωρούν το εκπαιδευτικό σύστημα ως το πιο σημαντικό προβληματικό πεδίο, μετά την υπόσταση των Τζεμεβί, θεωρούν σημαντικό οι πολιτικοί που ασχολούνται με τον Αλεβισμό, να λάβουν υπόψιν τους τα παρακάτω.

α. Μάθημα Θρησκευτικού Πολιτισμού και Γνώσεων Ηθικής (ΘΠΓΗ)

Γενικά εκφράζεται ότι το γενικό πρόβλημα και η αντίδραση σχετικά με το μάθημα ΘΠΓΗ, δεν έχει να κάνει τόσο με το ίδιο το μάθημα, όσο με το περιεχόμενο και την εφαρμογή του. Όσον αφορά το μάθημα ΘΠΗΔ, στο παρελθόν έχουν γίνει διάφορες προσωρινές μεταρρυθμίσεις στο πλαίσιο των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ) αλλά αυτές οι μεταρρυθμίσεις και ήταν ελλειπείς στο πλαίσιο των αποφάσεων του ΕΔΑΔ και δεν ικανοποίησαν την κοινή γνώμη των Αλεβιτών.

Οι αντιδράσεις σχετικά με αυτό το μάθημα πηγάζουν από τα προβλήματα που σχετίζονται με το θέμα της απαλλαγής. Εκφράζονται παράπονα για τους όρους της απαλλαγής από το μάθημα ΘΠΓΗ, οι οποίοι φέρουν σε δύσκολη θέση τους μαθητές, οι οποίοι θέλουν να απαλλαχτούν. Η απαλλαγή, η οποία καθορίστηκε με μια εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας, είναι ένα σημαντικό ζήτημα που θα πρέπει να επανεξεταστεί.

Η απαγόρευση του μαθήματος ΘΠΓΗ επί του παρόντος δεν φαίνεται δυνατή, καθώς τα αιτήματα σχετικά με αυτή προέρχονται από τη μειοψηφία σε σχέση και με το γενικό πληθυσμό και με τους Αλεβίτες. Το αίτημα της πλειοψηφίας των Αλεβιτών δεν είναι

τόσο η απαγόρευσή του, όσο η επανεξέταση των περιεχομένων του. Το ΕΔΑΔ επί αυτού του θέματος, για τις δίκες που ορίστηκαν από το 2006 και μετά, έλαβε τρεις φορές απόφαση για την αλλαγή των περιεχομένων του μαθήματος, αλλά καταδικάζοντας τις αλλαγές που έγιναν στη δίκη του Mansur Yalçin ως ανεπαρκείς, έλαβε απόφαση, στην οποία προέβλεψε την απαλλαγή των μαθητών από αυτό το μάθημα. Οι παρούσες συνθήκες και η εξέταση αυτής της απόφασης θα καταστήσει δυνατό το ΘΠΓΗ να αποτελείται από δύο παρόμοιες διδακτικές ύλες και να διδάσκεται σαν «υποχρεωτικό μάθημα, διδακτική ύλη επιλογής». Αυτή η πράξη, με μια βραχύχρονη και συγκεντρωτική εργασία, μπορεί να εξασφαλίσει ένα ικανοποιητικό επίπεδο περιεχομένων του ΘΠΓΗ. Ειδικότερα, η σύνταξη του κεφαλαίου για τους Αλεβίτες με τη συμμετοχή ηγετών των Αλεβιτών και ειδικών σε θέματα Αλεβισμού, θα μπορέσει να εξαλείψει τις ανησυχίες και την ίδια τη ρίζα του προβλήματος. Μια πρόταση που μπορεί να υλοποιηθεί επί του ζητήματος, είναι η δημιουργία μιας τράπεζας διδακτέας ύλης σχετικά με το περιεχόμενο του μαθήματος ΘΠΓΗ ώστε να περιλαμβάνει διάφορες εναλλακτικές.

Στη σύσκεψη της Οργάνωσης Φιλελεύθερης Σκέψης στις 17 Ιανουαρίου 2016, διατυπώθηκε, ότι η ιδανική φόρμουλα για τα υποχρεωτικά ΘΠΓΗ μαθήματα είναι η διαμόρφωση της διδακτέας ύλης σε μορφή θρησκευτικής κοινωνιολογίας και ιστορίας της θρησκείας, η ικανοποίηση των αιτημάτων σχετικά με την θρησκευτική παιδεία των παιδιών και των γονιών στα μαθήματα επιλογής (τράπεζα διδακτέας ύλης) που θα διαμορφωθούν σε μορφή θρησκευτικής παιδείας και προωθήθηκε η άποψη ότι ένα από αυτά τα μαθήματα επιλογής μπορεί να είναι ο Αλεβισμός, σαν μια εναλλακτική ιδέα.

Το Υπουργείο Παιδείας στην λίστα των μαθημάτων επιλογής που ανακοίνωσε το 2012 συμπεριέλαβε το μάθημα του Αλεβισμού αλλά με την αιτιολόγηση ότι δεν υπήρχε εκπαιδευτικός, οι σχολικές διευθύνσεις δεν επέτρεψαν την επιλογή αυτού του μαθήματος. Στα μέρη όπου ζει η πλειονότητα των Αλεβιτικών οικογενειών, υπάρχουν θρησκευτικοί ηγέτες απόφοιτοι πανεπιστημίου, οι οποίοι μπορούν να διδάξουν το μάθημα. Επίσης κατά το Φεβρουάριο της Σχολικής χρονιάς 2016-2017 υπήρξε η τάση στα σχολεία για μαθήματα επιλογής όμως στις λίστες δεν συμπεριλήφθηκαν μαθήματα σχετικά με τον Αλεβισμό. Ένα από τα ισχυρά βήματα που μπορούν να ακολουθηθούν σε αυτό το ζήτημα είναι η παρουσίαση εναλλακτικής επιλογής στους γονείς για επείγουσα εφαρμογή του μαθήματος επιλογής σχετικά με τον Αλεβισμό, το οποία ξεκίνησε πριν λίγο καιρό, χωρίς όμως να εφαρμοστεί. Μια σημαντική λεπτομέρεια που

θα πρέπει να προσεχθεί, είναι η διδασκαλία του μαθήματος από απόφοιτους πανεπιστημίου, με εμπειρία και γνώσεις πάνω στον Αλεβισμό.

β. Αλεβιτική Εκπαίδευση (Προαιρετική θρησκευτική εκπαίδευση)

Παράλληλα με το πρόβλημα του μαθήματος ΘΠΓΗ, ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα που υφίστανται οι Αλεβίτες σχετικά με την εκπαίδευση, είναι το γεγονός ότι στερούνται των μέσων μεταλαμπάδευσης στις επόμενες γενιές ηθών και εθίμων του Αλεβισμού. Αυτή η κατάσταση πηγάζει από το γεγονός ότι οι Αλεβίτες στερούνται των μέσων ανάπτυξης των θρησκευτικών τους θεσμών και στην πραγματικότητα φαίνεται ότι με τον καιρό μπορεί έμπρακτα να ξεπεραστεί, αν τα Τζεμεβί αποκτήσουν θεσμική υπόσταση. Όμως το σημαντικό είναι οι πολιτικοί να κάνουν βήματα για να διευκολύνουν αυτή τη κατάσταση αφού έτσι και θα κερδίσουν την εμπιστοσύνη της Αλεβιτικής κοινότητας και θα καταστήσουν αποδοτική την περίοδο της ανάπτυξης. Ένα σημαντικό πλεονέκτημα είναι η ανάπτυξη που θα έρθει προς αυτή τη κατεύθυνση να περιλαμβάνει τα πιο εύκολα βήματα που θα μπορέσουν να γίνουν σχετικά με το θέμα.

Στη μεταρρύθμιση που θα γίνει σχετικά με το μάθημα ΘΠΓΗ, η ενεργή επιλογή του μαθήματος του Αλεβισμού και η παρακολούθησή του από τους μαθητές που θα το επιλέξουν· η διδασκαλία του μαθήματος από αρμόδια, σχετικά με το θέμα του Αλεβισμού άτομα, μπορεί να είναι σε πρώτο στάδιο, ένα βήμα που θα δώσει απάντηση στο αίτημα. Παράλληλα με τη θεσμοποίηση και την θεμελιοποίηση των Τζεμεβί, στον μελλοντικό έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας, εξασφαλίζοντας άδεια για τη διδασκαλία μαθήματος παρόμοιου με του Κορανίου στα Τζεμεβί, μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για διδασκαλία σχετική με την Αλεβιτική πίστη και των εθίμων.

Όπως έγινε και στο παράδειγμα του Ανατολικού Λυκείου Hacı Bektaş Veli, τα βήματα προς την ίδρυση σχολείων Ντεντέ – Ζακίρ παρόμοια με τα λύκεια Ιμάμ Χατίπ, μπορούν να αξιολογηθούν ως βήματα για την ικανοποίηση των γενικών αιτημάτων των Αλεβιτών.

Οι Αλεβίτες έχουν κάποιες γενικές επιφυλάξεις για την κατάργηση του Νόμου (περί ενοποίησης της εκπαίδευσης όπως και για τον Νόμο για τους Τεκέδες και τους χώρους συνάθροισης των πιστών. Αυτός ο κανόνας, ο οποίος είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο προς τον πλουραλισμό της διδακτέας ύλης, απαγορεύει σε όλες τις θρησκευτικές κοινότητες

στη Τουρκίας, συμπεριλαμβανομένων και των Αλεβιτών, τις δικές τους εκπαιδευτικές δομές. Όσο και να αιτούνται οι Αλεβίτες δομών ώστε να μπορούν να έχουν τα δικά τους εκπαιδευτικά ιδρύματα, μαζί με τις επιφυλάξεις τους για τον Νόμο της Ενότητας της Μάθησης, τα αιτήματα τους σε αυτό το ζήτημα αντιφάσκουν. Από την άλλη πλευρά, η δημιουργία ενός συστήματος ιδιωτικού σχολείου, το οποίο θα επιτρέπει την εκπαίδευση των θρησκευτικών ομάδων σαν μια γενική αρχή και αίτημα, είναι ένας σημαντικός παράγοντας που θα μπορέσει να ικανοποιήσει μελλοντικά το αίτημα των Αλεβιτών σε αυτό το ζήτημα. Σε αντίθεση με αυτό, για τη λύση των προβλημάτων των Αλεβιτών βραχυπρόθεσμα, λαμβάνοντας υπόψιν τις ευαισθησίες της Αλεβιτικής κοινότητας, φαίνεται αναγκαίο τα ζητήματα σχετικά με αυτούς τους Κανόνες να μην συμπεριληφθούν σε αυτή την περίοδο ανάπτυξης.

γ. Ακαδημαϊκά Έργα Σχετικά με τον Αλεβισμό

Είναι κοινώς αποδεκτό από τους Αλεβίτες και τις ομάδες ότι τα ακαδημαϊκά έργα σχετικά με τον Αλεβισμό είναι ελλιπή και ότι τα πνευματικά αποθέματα, μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είναι λίγα. Αυτή η κατάσταση δυσκολεύει ιδιαίτερα την αναζήτηση θρησκευτικών πηγών για τον Αλεβισμό και την εμβάθυνση των μελετών σχετικά με αυτό το θρήσκευμα, επομένως είναι απαραίτητη η δημιουργία αποθεμάτων. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψη τα αιτήματα των Αλεβιτών για τη δημιουργία ενός ερευνητικού ινστιτούτου, το οποίο θα μπορεί να εκπονεί ακαδημαϊκά έργα σχετικά με τον Αλεβισμό. Αυτό το αίτημα είτε λόγω της αρχής της δικαιοσύνης είτε λόγω της εύκολης εφαρμογής τους, είναι από τα ζητήματα τα οποία μπορούν να ικανοποιηθούν πιο γρήγορα. Από την άλλη πλευρά είναι απαραίτητη η επιλογή μιας όχι κατασταλτικής και προσδιοριστικής αλλά περιεκτικής προσέγγισης σχετικά με την άδεια ίδρυσης ερευνητικών ιδρυμάτων και εδρών στη δομή των πανεπιστημίων του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΑΕΙ).

2.3. Αιτήματα Σχετικά με την Ισότιμη Υπηκοότητα

Οι Αλεβίτες επειδή έχουν υποστεί είτε δημόσιες είτε κοινωνικές διακρίσεις, έχουν αποκτήσει μια ισχυρή αντίληψη. Όλες οι διεργασίες που έχουν γίνει σχετικά με τα προβλήματα και τα αιτήματα των Αλεβιτών, εκφράζουν αυτό το θέμα. Παρόλο που αυτό το ζήτημα έχει τις δίκαιες πλευρές του, υπάρχουν και κατευθύνσεις που προκύπτουν από λάθος αντιλήψεις λόγω μονομερών παραδειγμάτων. Τελικά αυτή η αντίληψη περιλαμβάνει προτρεπτικά, διερευνητικά και διορθωτικά βήματα, που

μπορεί να πραγματοποιήσει η δημόσια εξουσία, με σκοπό να αλλάξει την κοινωνική της κατεύθυνση. Η πλευρά του ζητήματος η οποία πρέπει να διευθετηθεί αμέσως είναι η αντίληψη των διακρίσεων που φέρεται να εφαρμόζεται στους Αλεβίτες από τη πλευρά της δημόσια εξουσίας. Ακόμα και αν δεν υπάρχουν νομικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη αυτής της κατάστασης, είναι σημαντικό οι Αλεβίτες να καταργήσουν αυτή την αντίληψη ενώ εφαρμόζεται.

Το πιο σημαντικό πρόβλημα που υπάρχει μέσα σε αυτό το πλαίσιο και κάνει τους Αλεβίτες να αισθάνονται αποξενωμένοι και να υπόκεινται σε διακρίσεις, είναι το να γίνεται ισάξια πρόσληψή τους σε δημόσιες θέσεις. Οι ηθικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί παράγοντες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αρχής της ισότιμης υπηκοότητας σε αυτό το ζήτημα, είναι πολύ πιο σημαντικοί από ότι φαίνεται, για αυτό και υπάρχει μια γενική παραδοχή ότι τα αιτήματα και τα παράπονα σε αυτό το θέμα χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και ευαισθησίας. Από την άλλη πλευρά, η κατάργηση αυτής της αντίληψης στις δημόσιες διαδικασίες, θα ανοίξει το δρόμο και για την απάλυνση των προκαταλήψεων και των αρνητικών αντιλήψεων και στα υπόλοιπα πεδία. Σε αυτό το πλαίσιο είναι φανερό ότι χρειάζεται η δημιουργία εναλλακτικών μέσων, κατά τη διάρκεια της επιλογής δημόσιου προσωπικού, τα οποία θα ελαχιστοποιήσουν τις υποψίες διακρίσεων και θα προστατεύουν περισσότερο την αρχή της καταλληλότητας σχετικά με το μέσο της συνέντευξης, αλλά και βήματα προκειμένου να αλλάξει η αντίληψη σε αυτό το θέμα.

Υπάρχει ένας ισχυρισμός στην Αλεβιτική κοινή γνώμη, ότι δεν δίνονται υψηλά δημόσια αξιώματα στους Αλεβίτες και πως αυτό είναι η μεγαλύτερη απόδειξη σχετικά με τις δημόσιες διακρίσεις. Στη βάση ότι η δημόσια εξουσία θα συμμορφωθεί στο μέγιστο με την αρχή της καταλληλότητας στο διορισμό δημόσιων αξιωμάτων, θα πρέπει να λάβει υπόψην της τα παράπονα της Αλεβιτικής κοινής γνώμης και να κάνει σημαντικά βήματα.

2.4. Διάφορες Ευαισθησίες και Αιτήματα

Το συμβάν στο Ξενοδοχείο Madımak, το οποίο είναι ένα ευαίσθητο θέμα για όλους όσους ζούνε στην Τουρκία και ιδιαίτερα για τους Αλεβίτες, αλλά και το ζήτημα σχετικά με την μετατροπή του Ξενοδοχείου Madımak, το οποίο συμβολοποιήθηκε με αυτό το συμβάν, σε μουσείο, έχει διευθετηθεί στο μεγαλύτερο βαθμό. Οι Αλεβίτες έχουν και

κάποιες άλλες παρόμοιες ευαισθησίες, οι οποίες μπορούν να διευθετηθούν με απλές και γρήγορες ρυθμίσεις και έχουν κάποια αιτήματα σχετικά με αυτές.

Ένα από αυτά είναι η ανακήρυξη επίσημης αργίας της 10ης μέρας του μήνα Μουχαρέμ. Η καθιέρωση αργίας αυτής της μέρας, η οποία θεωρείται ιερή από τους Αλεβίτες, είναι ένα γενικό τους αίτημα, το οποίο αν οι πολιτικοί διευθετήσουν, θα έχουν ικανοποιήσει μια σημαντική ευαισθησία των Αλεβιτών.

Ένα άλλο πεδίο ευαισθησίας είναι περισσότερες μεταδόσεις από το ΤΡΤ (TRT) σχετικά με την Αλεβιτική πίστη και κουλτούρα και κατά συνέπεια τη συμμετοχή στη κατάργηση των αρνητικών κοινωνικών αντιλήψεων σχετικά με τους Αλεβίτες.

Το όνομα της τρίτης γέφυρας που θα γίνει στο Βόσπορο της Κωνσταντινούπολης αντιμετωπίστηκε με αντιδράσεις, λόγω της εικόνας που έχει αποτυπωθεί στη κοινωνική μνήμη από πλευράς Αλεβιτών. Η επανεξέταση του ονόματος της γέφυρας και η αλλαγή προς αυτή τη κατεύθυνση, θα είναι μια σημαντική χειρονομία.

Το μοναστήρι Χατζί Μπεκτάς είναι ένα ιδιαίτερο μέρος για την Αλεβιτική κοινότητα. Η μετατροπή του σε μουσείο θα αποτελέσει ένα περιοριστικό στοιχείο, ως προς τη χρήση του από τους Αλεβίτες. Δυστυχώς δεν φαίνεται δυνατόν να αποκτήσει μια διαφορετική υπόσταση ούτε και στο πλαίσιο του Νόμου για τους Τεκέδες. Προκειμένου οι Αλεβίτες να μπορούν να εκτελούν τις λατρευτικές τους συνήθειες ευκολότερα, εκτός από την απόκτηση των Τζεμεβί νομικής υπόστασης, θα μπορούσε αυτό το μοναστήρι να αξιοποιηθεί σαν «Τζεμεβί» και να γίνει πιο χρήσιμο. Μαζί με τα παραπάνω, ένα άλλο ζήτημα που αιτείται είναι το ξεκίνημα των έργων για την εξακρίβωση και άλλων ιστορικών Αλεβιτικών μοναστηριών και η εξασφάλιση της αναστήλωσής τους.

Επίλογος

Τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Αλεβίτες στις μέρες μας, ανήκουν σε ένα μακρύ ιστορικό υπόβαθρο. Αυτά τα προβλήματα κάθε μέρα, μέχρι σήμερα έχουν γίνει ακόμα πιο σύνθετα και περιμένουν μια άμεση λύση.

Η ενασχόληση με τα αιτήματα των Αλεβιτών ως προς την λύση των προβλημάτων και την αντιστάθμιση των ανησυχιών τους και τα βήματα προς αυτή τη κατεύθυνση, για

τους Αλεβίτες οι οποίοι έχουν υποστεί σημαντικές αδικίες στο πλαίσιο των βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, απαιτεί πάνω από όλα αξιοκρατία και δικαιοσύνη. Μαζί με τα παραπάνω, η αντιμετώπιση των αιτημάτων των Αλεβιτών, οι οποίοι είναι ίσοι συμμετέτοχοι και πολίτες αυτής της χώρας, είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της Τουρκίας στο δρόμο του να γίνει ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου.

Θα πρέπει να κατανοηθεί το γεγονός ότι σε κάποια από τα προβλήματα που εκφράζουν οι Αλεβίτες δεν θα δοθεί μια άμεση πολιτική ή κοινωνική λύση και ακόμα σε κάποια από αυτά δεν θα υπάρχουν καθόλου πολιτικές λύσεις, επομένως θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με μια λογική προσέγγιση. Οι μεταρρυθμίσεις και η ανάπτυξη σχετικά με τα αιτήματα των Αλεβιτών, βασίζονται πρώτα σε μια περίοδο αντιμετώπισης και σύγκρισης. Αν λάβουμε υπόψιν μας ότι οι Αλεβιτικές οργανώσεις ξεκίνησαν πρώτη φορά διαλόγους μεταξύ τους πρόσφατα, θα κατανοηθεί καλύτερα ότι αυτή ήταν μια περίοδος όπου διάφορα τμήματα της κοινωνίας ανακάλυψαν το ένα το άλλο και ακολούθως η κοινωνία και οι πολιτικοί θεσμοί αναδιοργανώθηκαν. Αυτοί οι θεσμοί, οι οποίοι επαναπροσδιόρισαν τους Αλεβίτες σαν ισότιμους πολίτες και μέλη της Τουρκικής κοινωνίας, αναδεικνύοντας τη δράση τους με διάφορους τρόπους, θα μπορούν να επιδράσουν σε πλουραλιστικές δημοκρατικές οδούς. Αν λάβουμε υπόψιν ότι η κοινωνική γνώση και εμπειρία είναι σχετικά καινούρια, τα πολιτικά βήματα που θα γίνουν για την αποκατάσταση των προβλημάτων δεν θα είναι απαλλαγμένα από λάθη. Σε αυτό το διάστημα είναι πιθανά πολλά λάθη, καθώς και αρνητικά αποτελέσματα κάποιων καλοπροαίρετων βημάτων. Είναι σημαντικό η δημόσια εξουσία να είναι προετοιμασμένη για αυτά και να μπορέσει να αντιμετωπίσει αυτή τη περίοδο με ηρεμία και λογική. Σε τέτοιους καιρούς η θεσμοποίηση της συνέχειας του διαλόγου με καλοσύνη και αποφασιστικότητα θα είναι η μεγαλύτερη επιτυχία.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Συνδυασμός Θεωρίας και Πράξης

Μεταφραστικός θεωρητικός σχολιασμός και αιτιολόγηση των μεταφραστικών επιλογών

Μετάφραση

Ο ορισμός της μετάφρασης έχει μια ιστορία μακρά και με ενδιαφέρον εξαιτίας τις ποικιλομορφίας των διατυπώσεων που τον αφορούν. Σύμφωνα με τον Steiner «σπουδή της μετάφρασης σημαίνει σπουδή της γλώσσας».³ Σύμφωνα με τον Κεντρωτή⁴, «ότι ισχύει για τη γλώσσα ισχύει *mutatis mutandis* και για τη μετάφραση, ενώ ο Catford⁵ με επίκεντρο την ισοδυναμία πιστεύει ότι την μετάφραση συνιστά η αντικατάσταση κειμενικών στοιχείων μιας γλώσσας από ισοδύναμα μιας άλλης. Οι Nida και Taber εισήγαγαν το ύφος στον ορισμό και υποστήριξαν ότι «η μετάφραση συνιστάται στην αναπαραγωγή στη γλώσσα στόχος του πιο πιστού φυσικού ισοδύναμου του μηνύματος της γλώσσας πηγής, πρώτα ως προς το νόημα και στη συνέχεια ως προς το ύφος». ⁶Σύμφωνα με τη Σελλά – Μάζη⁷ «η μετάφραση είναι κατ' αρχήν μια γλωσσική διαδικασία κατά την οποία ο μεταφραστής περνά από τη μια γλώσσα στην άλλη και πιο συγκεκριμένα μεταφέρει τόσο τη σημασία όσο και τη μορφή ενός μηνύματος όσο το δυνατόν πιο πιστά από ένα Α σύστημα σε ένα Β σύστημα».

Οι μεταφραστικές τεχνικές των Vinay και Darbelnet

Μετά από το 1950 ξεκινούν να προτείνονται από τους γλωσσολόγους μοντέλα και ταξινομήσεις ώστε να δημιουργηθούν συγκεκριμένες τεχνικές μετάφρασης. Η ταξινόμηση από τους Vinay και Darbelnet (1958) είναι το πλέον κλασικό μοντέλο. Οι δύο αυτοί γλωσσολόγοι γεννήθηκαν στο Παρίσι και σπούδασαν στη Σορβόνη. Στο έργο τους *Stylistique comparée du Français et de l' Anglais* (1958/1977), έχουν διατυπώσει παρατηρήσεις που αφορούν στην επεξεργασία παράλληλων κειμένων στις γλώσσες Γαλλικά και Αγγλικά. Πολλοί άλλοι γλωσσολόγοι αμφισβήτησαν το έργο

³ Steiner G. 2004. *Μετά τη Βαβέλ*. Αθήνα: Σκρίπτα, σ.126.

⁴ Κεντρωτής Γ. 1996. *Θεωρία και πράξη της μετάφρασης*. Αθήνα: Δίαυλος, σ. 89.

⁵ Catford J.C. 1965. *Linguistic Theory of Translation. An Essay in Applied Linguistics*. Λονδίνο: Oxford University Press, σ.20.

⁶ Nida E. A. & Taber C.R. 1969. *The theory and practice of translation*. Ολλανδία: Leiden: E.J. Brill, σ.12.

⁷ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.14.

τους αλλά δεν έγινε αντικατάσταση των μεθόδων και των τεχνικών τους, οι οποίες εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο διδασκαλίας έως σήμερα. Οι Vinay και Darbelnet (1958) για να αναπτύξουν τη θεωρία τους προχώρησαν στην κατάτμηση των κειμένων σε μεταφραστικές μονάδες. Μεταφραστική μονάδα ορίστηκε «το μικρότερο τμήμα του εκφώνηματος, στο εσωτερικό του οποίου η συνοχή μεταξύ των στοιχείων είναι τέτοια που δεν επιτρέπει να μεταφραστούν ξεχωριστά». ⁸Ανέπτυξαν έπειτα 7 τεχνικές μετάφρασης. (1) «το δάνειο», (2) «το έκτυπο», (3) «την κατά λέξη μετάφραση», (5) «την μετατροπία», (6) «την ισοδυναμία», (7) «την προσαρμογή». ⁹Τις παραπάνω τεχνικές τις χώρισαν σε δύο κατηγορίες, την κατά λέξη – άμεση μετάφραση και την έμμεση μετάφραση με βάση το βαθμό της ευκολίας ή της δυσκολίας. Σύμφωνα με αυτό, στην άμεση μετάφραση καταχωρήθηκαν οι τεχνικές του δανείου, του εκτύπου και της κατά λέξη μετάφρασης ενώ στην έμμεση μετάφραση καταχωρήθηκαν οι τεχνικές της μετάταξης, της μετατροπίας, της ισοδυναμίας και της μετατροπής. ¹⁰

Οι συγκεκριμένοι μελέτησαν κείμενα σε Αγγλικά και Γαλλικά και αφού εντόπισαν τις διαφορές μεταξύ των δύο γλωσσών, προχώρησαν στον ορισμό διαφόρων μεταφραστικών στρατηγικών και διαδικασιών. Αν και οι μελέτες τους βασίστηκαν στις συγκεκριμένες παραπάνω γλώσσες, έχουν επηρεάσει σημαντικά τα μελλοντικά έργα πάνω στο αντικείμενο της μετάφρασης.

Το δάνειο. Σύμφωνα με την συγκεκριμένη τεχνική, η λέξη από την γλώσσα - πηγή μεταφέρεται απευθείας στην γλώσσα - στόχο.

Το έκτυπο. Αυτή η τεχνική είναι ένα είδος δανείου που παρουσιάζει ιδιαιτερότητα. Πραγματοποιείται μετάφραση κατά λέξη από την γλώσσα - πηγή στην γλώσσα - στόχο. Επισημαίνεται ότι ως επί το πλείστον, τόσο το δάνειο όσο και το έκτυπο ενσωματώνονται στη γλώσσα στόχο αν και σε κάποιες περιπτώσεις σημασιολογικών

⁸ Vinay J.P. et Darbelnet J. [1958] 1977. *Stylistique comparée du français et de l'anglais. Méthode de traduction*. Παρίσι: Didier, σ. 37.

⁹ Vinay J.P. et Darbelnet J. [1958] 1977. *Stylistique comparée du français et de l'anglais. Méthode de traduction*. Παρίσι: Didier, σ. 46-55.

¹⁰ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.46,47.

μεταβολών προκύπτουν λέξεις με ομοιότητες χωρίς να πραγματοποιείται κυριολεκτική μετάφραση τους.

Κατά λέξη μετάφραση. Στην συγκεκριμένη περίπτωση γίνεται μετάφραση λέξη προς λέξη και οι Vinay και Darbelnet υποστήριζαν ότι είναι η μεταφραστική μέθοδος η οποία είναι η πιο διαδεδομένη όσο αφορά γλώσσες της ίδιας οικογένειας και κουλτούρας. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι μπορεί οι μεταφραστές να θεωρήσουν ότι αυτή η μορφή μετάφρασης δεν είναι αποδεκτή (α) επειδή μεταδίδονται διαφορετικά νοήματα, (β) επειδή δεν μεταδίδονται καθόλου νοήματα, (γ) επειδή δομικοί λόγοι κάνουν αδύνατη τέτοια μετάφραση, (δ) επειδή δεν μπορεί να βρεθεί αντιστοιχία εκφράσεων στη γλώσσα στόχο. Σε περίπτωση που η κατά λέξη μετάφραση δεν μπορεί να γίνει, εφαρμόζεται η έμμεση μετάφραση στην οποία περιλαμβάνονται (1) μετατόπιση, η οποία αποτελεί μέθοδο που ακολουθεί ο μεταφραστής όταν μέρη του λόγου μεταβάλλονται σε άλλα χωρίς αλλαγή στα νοήματα και η οποία μπορεί να είναι υποχρεωτική, ή προαιρετική. (2) μετατροπία, μέσα από την οποία μεταβάλλεται η σημασιολογία και η οπτική γωνία της γλώσσας - πηγής, και όπου επίσης μπορεί να έχει υποχρεωτική ή προαιρετική μορφή. Σύμφωνα με τους Vinay και Darbelnet, η μετατροπία δικαιολογείται ότι δεν γίνεται να υπάρχει αποδεκτό αποτέλεσμα ούτε μέσω της κατά λέξη μετάφρασης ούτε μέσω της μετατοπισμένης. Αυτό υποδηλώνει ότι ίσως μια μετάφραση να μην περιέχει γραμματικά λάθη αλλά να θεωρηθεί μη αποδεκτή όταν το νόημα στην γλώσσα στόχο δεν είναι το σωστό. Η μετατροπία μπορεί να υποδιαιρεθεί σε επίπεδο μηνυμάτων: «αφηρημένο αντί συγκεκριμένου», «αιτία – αποτέλεσμα», «επιμέρους – όλο», «μέρος – άλλο μέρος», «χώρος αντί για χρόνο», ενεργητική φωνή αντί για παθητική». (3) ισοδυναμία, που πρόκειται για περιπτώσεις που η ίδια κατάσταση περιγράφεται από δύο γλώσσες αλλά με την χρήση διαφορετικών εκφράσεων. (4) προσαρμογή, η οποία χρησιμοποιείται όταν υπάρχουν μεταβολές στις πολιτιστικές αναφορές.¹¹

Σύμφωνα με τους Vinay και Darbelnet το δάνειο αποτελεί το λέξιμα το οποίο και μεταφέρεται χωρίς μεταβολή, το έκτυπο είναι το σύνταγμα, που αφορά όχι πάνω από τρεις λέξεις, του οποίου η μεταφορά γίνεται κατά λέξη με σεβασμό στους κανόνες και τις δομές του κειμένου στόχου ή με εισαγωγή νέων κανόνων και δομών. Για την

¹¹ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ. 101-104.

μετάταξη προϋποτίθεται ότι θα αλλάξει μέρος του λόγου κατά το πέρασμα από τη μία γλώσσα στην άλλη χωρίς αλλαγή στη σημασία. Η μετατροπή είναι μια τεχνική που εστιάζει στην αλλαγή της σκοπιάς αντίληψης του μηνύματος από τους ομιλητές και η ισοδυναμία αναζητά αντίστοιχα επιφωνήματα, ιδιωματισμούς παροιμίες, ρητά και εκφράσεις. Μέσα από την προσαρμογή βρίσκεται η πολιτισμική ιδιαιτερότητα που συνεπάγεται η διαφορά στους πολιτισμούς ανάμεσα στη γλώσσα αφετηρίας και τη γλώσσα στόχο. 12

Οι ίδιοι γλωσσολόγοι υποστήριξαν ότι πέντε είναι τα βασικά βήματα ενός μεταφραστή στην μεταφορά από το κείμενο-πηγή στο κείμενο-στόχος. Αυτά τα βήματα είναι : (1) ο προσδιορισμός των μονάδων, (2) η εξέταση του κειμένου ώστε να αξιολογηθούν περιγραφικά, συναισθηματικά και διανοητικά περιεχόμενα, (3) η αναδόμηση του μεταγλωσσικού πλαισίου, (4) η αξιολόγηση του ύφους και (5) η παραγωγή και η επανεξέταση του κειμένου στόχος. Ωστόσο, υπάρχει το ενδεχόμενο της παρουσίασης προβλημάτων στο παραπάνω πλαίσιο, όπως για παράδειγμα το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχουν πολλά όρια ανάμεσα στις μονάδες καθώς είναι πολλοί οι τρόποι με τους οποίους μπορεί μια μονάδα να διαιρεθεί σε μικρότερα τμήματα, και αυτό συνεπάγεται να μην υπάρχει ισοδυναμία ανάμεσα στις μονάδες των κειμένων-πηγής και των κειμένων-στόχου. ^{13 14}

Μεταφραστική ισοδυναμία

Είναι ουσιώδες η γλώσσα να αντιμετωπίζεται ως σύστημα από συνήθειες και βιώματα που επικοινωνούνται μέσα από αυτή και όχι ως γλωσσικό κατασκεύασμα. Αυτές οι συνήθειες δημιουργούνται μέσα στο κοινωνικό πλαίσιο, διαβιβάζονται από τα μέλη της κοινωνίας και αναπτύσσονται ή μεταβάλλονται μέσα σε αυτή. Αυτό σημαίνει ότι η γλώσσα αποτελεί παράγοντα ο οποίος αλλάζει σε συνάρτηση με τις συνιστώσες καθώς και τις επιρροές από τον κοινωνικό περίγυρο. Ο άνθρωπος μπορεί να κατασκευάζει νέες εκφράσεις και λογοτεχνικές μορφές και μπορεί να συνδέει τις νέες σημασίες με τις παλιές εκφράσεις.

¹² Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ. 101-104.

¹³ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ. 105-106.

¹⁴ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.46,47.

Σύμφωνα με τον Γραμμενίδη 15 η διαδικασία της μετάφρασης μπορεί να ταυτιστεί με την διαδικασία αναζήτησης ισοδυναμίας ανάμεσα στη γλώσσα - πηγή και την γλώσσα - στόχο. Μέσα από τη διαδικασία αυτή, οι μεταφραστές καλούνται να επαναδιατυπώνουν νοήματα των κειμένων που μεταφράζουν ορίζοντας τα στοιχεία λεξιλογίου, σύνταξης, σημασίας και πολιτισμού που συγκροτούν τη γλώσσα. Όταν όμως οι μεταφραστές έρχονται αντιμέτωποι με έναν ιδιωματισμό, ένα γνωμικό ή άλλο πιο ειδικό στοιχείο που μαρτυρά κάποια πολιτισμική ιδιαιτερότητα τότε το έργο τους δυσκολεύει.

Οι Vinay και Darbelnet θεωρούν ότι η ισοδυναμία είναι μια διαδικασία αναπαραγωγής της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί από το αρχικό κείμενο μέσα από την χρήση εντελώς διαφορετικών εκφράσεων. Με την ισοδυναμία διατηρείται το ύφος από το κείμενο-πηγή και κατά συνέπεια συνιστάται στις μεταφράσεις παροιμιών, ιδιωματισμών και όμοιων δομών. Εκφράσεις που είναι ισοδύναμες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται σε περιπτώσεις που αποτελούν λέξεις πλήρως ισοδύναμες σε λεξικογραφικό πλαίσιο αν και ούτε αυτό μπορεί να θεωρηθεί κριτήριο μιας επιτυχημένης μετάφρασης. 16

Ο Jakobson 17¹⁸ υποστηρίζει ότι στην μετάφραση υπάρχουν δύο νοήματα που διαφέρουν. Αν και υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στις γλώσσες, αυτό δεν συνεπάγεται ότι η μετάφραση δεν μπορεί να γίνει, απλά γίνεται αισθητό το ζήτημα της έλλειψης ισοδυνάμων ώστε οι μεταφραστές αναγκάζονται να καταφεύγουν σε δάνειο, νεολογισμό, σημειωτική μετατόπιση. Σύμφωνα με τον Nida 19²⁰ η μετάφραση ορίζεται ως δημιουργία του πιο πιστού ισοδύναμου μηνύματος από τη γλώσσα - πηγή στη γλώσσα - στόχο, διακρίνοντας την ισοδυναμία σε τυπικό και δυναμικό είδος. Κατά την τυπική ισοδυναμία, οι μεταφραστές επιδιώκουν την παραγωγή μεταφράσματος που να βασίζεται στο πρωτότυπο και να είναι όσο περισσότερο πιστό γίνεται. Στην δυναμική

¹⁵ Γραμμενίδης Σ.Π. 1998. *Η έννοια της ισοδυναμίας στη μεταφραστική πράξη*. Πρακτικά του 12ου Διεθνούς Συμποσίου Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας του Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ., τόμος 2, σ.185.

¹⁶ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ. 101-104.

¹⁷ Jakobson R. 1998. *On linguistic aspects of translation στο L. Venuti (ed.), The Translation Studies Reader*. Λονδίνο: Routledge, σσ.113 -118.

¹⁸ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.120,121

¹⁹ Nida.E.A. 1964. *Toward a science of Translation*, Ολλανδία: Leiden: E.J. Brill,σ.159.

²⁰ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.86

ισοδυναμία το επίκεντρο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα και το αίσθημα που δημιουργείται στον δέκτη. Ο όρος της ισοδυναμίας κατά τη μετάφραση, αναφέρεται στα επίπεδα που τα μεταφράσματα μπορούν να προσεγγίζουν τα χαρακτηριστικά των κειμένων-πηγής στα κείμενα-στόχο. Σε συνάρτηση με τις απόψεις των μεταφραστών, μπορεί αυτό να αντιστοιχεί είτε σε πιο πιστή νοηματική προσέγγιση του πρωτοτύπου είτε σε περισσότερο αποτελεσματική μεταφορά νοημάτων ανάμεσα στις γλώσσες, κάτι που αποδεικνύει ότι η συμβολή του ανθρώπου παίζει καταλυτικό ρόλο στην διαδικασία της μετάφρασης και την πιστή απόδοση των νοημάτων.

Η μετάταξη αποτελεί τεχνική μέσω της οποίας μέρη του λόγου αντικαθίστανται από κάποια άλλα χωρίς να υπάρχει αλλαγή στο νόημα τους μηνύματος. Στην περίπτωση που η μετάταξη και η κατά λέξη μετάφραση δίνουν μηνύματα που θεωρούνται γραμματικά σωστά αλλά δεν έχουν νόημα τότε επιλέγεται η τεχνική της μετατροπίας. Η μετατροπία πραγματοποιείται αλλάζοντας την προοπτική του μηνύματος ώστε να γίνεται περισσότερο σαφές και να αντιστοιχεί στα πολιτισμικά πλαίσια της γλώσσας στόχος. Ανάμεσα σε δύο γλώσσες υπάρχουν διαφορές σε επίπεδα γραμματικής και συντακτικού οι οποίες συντελούν ώστε να διαμορφώνεται το μετάφρασμα.²¹

Μεταφραστικές δυσκολίες και αιτιολόγηση μεταφραστικών των μεταφραστικών μου επιλογών

Άμεση μετάφραση – Δάνειες λέξεις

Όπως έχει αναφερθεί και παραπάνω μια από τις τεχνικές άμεσης μετάφρασης που ανέπτυξαν οι Vinay και Darbelnet είναι αυτή των δάνειων λέξεων. Παρακάτω θα παραθέσω κάποια παραδείγματα αυτής της τεχνικής.

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.10

«Cumhuriyet kadrolarının **Hilafet**'e bakışı nedeniyle (...)

Σελ.7

²¹ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ. 102-103.

«(...)των δημοκρατικών κάδρων για το **Χαλιφάτο**.

Το χαλιφάτο ορίζεται ως το πολιτικο-θρησκευτικό κράτος που περιλάμβανε τους μουσουλμάνους, καθώς και τα εδάφη και τους λαούς που βρίσκονταν υπό τη κυριαρχία τους κατά τη διάρκεια των έξι πρώτων αιώνων από τον θάνατο του προφήτη Μωάμεθ. Η λέξη μαρτυρείται από το 1895.²²

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.10

«667 Sayılı **Tekke** ve Zaviyeler Kanunu»

Σελ.10

«Ο Νόμος 677 για τους **Τεκέδες** και τους χώρους συνάθροισης των πιστών»

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.10

« (...) olarak nitelenen **Tekke** ve Zaviyeler Kanunu'nun kaldırılması hususu (...) »

Σελ.5

« (...) Το ζήτημα κατάργησης του Νόμου για τους **Τεκέδες** και τους χώρους συνάθροισης (...) »

Ως τεκέδες ορίζεται το ισλαμικό μοναστήρι, ο ασκητικός χώρος δερβίσηδων.²³

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.12

«**Cemevleri**, Cemevlerinin İbadethane Olarak Kabulü»

Σελ.5

²² Μπαμπινιώτης Γ. 1998. *Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας (Α' Έκδοση), σ. 1951.

²³ Μπαμπινιώτης Γ. 1998. *Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας (Α' Έκδοση), σ.1768.

«Τα **Τζεμεβί**, η Παραδοχή των Τζεμεβί ως Χώρων Λατρείας»

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.10

« (...) **Cemevleri**, eğitim sisteminde Alevilik ve Alevilik araştırmaları (...) »

Σελ.3

« (...) όπως τα **Τζεμεβί**, ο Αλεβιτισμός στο εκπαιδευτικό σύστημα (...) »

Ως Τζεμεβί ορίζεται ο χώρος συνάθροισης και λατρείας των Αλεβιτών. Καθώς δεν μπόρεσα να βρω επίσημη καταγραφή του όρου σε ελληνικό λεξικό, το μετέγραψα όσο το δυνατόν πλησιέστερα στην ελληνική φωνητική. Με τον ίδιο τρόπο μεταγράφεται και στα επίσημα έγγραφα της ελληνικής πολιτείας.²⁴

Σελ.14

«**Aşure Günü** ve Arap Alevileri için özel bir öneme sahip **Gadir Hum Bayramı**, resmi tatil ilan edilmelidir.»

Σελ.10

«**Η μέρα του Ασουρέ** και η **Γιορτή Γκαντίρ Χουμ** που έχει ειδική σημασία για τους Άραβες Αλεβίτες, θα πρέπει να καθιερωθούν ως αργίες.»

Οι δύο αυτές θρησκευτικές λέξεις που αναφέρονται σε μουσουλμανικές εορτές μεταγράφηκαν στην ελληνική φωνητική όσο το δυνατόν πλησιέστερα.^{25 26}

²⁴ Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων, Διεύθυνση Θρησκευτικής Διοίκησης. 2018. *Εγκύκλιος διαδικασίας αναγνώρισης υφιστάμενων χώρων λατρείας προ του 1955*. Αθήνα, σ.4.

²⁵ Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων, Διεύθυνση Θρησκευτικής Εκπαίδευσης και Διαθρησκευτικών Σχέσεων, Τμήμα Θρησκευτικών Ελευθεριών και Διαθρησκευτικών Σχέσεων. 2019. *Περιστατικά εις θάρων χωρών θρησκευτικής σημασίας στην Ελλάδα*. Αθήνα, σ.184.

²⁶ Καταφύλης Ε. 2008. *Το μουσουλμανικό εορτολόγιο: σχέσεις και διαφορές μεταξύ σουνιτικού και σιιτικού κύκλου εορτών*. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεολογική Σχολή, Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, σ.110.

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.17

«Aleviliğin Temel Dinsel Kurumlarının Düzenlenmesi ve **Dedelik** Sorunu»

Σελ.13

«Η οργάνωση των βασικών θρησκευτικών θεσμών του Αλεβισμού και το πρόβλημα των **Ντεντέ**»

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.8

«**Cemevlerinin** ve **Dedelerin** hukukî statüsü»

Σελ.4

«Η νομική υπόσταση των Τζεμεβί και των Ντεντέ»

Πρόκειται για λέξημα θρησκευτικού (ισλαμικού) σημασιολογικού πεδίου, η οποία εκφράζει τον θρησκευτικό λειτουργό / ιερέα των Αλεβιτών, την οποία μετέγραψα και πάλι στην ελληνική φωνητική με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.²⁷

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.18

«**Kur'an** Kursları, **İmam-Hatip Liseleri** ve **İlahiyat Fakülteleri** Sorunu»

Σελ.14

«Μαθήματα **Κορανίου**, **Λύκεια Ιμάμ-Χατίπ** και το Πρόβλημα των Θεολογικών Σχολών»

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüme Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.15

²⁷ Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων, Διεύθυνση Θρησκευτικής Εκπαίδευσης και Διαθρησκευτικών Σχέσεων, Τμήμα Θρησκευτικών Ελευθεριών και Διαθρησκευτικών Σχέσεων. 2019. *Περιστατικά εις βάρων χωρών θρησκευτικής σημασίας στην Ελλάδα*. Αθήνα, σ.183,184.

« (...) **Kur'an** kursu benzeri bir uygulamayı (...) »

Σελ.10

« (...) για τη διδασκαλία μαθήματος παρόμοιου με του **Κορανίου** στα Τζεμεβί (...) »

« (...) **imam hatip liselerine** benzer dedelik-zâkirlik okullarının (...) »

Σελ.10

« (...) προς την ίδρυση σχολείων Ντεντέ – Ζακίρ παρόμοια με τα **λύκεια Ιμάμ Χατίπ** (...) »

Το Κοράνιο ή Κοράνι ορίζεται ως η ιερή βίβλος του Ισλάμ.²⁸

Τα Λύκεια Ιμάμ-Χατίπ έχουν προπαρασκευαστικό ρόλο για την ανώτατη εκπαίδευση μελλοντικών αρχηγών προσευχής και ιεροκηρύκων για τα τεμένη και των δασκάλων για τα Κορανικά σεμινάρια.²⁹

Άμεση μετάφραση – Έκτυπο

Η δεύτερη κατά σειρά τεχνική της άμεσης μετάφρασης που ανέπτυξαν οι Vıncay και Darbelnet είναι αυτή του εκτύπου. Παρακάτω θα παραθέσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της τεχνικής, όπως προκύπτει μέσα από το κείμενο.

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eğitim Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.20

« (...) linç girişimleri gibi siyasal ve **mahalle baskılarına** derhal son verilmelidir.»

Σελ.15

« (...) ένα άμεσο τέλος στην πολιτική καταπίεση και **καταπίεση της γειτονιάς** όπως ενέργειες λιντσαρίσματος (...) »

²⁸ Μπαμπινιώτης Γ. 1998. *Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας (Α΄ Έκδοση), σ.936.

²⁹ Φλώρου Χ. 2014. *Η ισλαμική θρησκευτική αγωγή στη σύγχρονη Τουρκία - 1923 έως σήμερα*. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, σ. 148.

Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται στην Τουρκική γλώσσα για να δηλώσει την κοινωνική πίεση που υφίστανται τα άτομα προκειμένου να συμμορφωθούν στις παραδοσιακές αξίες. Η απόδοση στην ελληνική ενσωματώνεται στη γλώσσα στόχο χωρίς δυσκολία κατανόησης, αν λάβουμε υπόψιν το συγκείμενο.

Έμμεση μετάφραση – Μετάταξη

Η μετάταξη, αποτελεί τη μέθοδο που ακολουθεί ο μεταφραστής όταν μέρη του λόγου μεταβάλλονται σε άλλα, χωρίς αλλαγή στα νοήματα και η οποία μπορεί να είναι υποχρεωτική ή προαιρετική. Παρακάτω παραθέτουμε χαρακτηριστικά παραδείγματα που δείχνουν υποχρεωτική μετατόπιση.

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.6

Μετοχή→ Δευτερεύουσα χρονική πρόταση

«Anayasamız bir bütün olarak ele alındığında (...)»

Σελ.4

«Όταν εξεταστεί το Σύνταγμα μας ως σύνολο (...)»

Σελ.8

Επίθετο→ Τροπικό επίρρημα

«İlköğretim ve lise düzeyinde din dersinin müfredatta bulunması **zorunludur.**»

Σελ.6

«Το μάθημα θρησκευτικών θα πρέπει να εμπεριέχεται **υποχρεωτικά** στην ύλη στο δημοτικό και στο λύκειο.»

Σελ.13

Μετοχή→ Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση

«Bu yasa ile **el konulan** Alevi Bektaşî tekkeleri, Alevi toplumuna iade edilmelidir.»

Σελ.10

«Οι Αλεβιτικοί Μπεκτασικοί τεκέδες **οι οποίοι κατασχέθηκαν** με αυτό τον νόμο, θα πρέπει να αποδοθούν εκ νέου στην Αλεβιτική κοινωνία.»

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüm Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.16

Παθητική φωνή ρήματος → Επίθετο

« (...)gruplar tarafından da **kabul edilmektedir**»

Σελ.10

«**Είναι** κοινώς **αποδεκτό** από τους Αλεβίτες (...) »

Σελ.17

Απαρέμφατο → Ουσιαστικό

«Körünün isminin **yeniden gözden geçirilmesi** (...)»

Σελ.10

«Η **επανεξέταση** του ονόματος της γέφυρας (...)»

Έμμεση μετάφραση – Μετατροπία

Σύμφωνα με τους Vinay και Darbelnet , η μετατροπία αφορά την αλλαγή της σκοπιάς από την οποία αντιλαμβανόμαστε το μήνυμα από τη γλώσσα-πηγή στη γλώσσα-στόχο ώστε να συμφωνεί η απόδοσή μας με το πνεύμα της γλώσσας-στόχου.³⁰

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.2

Μέρος-Όλον

«(...) hoşgörü, paylaşımcılık, kardeşlik, birlik, dürüstlük, özgürlük, herkesi **“insan”** görmedir.»

Σελ.1

³⁰ Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.46.

«(...) η ανεκτικότητα, η διαμοίραση, η αδερφικότητα, η ένωση, η ειλικρίνεια, η ελευθερία και το να αντιμετωπίζει τους πάντες σαν **«ανθρώπους»**.

Εδώ θεωρήσαμε σκόπιμο να μεταφράσουμε από το μέρος στο όλον, καθώς στην Ελληνική γλώσσα δεν είναι δόκιμο να χρησιμοποιήσουμε ενικό αριθμό όταν αναφερόμαστε σε όλους τους ανθρώπους, ενώ στην Τουρκική ο ενικός αριθμός μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να γίνει κατανοητό το νόημα. Επομένως με τη τεχνική της μετατροπίας διατηρείται η φυσικότητα κατά την απόδοση του λόγου.

Έμμεση μετάφραση – Ισοδυναμία

Όπως έχει προαναφερθεί οι Vinay και Darbelnet χρησιμοποιούν την τεχνική της ισοδυναμίας για να αναφερθούν στις περιπτώσεις όπου δύο γλώσσες περιγράφουν την ίδια κατάσταση με διαφορετικά δομικά και υφολογικά μέσα. Η τεχνική αυτή χρησιμοποιείται κυρίως για τη μετάφραση ιδιωτισμών και παροιμιών.³¹³² Καθώς το είδος των κειμένων δεν είναι «γόνιμο» για τέτοιου είδους στοιχεία θα παραθέσω μόνο ένα παράδειγμα ιδιωτισμού.

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.27

« (...)mevcut durumu itibariyle farklı ritüellere sahip olsa da **“yol bir, süre bin bir”** inanç felsefesi (...)»

Σελ.21

« (...)κατάστασης και της θρησκευτικής φιλοσοφίας **«ένας δρόμος, χίλιες δυσκολίες»**, κατάφερε να κάνει (...)»

Πρόκειται περί θρησκευτικού ιδιωτισμού, καθώς αυτή η έκφραση χρησιμοποιείται στην Αλεβιτική πίστη προκειμένου να δηλωθεί η προσπάθεια του πιστού για να γίνει ο τέλειος άνθρωπος (insan-ı Kamil).

Έμμεση μετάφραση – Προσαρμογή

³¹ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ.104.

³² Μπατσαλιά Φ., Σελλά – Μάζη Ε. 2010. *Γλωσσολογική Προσέγγιση στην Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήση, σ.46

Η τεχνική αυτή χρησιμοποιείται για τη περιγραφή του πολιτιστικού πλαισίου μιας κατάστασης της γλώσσας - πηγής η οποία δεν ανταποκρίνεται στο αντίστοιχο πολιτιστικό πλαίσιο της γλώσσας - στόχου και κατ' επέκταση υπάρχει μεταβολή των πολιτιστικών αναφορών.³³

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Toplumunun İnanç ve Öğretilerinden Dolayı Karşılaştıkları Sorunlar, Eşit Yurttaşlık Talepleri ve Çözüm Önerileri

Σελ.2

«Bu biçimlenmenin ulaştığı düzey ise, **zahir** (görünür) ile **batını**'nin (görünmez) birlikte algılandığı süreçtir, (...)

Σελ.1

«(...) η διαμόρφωση εδώ είναι ένα είδος μαγνητικού βορρά όπου γίνονται αντιληπτά μαζί το **ορατό** και το **αόρατο**.»

Εδώ παρατηρούμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα διαφοράς σε πολιτιστικό πλαίσιο δύο διαφορετικών θρησκειών: Αλεβισμός (μουσουλμανική θρησκεία) –Χριστιανισμός. Χρησιμοποιώντας την απόδοση «ορατό» και «αόρατο», εκφράσεις που απαντώνται στη Θεία Λειτουργία και σε θρησκευτικά κείμενα, το μετάφρασμα γίνεται πιο κατανοητό στον αναγνώστη αφού μπορεί να το συνδέσει με τις υπάρχουσες και ήδη γνωστές πολιτιστικές αναφορές.

Σελ.14

«**Mescit** ya da **namazgah** açılması (...)

Σελ.21

«Το άνοιγμα μικρού **τζαμιού** ή ενός **ανοικτού τόπου προσευχής**, (...)

Εδώ παρατηρείται πάλι η διαφορά σε θρησκευτικό, πολιτιστικό επίπεδο μεταξύ μουσουλμανικής και χριστιανικής θρησκείας. Καθώς στην χριστιανική θρησκεία δεν υπάρχουν συγκεκριμένες λέξεις για τα «mescit» και «namazgah», θεώρησα σκόπιμο να τα αποδώσω περιφραστικά, ώστε να εξηγήσω και τη μεταξύ τους διαφορά αφού το «mescit» πρόκειται για μικρής έκτασης τζαμί, όπου δεν τελούνται οι προσευχές της

³³ Munday J. 2002. *Μεταφραστικές σπουδές: θεωρίες και εφαρμογές*, μτφρ. Φιλιππάτος Α. Αθήνα: Μεταίχμιο, σ.104.

Παρασκευής και των μεγάλων θρησκευτικών εορτών ενώ ως «namazgah» ορίζεται ο ανοικτός σε όλους τόπος προσευχής, όπου μπορεί να τελεστεί και μαζική προσευχή.³⁴

Πρωτότυπο κείμενο: Alevi Açılımında Çözüm Odaklanmak: Reform Adımlarına İlişkin Öneriler ve Yol Haritası

Σελ.10

« (...) **irfan, inanç** ya da **erkân merkezleri** olarak hukukî statü kazandırılmasıdır»

Σελ.5

« (...) η κατοχύρωση της νομικής τους υπόστασης ως **πολιτισμικά, θρησκευτικά ή κέντρα στελέχωσης**»

Όπως και στο προηγούμενο παράδειγμα παρατηρούμε πάλι διαφορές σε πολιτιστικό και θρησκευτικό επίπεδο μεταξύ μουσουλμανικής και χριστιανικής θρησκείας. Καθώς στη χριστιανική θρησκεία δεν υφίστανται τέτοιου είδους κέντρα, επέλεξα να τα μεταγράψω όσο το δυνατόν πλησιέστερα στα Ελληνικά ώστε να γίνουν κατανοητές στον αναγνώστη οι διαφορές μεταξύ τους. «İrfan» στα Τουρκικά σημαίνει γνώση, κατανόηση. ³⁵ Ως «irfan merkezi» όμως χαρακτηρίζεται ένα κοινωνικό κέντρο ή ίδρυμα που έχει ως σκοπό να μεταλαμπαδεύσει τις αξίες του ισλαμικού πολιτισμού, ώστε να δημιουργήσει αξιόλογα μέλη για την κοινωνία.³⁶ Στη Τουρκία υπάρχουν πολλά τέτοια κέντρα. Ως «inanç merkezi» χαρακτηρίζεται οποιοσδήποτε χώρος μπορεί να λειτουργήσει ως ναός και οι πιστοί να εκτελέσουν λατρευτικά καθήκοντα. «Erkân» σημαίνει στέλεχος, τρόπος³⁷, «erkân merkezleri» όμως θεωρώ ότι μέσα το κείμενο ορίζονται τα κέντρα στελέχωσης πιστών μιας θρησκείας, καθώς δεν μπόρεσα να βρω συγκεκριμένες πληροφορίες για το συγκεκριμένο είδος.

³⁴ Yazıcı H. 2013. *Cami, mescit, namazgah ve musalla*. Ανακτήθηκε από <http://karacabeytakip.com/2013/10/01/cami-mescit-namazgah-ve-musalla/#:~:text=Biz%20hep%20cami%20deriz%20ama,k%C4%B1%C4%B1mad%C4%B1%C4%9F%C4%B1%20camilere%20%E2%80%9Cmescit%E2%80%9D%20deriz.&text=Yine%20vaktiyle%20yol%20boy lar%C4%B1nda%20%C3%BCst%C3%BC,k%C3%B6kenli%20%E2%80%9Cnamazg%C3%A2h%E2%80%9D%20ismi%20verilmi%C5%9Ftir.> (Τελευταία επίσκεψη 8 Απριλίου 2021).

³⁵ Tuncay F., Καρατζάς Λ. *ΤουρκοΕλληνικό Λεξικό*. Αθήνα: Κέντρο Ανατολικών Γλωσσών και Πολιτισμού, σ.345.

³⁶ İnsan ve İrfan Vakfı. Ανακτήθηκε από <https://www.insanveirfan.org/index.html> (Τελευταία επίσκεψη 18 Απριλίου 2021).

³⁷ Tuncay F., Καρατζάς Λ. *ΤουρκοΕλληνικό Λεξικό*. Αθήνα: Κέντρο Ανατολικών Γλωσσών και Πολιτισμού, σ.219.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ Δ.Ε.

Γλωσσάριο σχετικών με το γνωστικό πεδίο όρων από την Τουρκική προς την Ελληνική

Γλωσσάριο σχετικών με το γνωστικό πεδίο όρων από την Ελληνική προς την Τουρκική

Νομικοί/Δικαστικοί όροι

Anayasa İnsan Hakları Mahkemesi (ΑΪΗΜ) – Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ): Κείμενο 1, σελ.22,23,25. Κείμενο 2, σελ.13,14.

Anayasa İnsan Hakları Sözleşmesi (ΑΪΗΣ) - Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΣΑΔ): Κείμενο 1, σελ.7,8.

Düzenleme – Διάταξη: Κείμενο 1, σελ.5,9,11,13,16,25,26,27. Κείμενο 2, σελ.5,9,10,11,12,13,14,15,17.

Eşitlik ilkesi – Αρχή της συνταγματικής ισότητας: Κείμενο 2, σελ.5.

Eşit yurttaşlık – Ισότιμη υπηκοότητα: Κείμενο 1, σελ.5,15. Κείμενο 2, σελ.16.

Fetva – Ισλαμικός νόμος: Κείμενο 1, σελ.11.

Hukuk devleti – Κράτος δικαίου: Κείμενο 2, σελ.4,18.

Kadastro kanunu – Κτηματολογικός νόμος: Κείμενο 1, σελ.16,17.

Köy Kanunu - Αγροτικός νόμος: Κείμενο 1, σελ.15,16.

Mevzuat – Νόμος: Κείμενο 1, σελ.15. Κείμενο 2, σελ.9,16.

Mülkiyet hakkı – Δικαίωμα ιδιοκτησίας: Κείμενο 2, σελ.5.

Nefret suçları – Εγκλήματα μίσους: Κείμενο 1, σελ.15.

Orman kanunu - Δασικός νόμος: Κείμενο 1, σελ.17.

Siyasi Partiler Kanunu – Νόμος για τα Πολιτικά Κόμματα: Κείμενο 1, σελ.11.

Tehvid-i Tedrisat Kanunu – Νόμος της ενότητας της μάθησης: Κείμενο 2, σελ.15.

Tekke ve Zaviyeler Kanunu – Νόμος για τους Τεκέδες και τα Ισλαμικά Μοναστήρια:
Κείμενο 1, σελ.13,22. Κείμενο 2, σελ.10,11,15,17.

Vicdan özgürlüğü – Ελευθερία συνείδησης - Κείμενο 1, σελ.7,10,22.

Θρησκευτικοί όροι

Alevilik – Αλεβισμός: Κείμενο 1, σελ.2,3,12,18,25,27,28. Κείμενο 2, σελ.
3,5,7,8,12,13,14,15,16,19,21,22.

Aşure Günü – Η μέρα του Ασουρέ: Κείμενο 1, σελ.14. Βλ. Παράρτημα 1.

Dedelik – Ντεντέ: Κείμενο 1, σελ.17,18. Κείμενο 2, σελ.11,15.

Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB) - Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων (ΠΘΥ):
Κείμενο 1, σελ. 7,8,10,11,18,19,27. Κείμενο 2, σελ.12,20,21.

Gadir Hum Bayramı - Γιορτή Γκαντίρ Χουμ: Κείμενο 1, σελ.14. Βλ. Παράρτημα 2.

Hacı Bektaş Dergahı - Μοναστήρι Χατζί Μπεκτάς: Κείμενο 1, σελ.13. Κείμενο 2,
σελ.17,21.

Hak (Allah) Muhammed Ali üçlemesi – Τριάδα Θεού (Αλλάχ) Μωάμεθ Αλί: Κείμενο
1, σελ.2.

Hanefi-İslam - Χανεφί-Ισλάμ: Κείμενο 1, σελ.10.

Hilafet – Χαλιφάτο: Κείμενο 1, σελ.5.

İbadet etmek – Λατρεύω: Κείμενο 1, σελ.23.

İdeal insan (insan-ı Kamil) - Ιδανικός άνθρωπος (τέλειος άνθρωπος): Κείμενο 1, σελ.2.

İnanç vergisi – Φόρος πίστης: Κείμενο 1, σελ.10.

Πολιτικοί Όροι

1980 Askeri darbesi – Στρατιωτικό πραξικόπημα 1980: Κείμενο 1, σελ.7,20.

Alevi Sorunu – Αλεβιτικό ζήτημα: Κείμενο 1, σελ.2,3,4,6,20.

BM Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi - Σύμφωνο των Ηνωμένων Εθνών για τα Προσωπικά και Πολιτικά Δικαιώματα: Κείμενο 1, σελ.9.

Kamu politikaları - Δημόσιες πολιτικές: Κείμενο 2, σελ.5,7,8,9,10,12,13,17.

Laiklik – Εκκοσμίκευση: Κείμενο 1, σελ.4,5,8,11,13,19.

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ

Νομικοί/Δικαστικοί όροι

Αγροτικός νόμος - Köy Kanunu: Κείμενο 1, σελ.12,13.

Αρχή της συνταγματικής ισότητας - Eşitlik ilkesi: Κείμενο 2, σελ.2,4.

Δασικός νόμος - Orman kanunu: Κείμενο 1, σελ.13.

Διάταξη - Düzenleme: Κείμενο 1, σελ.3,6,9.

Δικαίωμα ιδιοκτησίας - Mülkiyet hakkı: Κείμενο 2, σελ.2,4.

Εγκλήματα μίσους - Nefret suçları: Κείμενο 1, σελ.11.

Ελευθερία συνείδησης - Vicdan özgürlüğü: Κείμενο 1, σελ.8.

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) - Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (ΑΪΗΜ): Κείμενο 1, σελ.6,7,17,18,20,21. Κείμενο 2, σελ.8

Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΣΑΔ) - Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (ΑΪΗΣ): Κείμενο 1, σελ.5,6.

Ισλαμικός νόμος - Fetva: Κείμενο 1, σελ.8.

Ισότιμη υπηκοότητα - Eşit yurttaşlık: Κείμενο 1, σελ.3,12. Κείμενο 2, σελ.1,2,3,11.

Κράτος δικαίου - Hukuk devleti: Κείμενο 2, σελ.1,13.

Κτηματολογικός νόμος - Kadastro kanunu: Κείμενο 1, σελ.13.

Νόμος - Menzuat: Κείμενο 1, σελ.13. Κείμενο 2, σελ.4,12.

Νόμος για τα Πολιτικά Κόμματα - Siyasi Partiler Kanunu: Κείμενο 1, σελ.8.

Νόμος για τους Τεκέδες και τα Ισλαμικά Μοναστήρια - Tekke ve Zaviyeler Kanunu: Κείμενο 1, σελ.9,10,17. Κείμενο 2, σελ.5,6,10,12.

Νόμος της ενότητας της μάθησης - Tehvid-I Tedrisat Kanunu: Κείμενο 2, σελ.10.

Θρησκευτικοί όροι

Αλεβισμός - Alevilik: Κείμενο 1, σελ.1,2,4,7,9,10,16,18,19,20,22. Κείμενο 2, σελ. 1,2,3,5,6,8,9,10,11.

Γιορτή Γκαντίρ Χουμ Gadir Hum Bayramı: Κείμενο 1, σελ.10.

Η μέρα του Ασουρέ - Aşure Günü: Κείμενο 1, σελ.10.

Ιδανικός άνθρωπος (τέλειος άνθρωπος) - İdeal insan (insan-ı Kamil): Κείμενο 1, σελ.1.

Λατρεύω - İbadet etmek: Κείμενο 1, σελ.19.

Μοναστήρι Χατζί Μπεκτάς - Hacı Bektaş Dergahı: Κείμενο 1, σελ.10. Κείμενο 2, σελ.12.

Ντεντέ - Dedelik: Κείμενο 1, σελ.13,16. Κείμενο 2, σελ.1,2,3,4,6,7,10.

Προεδρείο Θρησκευτικών Υποθέσεων (ΠΘΥ) - Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB): Κείμενο 1, σελ. 5,7,8,13,14. Κείμενο 2, σελ.12,20,21.

Τριάδα Θεού (Αλλάχ) Μωάμεθ Αλί - Hak (Allah) Muhammed Ali üçlemesi: Κείμενο 1, σελ.1.

Φόρος πίστης - İnanç vergisi: Κείμενο 1, σελ.7.

Χαλιφάτο - Hilafet: Κείμενο 1, σελ.7.

Χανεφί-Ισλάμ - Hanefi-İslam: Κείμενο 1, σελ.11.

Πολιτικοί Όροι

Αλεβιτικό ζήτημα - Alevi Sorunu: Κείμενο 1, σελ.1,2,3,4,14.

Δημόσιες πολιτικές - Kamu politikaları: Κείμενο 2, σελ.2,3,4,13.

Εκκοσμίκευση - Laiklik: Κείμενο 1, σελ.2,3,4,5,6,8,9,10,14.

Στρατιωτικό πραξικόπημα 1980 - 1980 Askeri darbesi: Κείμενο 1, σελ.5,15.

Σύμφωνο των Ηνωμένων Εθνών για τα Προσωπικά και Πολιτικά Δικαιώματα - BM Kişisel ve Siyasal Haklar Sözleşmesi: Κείμενο 1, σελ.6.

Παράρτημα 1: Η μέρα του Ασουρέ γιορτάζεται από τον μουσουλμανικό κόσμο, τη 10η μέρα του μήνα Μουχαρέμ, που είναι και ο πρώτος μήνας του ισλαμικού ημερολογίου. Φτιάχνουν το Ασουρέ, το οποίο είναι ένα γλυκό που περιέχει ένα μείγμα από σπόρους, όσπρια, όπως φασόλια και ρεβίθια, σιτάρι, ξηρούς καρπούς και φρούτα και σερβίρεται ζεστό, πασπαλισμένο με κανέλα, γαρνιρισμένο με ξηρούς καρπούς, ρόδι, σταφίδες κλπ. Κατόπιν μοιράζεται στα γειτονικά σπίτια.

Παράρτημα 2: Η γιορτή Γκαντίρ Χουμ εορτάζεται από τους Άραβες Αλεβίτες της Τουρκίας, τη 18η μέρα του μήνα Dhu-l-Hijja, που είναι και ο τελευταίος μήνας του ισλαμικού ημερολογίου. Εκείνη την ημέρα εορτάζεται η ανάμνηση των γεγονότων στην λίμνη Khumm, στο μέρος όπου οι Σίιτες πιστεύουν ότι ο Μωάμεθ ανακήρυξε τον Αλί συνεχιστή και διάδοχο του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πορίσματα σχετικά με τη διάδραση μεταφραστικής πράξης και θεωρίας σε συνάρτηση με το συγκεκριμένο γνωστικό πεδίο του Αλεβισμού

Μετά το πέρας της εργασίας, μπορούμε να αντλήσουμε ποικίλα συμπεράσματα για την μεταφραστική διαδικασία, αλλά και για το γενικότερο θέμα και περιεχόμενο των άρθρων, τα οποία μπορούν να κατηγοριοποιηθούν και ως νομικά, πολιτικά και θρησκευτικά, αν λάβει κανείς υπόψιν τη «γλώσσα» τους.

Σχετικά με τη μεταφραστική διαδικασία, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν εξαιρετικά απαιτητική αφού όπως αναφέραμε και παραπάνω η «γλώσσα» των κειμένων ήταν

πολυσύνθετη με θρησκευτικούς, νομικούς και πολιτικούς όρους, οι οποίοι χρειάζονταν σωστή και ακριβή μετάφραση. Ειδικότερα, και στα δύο άρθρα υπήρχε πληθώρα θρησκευτικών λέξεων και εκφράσεων, συνυφασμένων με την μουσουλμανική θρησκεία, για τους οποίους προσπάθησα είτε να τους αποδώσω όσο το δυνατόν ακριβέστερα είτε να βρω το ισοδύναμό τους στη χριστιανική θρησκεία, προκειμένου να γίνουν πιο απόδοσή τους στα Ελληνικά, οπότε και το λέξιμα μεταφέρθηκε φωνητικά στη γλώσσα-στόχο όσο το δυνατόν ακριβέστερα. Άλλου τύπου δυσκολία συναντήσαμε στους νομικούς όρους, αφού στα προς μετάφραση κείμενα γίνεται αναφορά και παραπομπή σε δικαστικές αποφάσεις, σε συνταγματικούς νόμους κ.ά., επομένως στη μετάφραση χρησιμοποιήθηκαν οι κατάλληλοι όροι, ώστε να αποδοθεί το νόημα ορθά. Γενικότερα, ως προς το ύφος των κειμένων, αναφέρουμε πως τα κείμενα, όπως συμβαίνει στον επίσημο γραπτό τουρκικό λόγο τις περισσότερες φορές, αποτελούνταν από μακροσκελείς προτάσεις, όπου ήταν συχνή η επανάληψη λέξεων, εκφράσεων αλλά και από ένα «ξύλινο λόγο» κατά τη μεταφραστική απόδοση του οποίου συνάντησα αρκετές δυσκολίες αφού δεν υπήρχε χώρος για μια πιο ελεύθερη απόδοση του νοήματος. Αντίθετα, έπρεπε να μείνω πιστή στο ύφος και το νόημα της εκάστοτε πρότασης.

Φυσικά οδηγός και σύμβουλος σε όλη αυτή τη προσπάθεια αλλά και στην ανάλυση των μεταφραστικών παραδειγμάτων ήταν κυρίως η προσέγγιση των Vinay και Darbelnet καθώς και οι υπόλοιπες θεωρίες οι οποίες με βοήθησαν να κατανοήσω τις μεταφραστικές τεχνικές, να εντοπίσω τις διαφορές μεταξύ γλώσσας-πηγής και γλώσσας-στόχου και να μπορέσω να επιλέξω τον καλύτερο δυνατό τρόπο μεταφοράς του νοήματος και του ύφους των πρωτότυπων κειμένων. Άλλωστε ένας από τους βασικούς στόχους ενός μεταφραστή είναι -μεταξύ άλλων- η μετάδοση του νοήματος του εκάστοτε κειμένου στον αναγνώστη και αυτό ακριβώς είχα κατά νου σε όλη τη μεταφραστική διαδικασία, αφού πάντα αποδέκτης αυτής της προσπάθειας είναι το αναγνωστικό κοινό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Σχετικά με τον Αλεβισμό και τη σύγχρονη Τουρκία:

Bingöl Üniversitesi Yayınları, *Geçmişten Günümüze Alevilik I. Uluslararası Sempozyumu*, Bingöl 2014.

Eke, Deniz Çoşan, *Uluslararası Topluluklar: Avrupa Alevi Göçmenler, Alevi-Bektaşılık Araştırmaları Dergisi*, Άγκυρα 2014.

Erdemir, Aykan, *Tradition and modernity: Alevi's ambiguous terms and Turkey's ambivalent subjects*, περιοδικό Middle Eastern Studies, 41(6), σελ.937–951, Νοέμβριος 2005.

Kaleli, Lütfi, *Alevi Kimliği Ve Alevi Örgütlenmeleri*, εκδ. Can, Τουρκία 2000.

Liberal Düşünce Topluluğu, *Türkiye'nin Demokratikleşmesi ve Alevi Talepleri Müzakere Toplantısı Raporu*, Άγκυρα 2014.

Oktem, Kerem, *Οργισμένο Έθνος – Η Τουρκία μετά το 1989*, εκδ. Ευρασία, Δεκέμβριος 2014.

Salman, Cemal, *Alevi Diasporası'nda Üçüncü Kuşak-Kopuş mu Kenetlenme mi?*, Helsinki Yurttaşlar Derneği, Κωνσταντινούπολη 2016.

Shankland, David, *Ισλάμ και κοινωνία στην Τουρκία*, εκδ. Κριτική, Αθήνα 2003.

Weineck Benjamin, *Alevi Cultural Heritage in Turkey and Germany: Negotiating "Useable Pasts" in Transnational Space*. European Journal of Turkish Studies, 2020.

Αλατζάς, Ιωάννης, *Η αλβιτική - μπεκτασική ταυτότητα στη σύγχρονη Τουρκία και οι πολιτικές προεκτάσεις του προβλήματος στην Ελλάδα*, εκδ. Βάνιας, Αθήνα 1999.

Διεύθυνση Έρευνας Καναδά για τη Μετανάστευση και το Άσυλο, *Turkey: The Alevi faith, principles, beliefs, rituals and practices* (1995-2005), 2005. Ανακτήθηκε από: <https://www.refworld.org/docid/42df61b320.html> (Τελευταία επίσκεψη 24 Μαΐου 2021).

Μάζης, Ιωάννης, *Μυστικά Ισλαμικά Τάγματα και Πολιτικοοικονομικό Ισλάμ Στη Σύγχρονη Τουρκία*, εκδ. Προσκήνιο, Αθήνα 2000.

Μιχαλακόπουλος, Γεώργιος, *Πολιτικός οδηγός της σύγχρονης Τουρκίας και λεξικό ακρωνύμων – συντομογραφιών*, εκδ. Λιβάνη, Αθήνα 2005.

Σχετικά με τη μεταφρασεολογία:

Catford, John Cunnison, *Linguistic Theory of Translation. An Essay in Applied Linguistics*, εκδ. Oxford University Press, Λονδίνο 1965.

Jakobson, Roman, *On linguistic aspects of translation* στο L. Venuti (ed.), *The Translation Studies Reader*, σσ. 113-118, εκδ. Routledge, Λονδίνο 1998.

Munday, Jeremy, *Μεταφραστικές σπουδές, θεωρίες και εφαρμογές*, εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 2004.

Nida, Eugene Albert, *Toward a science of Translation*, Εκδ. Leiden: E. J. Brill, 1964.

Nida Eugene Albert., *Taber Charles R. The theory and practice of translation*, εκδ. Leiden: E.J. Brill, 1969.

Steiner, George, *Μετά τη Βαβέλ*, Εκδ. Σκρίπτα, Αθήνα 2004.

Vinay Jean-Paul, Darbelnet Jean, *Stylistique comparée du français et de l'anglais: méthode de traduction*, εκδ. Didier, 1958/1995.

Γραμμενίδης, Σίμος, *Η έννοια της ισοδυναμίας στη μεταφραστική πράξη*, στο Πρακτικά του 12ου Διεθνούς Συμποσίου Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας του Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ., τόμος 2, σσ. 184 – 196, 1998.

Μπατσαλιά Φρειδερίκη, Σελλά – Μαζή, Ελένη, *Γλωσσολογική προσέγγιση στη θεωρία και τη διδακτική της μετάφρασης*, εκδ. Παπαζήσης, Αθήνα 2010.

Λεξικά:

Λιάζος, Νικόλαος, *Τουρκοελληνικό – Ελληνοτουρκικό λεξικό όρων*, εκδ. Κυριακίδη, Αθήνα 2017.

Tuncay, Faruk, Αλατζάς Ιωάννης, *Τουρκο-Ελληνικό λεξικό*, εκδ. Κέντρο Ανατολικών Γλωσσών και Πολιτισμού, Αθήνα 2000.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

https://www.hdp.org.tr/Images/UserFiles/Documents/Editor/Alevi_%20Toplumunun%20Sorunlar%C4%B1_%20Raporu.docx

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/790422>